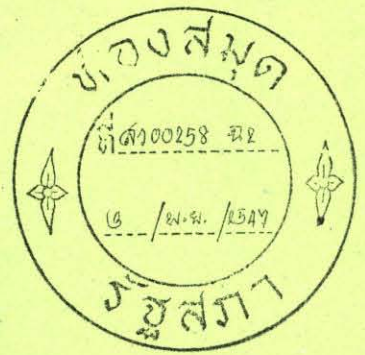

ครั้งที่ ๖

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓

มงานชวเลข ๒ สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการการชวเลขแล้ว วันที่ ๒๓ เดือน ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๗
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๓ วันที่ ๒๓ เดือน ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๗

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

L I R T

Legislative Institutional Repository of Thailand

ครั้งที่ ๖

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓

งานชวเลข ๒ สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๗ วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๔ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้มีสมาชิก มาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ จะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องจากได้รับหนังสือจาก นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง แจ้งว่า ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติเลือกเป็นประธานวุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่างนั้น จึงขอลาออกจากตำแหน่งรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ เป็นต้นไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ เนื่องจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. แจ้งว่า ระยะเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญ และมีเนื้อหาสาระมาก จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ คณะกรรมการจึงขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ จึงขอเรียนถามที่ประชุมว่า จะมีสมาชิก ท่านใดเห็นสมควร ไม่อนุญาตหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกรู มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ขยายเวลาออกไปได้อีก ๓๐ วัน
X ตามที่คณะกรรมการรื้อถอน ~~ครุฑ~~

ต่อไปเป็นวาระเรื่องด่วน เนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. และมีร่างพระราชบัญญัติอีก ๒ ฉบับ ตามวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ วาระที่ ๔ จะมีกำหนดการพิจารณาวันสุดท้ายที่ต้องพิจารณาให้เสร็จ คือ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณาเสียก่อนให้เสร็จ แล้วก็สำหรับการพิจารณาเลือกคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ก็จะดำเนินการในลำดับต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากว่ากฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ นั้น มีเงื่อนไขบังคับให้ผู้สภาต้องดำเนินการ ถ้าดำเนินการไม่เสร็จก็อาจจะเกิดความเสียหายขึ้นได้ ไม่ทราบคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. พร้อมหรือยังครับ ได้มีการประสานกันไว้แล้ว แล้วก็ทราบว่าพร้อมแล้ว ถ้าพร้อมแล้วผมนำเข้าสู่วาระการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ...

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ระหว่างที่รอคณะกรรมการเข้าประจำที่ ท่านสมพร ยกมือมีอะไรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ X เนื่องจากว่าท่านประธานฯ ก็คงทำหน้าที่ได้เพียงคนเดียวในขณะนี้ ~~ครุฑ~~ ในช่วงนี้ของการประชุมวุฒิสภา คือ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ที่ท่านประธานฯ ดำริเพื่อจะพิจารณากฎหมายเร่งด่วนที่มีเวลาจำกัดให้เสร็จสิ้น ไปโดยเร็วนี้ผมเห็นด้วย

ไม่ขัดข้องนะครับท่านประธานฯ แต่ว่าอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในช่วงประชุมในแต่ละสัปดาห์นี้ ถ้าหากว่าประชุมต้นสัปดาห์แล้วนี้ ปลายสัปดาห์ เช่น วันศุกร์นี้

X ก็อยากจะให้ท่านประธานฯ ได้งดเว้น~~นะครับ~~ เพราะท่านสมาชิกๆ ของเราหลาย ๆ ท่านอยู่ต่างจังหวัด ถ้าหากมาประชุมวันจันทร์ วันอังคาร แล้ววันศุกร์ประชุมอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็วันจันทร์มาอีกทีหนึ่งนี้เหนื่อยเหลือเกินครับท่านประธานฯ บางจังหวัดไม่มีเครื่องบินครับท่านประธานฯ อย่างบ้านผมนี้หยุดบินไปแล้วครับ จังหวัดแพร่ จังหวัดน่านนี้ หยุดบินไปเกือบเดือนแล้วครับ เพราะฉะนั้นเขาต้องเดินทางโดยทางรถยนต์หรือทางบกเท่านั้น ~~นะครับ~~ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นก็เป็นการที่จะทำให้สมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านได้รับความไม่สะดวก แล้วสุขภาพก็อย่างว่าท่านประธานฯ ก็ทราบดีนะครับ ส่วนใหญ่แล้วก็อายุมากแล้ว ถ้าหากว่าประชุมต้นสัปดาห์ก็ต้นสัปดาห์ไปเลยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คิดว่าคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาคงจะรับทราบ
แล้วก็นำไปประกอบการพิจารณา ~~และ~~ ท่านสมพงษ์ครับ ระหว่างรอกรรมการ
เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลาครับ ในช่วงนี้ผมใคร่มีเรื่องจะ
ปรึกษาท่านประธานฯ ครับว่า เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติที่รอการพิจารณาของสภาเรา
ถูกเร่งรัดด้วยเวลา อย่างเช่น ร่างพระราชบัญญัติในวาระเรื่องด่วนที่ ๓ และเรื่องด่วนที่ ๔
ซึ่งจะครบกำหนดเวลาที่ขยายออกไปในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ นี่เป็นตัวอย่างนะครับ ดังนั้น
จึงเห็นได้ว่าแม้สภาเราจะเพิ่มเวลาประชุมในวันศุกร์ก็ยังพิจารณากฎหมายเหล่านี้ไม่ลุล่วง
เนื่องจากกฎหมายมีจำนวนมาก ดังนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพครับ นี่เป็นปัญหาโลกแตก
ของวุฒิสภาเรา ยิ่งรัฐบาลต้องการกฎหมายเพื่อประกอบการบริหารประเทศมากขึ้นเท่าใด
สภาเราก็จะถูกกดดันด้วยข้อกฎหมายที่ว่าต้องให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน บ้าง ๖๐ วัน บ้าง
อย่างไม่มีที่สิ้นสุดจนมีอาจพิจารณากฎหมายให้ลุล่วงไปได้ ประชุมสภาเข้าขึ้นมาประธานฯ
ก็รายงานบอกว่าขอขี้ดและก็ต้องรีบจบ มีแต่คำว่า “ไม่ทัน” และต้องรีบจบ ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ในวันแสดงวิสัยทัศน์ของท่านประธานฯ คนที่จะสมัครประธานวุฒิสภา
ก็บอกว่าสภาเราจะทำหน้าที่ในการไม่เพียงแต่พิจารณากฎหมาย ซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐบาล
ในการบริหารประเทศเท่านั้น แต่สภาเรายังมีหน้าที่ในการตรวจสอบรัฐบาล หรือรับฟัง
ความคิดเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองนานัปการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผมเห็นทำได้ทีหนึ่งนะครับ นายกรัฐมนตรีมานั่งอยู่ตรงนี้ รัฐมนตรีมาถนัดเป็นแถว
พูดเรื่องใช้หัวदनกได้ ๑๐ นาที แล้วพูดเรื่องปัญหาปักษ์ใต้ได้ ๑๐ นาที บรรยายภาค
เป็นไปด้วยดีวุฒิสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนได้รับทราบเรื่องที่รัฐบาลได้ทำไป
ได้ดำเนินการไป ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมก็คาดหวังในทางที่ดี กระผมฝันไป
หรือเปล่าไม่ทราบครับ ฝันไปว่าเข้าวันจันทร์วันนี้เราจะได้พูดเรื่องปัญหา ๔ จังหวัดภาคใต้
กัน เอาละไม่มีฝันว่าวันพรุ่งนี้เราจะได้พูดเรื่องปัญหา ๔ จังหวัดภาคใต้กัน เอาละไม่มี
คำตอบก็มีอยู่ แต่เพียงว่ากฎหมายไม่ทัน กฎหมายไม่ทัน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

เวลา ๒ ปี ที่เหลือผมคิดว่าวุฒิสภาเราก็พึงประสงค์ที่จะได้รับทราบปัญหาของชาติบ้านเมือง จะได้พูดปัญหาที่เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองบ้าง ถ้าผมรู้ว่าวุฒิสภามีหน้าที่แค่พิจารณา กฎหมายอยู่เพียงแค่นี้ผมก็จะไม่พูดในเรื่องวันนี้แล้ว ดังนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็ขอฝากสักครั้งหนึ่งเถอะครับ หลังจากฝากหลายครั้งแล้ว ว่าด้วยจะประสานกับทางรัฐบาล ได้บอกในสิ่งซึ่งประชาชนบอก บอกว่าเรื่องวิกฤติที่เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองนั้นเขาได้บอก ฝากผ่านรัฐสภา ซึ่งเขาเรียกว่าตัวแทนประชาชนมาจากการเลือกตั้งนั้นประสงค์จะได้ แสดงความคิดเห็น ประสงค์ที่จะได้ซักถาม ประสงค์ที่จะได้พูดคุยกันอย่างเคารพนับถือ ซึ่งกันและกัน ผมคิดว่าความรู้สึกนี้น่าจะเกิดขึ้นกับคนที่นั่งอยู่เป็นประธานฯ ทั้ง ๆ ที่ ความรู้สึกนี้ได้รับการยอมรับจากฝ่ายบริหารแล้วด้วยซ้ำ อาทิตย์ที่แล้วนี้เราถึงได้เจอ นายกรัฐมนตรี พูดจากัน พอมาอาทิตย์นี้หายต่อมอีกแล้วครับ ผมฝากท่านประธานฯ เป็นสำคัญนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๑๙/(ร ๗)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา
และตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายคำพันธ์ ป้องพาน	๒. นายแคล้ว นรปดิ
๓. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	๔. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๕. นายชงค์ วงษ์จันทร์	๖. นายชิต เจริญประเสริฐ
๗. นายณรงค์ นุ่นทอง	๘. นายถาวร เกียรติไชยากร
๙. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา	๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม
๑๑. นายประยุทธ ศรีมีชัย	๑๒. นายปริญญา กรวยทอง
๑๓. นายพร เพ็ญพาส	๑๔. นายพา อักษรเสื่อ
๑๕. นายพัศุดดิน บอดต	๑๖. นายมนตรี สันทวิชัย
๑๗. นายระวี กิ่งคำวงศ์	๑๘. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๙. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๒๐. นางวิลาวัลย์ ต้นวัฒนะพงษ์
๒๑. นายวีรวิธ สิริธรรม	๒๒. นายวีระพล วัชรประทีป
๒๓. นายสม ด้ยศ	๒๔. นายสมควร จิตแสง
๒๕. นายสุชาติ เมืองแก้ว	๒๖. นายสุริยน ภูมิรัตนประพิณ
๒๗. นายอุมากร ดอยิบ	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิบูลย์ แซ่มชื่น

(นายวิบูลย์ แซ่มชื่น)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.

สำเนาถูกต้อง

(นายสุนทร อินทร์อำ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๕

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๑ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๘๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๘๒

สาธิตี พิมพ์

สุนทร, อาภากร, ณรงค์ฤทธิ์, ณัฏฐา, พันธุ์ทิพา ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสม ตี๋ยศ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายสุชาติ เมืองแก้ว	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายสมควร จิตแสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาและเชิญบุคคลภายนอกมาเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ

๒.๑ นายพนัส ทัดนิยานนท์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๒.๒ นายสุธี อักษรกิตติ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๒.๓ นายสงวน บุญปิยทัศน์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๒.๔ นายสมศักดิ์ เบญจจิกุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๒.๕ นางสาวพวงเพชร สารคุณ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งนายสุนทร อินทร์อำ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญ ๕ สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

๔.๑ นายประพจน์ จิระสกุลพร

ผู้อำนวยการสำนักอธิการ

๔.๒ นางปริศนา เพชรบุญนิน

อาจารย์ ๒ ระดับ ๗

๔.๓ นายพิเศษ แก้วคำภา

อาจารย์

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๗ คน

ดังนี้

๕.๑ นายจำเริญ จิตรธร

๕.๒ นายจอน อึ้งภากรณ์

๕.๓ นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

๕.๔ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๕.๕ นางเตือนใจ ดีเทศน์

๕.๖ พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๕.๗ นายการุณ ไสงาม

อนึ่ง คำแปรญัตตินายจำเริญ จิตรธร ตกไปตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๗

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเตือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม
และนายการุณ ไสงาม

ขอแปรญัตติเพิ่มบทนิยามคำว่า
"สภาคณาจารย์และข้าราชการ"
และคำว่า "สถานศึกษา" ระหว่าง
คำว่า "วิทยาเขต" และคำว่า "รัฐมนตรี"
ของมาตรา ๕ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยบางส่วน
และได้บัญญัติเพิ่มแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑

บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเตือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม
และนายการุณ ไสงาม

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๗/๑ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยบางส่วน
และได้นำไปบัญญัติเป็นมาตรา ๑๐/๑ แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒

การดำเนินการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นายพา อักษรเสือ

นายสมควร จิตแสง

นายปริญญา กรวยทอง

และนายคำพันธ์ ป้องปาน

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้คง

(๒) ของมาตรา ๑๔ ไว้ตามร่างที่

สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม

ความใน (๒) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

"(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ~~๘๕~~ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และนายกสมาคม

ศิษย์เก่าช่วงกลปทุมวันหรือผู้แทน"

LIRT

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเดือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม
และนายการุณ ไสงาม

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ใน (๒) ของมาตรา ๑๔ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

นายพา อักษรเสือ
นายสมควร จิตแสง
นายปริญญา กรวยทอง
และนายคำพันธ์ ป้องป่าน
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้คง
(๕) ของมาตรา ๑๔ ไว้ตามร่างที่
สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
และนายวิรวัธ สิทธิธรรม
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม
ความใน (๕) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

"(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน สิบสี่ คน ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบัน ตามคำแนะนำของนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม(๒)(๓)และ(๔) ในกรณีที่ไม่มีมติที่ประชุมของสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งสมาชิกที่ประชุมของสถาบันหนึ่งคน"

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘**มีการแก้ไข****นายพา อักษรเสือ****และคุณหญิงจินตนา สุขมาก****(กรรมการ)**

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม

ความใน มาตรา ๑๘ ดังนี้

"มาตรา ๑๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีที่อธิการบดีกำหนด
จำนวนไม่เกินสามคน คณบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และ
ศาสตราจารย์ประจำ

(๓) กรรมการสภาวิชาการ ซึ่งสรรหาจากคณาจารย์ประจำของสถาบันจำนวนรวม
ไม่เกินจำนวนกรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่งตาม (๒)

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งสภาสถาบันสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอกสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการสภาวิชาการตาม (๓) และ (๔)
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภาวิชาการโดยคำแนะนำ
ของอธิการบดี"

มาตรา ๑๙**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๐****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๐/๑****คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่**

นายจอน อึ้งภากรณ์

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

นางเตือนใจ ดีเทศน์

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

และนายการุณ ไสงาม

คณะกรรมการเห็นด้วยและ

ได้บัญญัติเพิ่มให้แล้ว

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น

มาตรา ๒๐/๑ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐/๒

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเตือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม
และนายการุณ ไสงาม

คณะกรรมการเห็นด้วยและ
ได้บัญญัติเพิ่มให้แล้ว

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๒๐/๒ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐/๓

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเตือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม
และนายการุณ ไสงาม

“มาตรา ๒๐/๓ ให้สถาบันมีสถานักศึกษา ประกอบด้วยประธานสภาและกรรมการ
สภา ซึ่งเลือกมาจากนักศึกษาของสถาบัน

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาและกรรมการสภาตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภา
นักศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๐/๔

นายจอน อึ้งภากรณ์
นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
นางเตือนใจ ดีเทศน์
พันเอก สมคิด ศรีสังคม

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

LIRT

และนายการุณ ไสงาม

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๒๐/๕ ดังนี้

"มาตรา ๒๐/๕ สถานศึกษามีหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารงานด้านกิจกรรมของนักศึกษา

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อนโยบาย โครงการและงบประมาณของ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยนักศึกษาของสถาบัน

(๓) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจกรรมนักศึกษา

(๔) เสนอแนะต่ออธิการบดีและสภาสถาบันเกี่ยวกับกิจการของสถาบัน

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบโดยอธิการบดีหรือสภาสถาบัน

ทั้งนี้การดำเนินงานตามหน้าที่ของสถานศึกษามีขอบเขตตามที่กำหนดในข้อบังคับของ

สถาบัน"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓</u> <u>ตำแหน่งทางวิชาการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔</u> <u>ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

นายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๗
ดังนี้

"มาตรา ๔๗ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่า
ทรงคุณวุฒิและมีคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ
ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบัน หรือ กรรมการสภาสถาบัน และกรรมการส่งเสริม
กิจการสถาบัน ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมีได้"

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓

ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาดังนี้

ในการเสนอเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นสมควรตัดถ้อยคำว่า "สถานศึกษา" ซึ่งบัญญัติอยู่หลังความว่า "กำหนดนโยบายโดยสภา" ออกและบัญญัติคำว่า "สถาบัน" แทน ทั้งนี้ เพื่อให้ถ้อยคำมีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้น เหตุผลเมื่อได้มีการแก้ไขใหม่แล้วจึงเป็นดังนี้

LIRT

" เหตุผล "

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อที่จะกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญา และเพื่อเป็นหลักประกันในการกระจายอำนาจ แต่โดยที่สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน กระทรวงศึกษาธิการมีสถานะเป็นกองซึ่งไม่เป็นนิติบุคคล ดังนั้น สมควรมีกฎหมายรับรองสถานะให้สอดคล้องบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้หลักการที่ว่าสถานศึกษานั้นจะต้องสามารถดำเนินการบริหารและการจัดการศึกษาได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการเป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การบริหารและกำหนดนโยบายโดยสภาสถาบัน และ มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอนทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สหะทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และเป็นสถาบันที่ให้โอกาสสำหรับบุคคลทั่วไปโดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ "

๘. คณะกรรมาธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุชาติ เมืองแก้ว)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี

ปทุมวัน พ.ศ.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบัน
เทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ มีฐานะเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
ตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

"สภาสถาบัน" หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

"สภาคณาจารย์และข้าราชการ" หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของสถาบันที่มีคณะ วิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่สภาสถาบันกำหนด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษาซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแกนหลักและวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องที่ให้ความชำนาญในการปฏิบัติ เพื่อให้โอกาสสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญา ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ริเริ่ม ถ่ายทอด ผักอบรม พัฒนาบุคลากร พัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

LIRT

เพื่อให้โอกาสสำหรับบุคคลทั่วไปโดยมุ่งเน้นผู้สนใจหรือผู้ที่สนใจในศาสตร์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญา

มาตรา ๘ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) สำนักงานวิทยาเขต

(๓) คณะ

(๔) วิทยาลัย

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะและวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดีและสำนักงานผู้อำนวยการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงาน วิทยาเขต คณะ และวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ และกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน ให้ทำเป็นประกาศสถาบัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ สถาบันจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เข้าสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๐/๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สถาบันส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

สถาบันจะยุติหรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใดด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงเพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่สถาบันมิได้

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งสถาบันปกครอง ดูแล

หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือ

LIRT

จ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นทรัพย์สินและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หัวหน้าประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบัน
- (๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและคณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
- (๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำหรือข้าราชการอื่นของสถาบัน และมีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งบริหารตาม (๓)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสี่คน ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบัน ตามคำแนะนำของนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๒) (๓) และ (๔) ในกรณีที่ไม่มีบุคคลที่พึงประสงค์ของสถาบันในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งบุคคลที่พึงประสงค์ของสถาบันทั้งนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กฎหมาย การงบประมาณและการเงิน เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันตาม (๕) คนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภาสถาบัน และให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภาสถาบันตาม (๓) เป็นเลขานุการสภาสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดี

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๕ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประเภทนั้น
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

LIRT

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลงและยังมิได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้ว

มาตรา ๑๖ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗

(๒) ออกระเบียบและข้อบังคับของสถาบันหรือสภาสถาบัน และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในสถาบันเป็นผู้ออกระเบียบและข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษา การเปิดสอน การประกันคุณภาพการศึกษาและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต คณะ และวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

LIRT

(๖) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันหรือการยกเลิกการสมทบ

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และประธานสภาวิชาการ

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบัน

(๑๑) ออกระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๑๒) ออกระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของสถาบันตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมสภาสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

LIRT

มาตรา ๑๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาวิชาการตาม (๔)

(๒) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดีเป็นรองประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีที่อธิการบดีกำหนดจำนวนไม่เกินสามคน คณะบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และศาสตราจารย์ประจำวิทยาการเป็นกรรมการ

(๒/๑) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งคณบดีและศาสตราจารย์ประจำของสถาบัน

(๓) กรรมการสภาวิชาการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งสรรหาเลือกจากคณาจารย์ประจำของสถาบันจำนวนรวมไม่เกินจำนวนคณาจารย์ที่สภาวิชาการโดยตำแหน่งตาม (๒)

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งสภาสถาบันสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาได้มาซึ่งประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการตาม (๒/๑) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภาวิชาการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การสอน การวิจัย และการวัดผลการศึกษาเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๒) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยการสอน การประเมินผลการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๓) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภาสถาบัน

(๔) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต คณะ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนราชการในส่วนราชการดังกล่าวต่อสภาสถาบัน

LIRT

(๕) พิจารณาการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์เกียรติคุณเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๗) พิจารณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๘) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การริเริ่ม การเปลี่ยนแปลง การถ่ายทอดและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้เจริญยิ่งขึ้นเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๙) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภาสถาบันในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการของสถาบัน

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(๑๑) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่อธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๐ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๐/๑ ให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์ และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของสถาบัน

คุณสมบัติ จำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

LIRT

มาตรา ๒๐/๒ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของสถาบันและการพัฒนาสถาบันต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบัน

(๒) แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๓) พิทักษ์ผลประโยชน์ของสถาบันและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภาสถาบันมอบหมาย

(๔) เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของสถาบันและนำเสนอความคิดเห็นต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบัน

การปฏิบัติหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการดำเนินการใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นเหตุในการดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๒๐/๓ เพื่อประโยชน์ในกิจการของสถาบันให้สถาบันมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน ประกอบด้วยประธานกรรมการ ประธานสภานักศึกษา และนายกองค์การนักศึกษาเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กฎหมาย การงบประมาณและการเงิน การบริหารงานบุคคล การปกครอง การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และด้านอื่นๆ ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของสถาบัน ศิษย์เก่าของสถาบันและผู้ปกครองของนักศึกษาในสถาบันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

คุณสมบัติ จำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๐/๔ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบันเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของสถาบัน

LIRT

(๒) เสนอความเห็นต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบันเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนและสังคม

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบันเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักศึกษา

(๔) ส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสดูแลศึกษาในสถาบัน อันเป็นการสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างสัมพันธ์ภาพและการเรียนรู้ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ผู้ปกครองและประชาชน

มาตรา ๒๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และจะให้ มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวน ที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๒ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งอธิการบดี ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสาม อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

LIRT

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การให้ออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากข้าราชการประจำในสถาบันซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๓ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

LIRT

มาตรา ๒๔ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของสถาบัน
- (๓) จัดทำแผนพัฒนาสถาบัน ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน
- (๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ
- (๕) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน และส่งเสริมกิจการนักศึกษา
- (๗) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ตลอดจนรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน
- (๘) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของอธิการบดี
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบัน

มอบหมาย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภาสถาบันแต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติตาม

LIRT

มาตรา ๒๓ พรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในมาตรา ๓๔ พรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในแต่ละวิทยาเขต ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้เป็นผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดี และรองอธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๗ ในแต่ละวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตประกอบด้วย รองอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งอาจเป็นบุคคลจากภายในหรือและภายนอกสถาบัน อีกจำนวนหนึ่ง

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขตและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๒) ประสานงานระหว่างคณะ วิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะภายในวิทยาเขต
- (๓) พิจารณาเสนอการอกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและอกระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย
- (๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่าง ๆ ในวิทยาเขตต่ออธิการบดี
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
- (๖) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

LIRT

มาตรา ๒๙ ในแต่ละคณะ ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของสถาบันจากผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรยศสี่และวรยศห้า มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของคณบดีโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดี ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรศหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนคณบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งข้าราชการในสถาบันที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี เป็นผู้รักษาราชการแทนคณบดีเป็นการชั่วคราว

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๐ ในแต่ละคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็น ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน
- (๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อ

สภาวิชาการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (๓) พิจารณางบประมาณของคณะเพื่อเสนอต่ออธิการบดี
- (๔) ออกระเบียบ และข้อบังคับภายในคณะตามที่สภาสถาบันมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการนักศึกษาของคณะ
- (๘) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่สถาบันมีวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองคณบดี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ในวิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะนั้น

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำ

LIRT

วิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงาน
ในส่วนราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว
เกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้
แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๕ ให้มีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของ
สถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการใน คณะ และวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่
เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการ
หรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง
หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้
กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจ
โดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒ มีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด
เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

LIRT

หมวด ๓
ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๓๘ คณาจารย์ประจำของสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำของสถาบันตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๙ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำ
ของสภาสถาบันจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๐ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่
ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสถาบัน

มาตรา ๔๑ สภาสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำ
ของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน
เป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

LIRT

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะ ได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๓ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔๔ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับ
ปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๔๖ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตร
บัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขา
วิชาหนึ่งวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาโทแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่ง
วิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งวิชาใด
ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๗ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่า
ทรงคุณวุฒิและมีคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ
ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในขณะดำรงตำแหน่งนั้นมิได้
ชั้น สาขาของปริญญากิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๘ สถาบันอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือ
ส่วนราชการของสถาบันได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔๙ สถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสริมวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดง วิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และ ประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน ครู ประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสริมวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสริมวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข อย่างไรก็ดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๐ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้มีรูปแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกาย นักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา ๕๑ ให้มีคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของ สถาบันประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกสภาสถาบันแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันและของอธิการบดี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันและของอธิการบดีประกอบการ
ประเมินผลงาน

(๒) รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันและของ
อธิการบดีต่อสภาสถาบันทุกปี

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ คุรุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ คุรุประจำตำแหน่ง
เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของสถาบัน โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วย
ประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่งใดในสถาบัน หรือมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตร
บัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบัน โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า
ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือ
ส่วนราชการของสถาบันไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันปลอม
หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือ
ส่วนราชการของสถาบันที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒)
แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนของ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบัน เทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรก ให้ข้าราชการ ดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๖ ให้ส่วนราชการของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันตามพระราชบัญญัติการจัดการ ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนราชการของสถาบันต่อไปจนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันและกรรมการ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยี ปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภาสถาบันและกรรมการ สภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

LIRT

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการและผู้ช่วยอธิการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รักษาการในตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีจนกว่าผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๐ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ ให้สภาสถาบันตามมาตรา ๕๗ ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกมาเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ นี้

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้คณะกรรมการได้เข้าประจำที่เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่คณะกรรมการแถลง ขอกราบเรียนที่ประชุมว่าคณะกรรมการได้เลือกขออนุมัติให้บุคคลต่าง ๆ เข้ามาร่วมชี้แจง กฎหมายฉบับนี้มีผู้ชี้แจงไหมครับ บุคคลภายนอกมีท่านผู้ใด เชิญท่านประธานคณะกรรมการขอที่ประชุมครับ เชิญครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขออนุญาตให้ท่านอธิการบดีของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เข้าร่วมประชุม คือ นายสุธี อักษรกิตติ์ ครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือ/หรือ เชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงได้ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิบูลย์ แซ่มชื่น ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ใคร่ขอกราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน ดังนี้

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการ วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยาย เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความใน มาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติ เลือกตั้งให้นายวิบูลย์ แซ่มชื่น เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นรองประธาน คณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง นายสม ติยะศ เป็นรองประธานคณะกรรมการ วิสามัญ คนที่สอง นายสุชาติ เมืองแก้ว เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ นายสมควร จิตแสง เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีมาตราทั้งหมด ๖๓ มาตรา โดยคณะกรรมการวิสามัญได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ๕ มาตรา และมีมาตราที่ คณะกรรมการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ จำนวน ๕ มาตรา นอกจากนี้คณะกรรมการ ยังได้มีการตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานนี้ด้วย

อนึ่ง คณะกรรมการวิสามัญได้มีการแก้ไขรายงานของคณะกรรมการ วิสามัญ ตามใบแก้ไขรายงานของคณะกรรมการที่แนบมาพร้อมนี้ รายละเอียดปรากฏตาม รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. และใบแก้ไขรายงานของคณะกรรมการที่ได้นำเสนอในที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการตามลำดับครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภมีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในคำปรารภนี้ ตามร่างเดิมเขาบอกว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง ที่นี้กรรมการมาแก้ไขบอกว่าให้มีกฎหมาย ซึ่งความจริงในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี้ เดิมมีกฎหมายอยู่แล้ว ก็คือพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งในนี้กล่าวถึงการจัดตั้งอะไรต่าง ๆ ไว้ด้วย ซึ่งอันนี้หมายความว่ากฎหมายเดิมเกี่ยวกับสถาบันนี้ได้มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่มาทำกฎหมายขึ้นใหม่นี้ นัยก็คือเป็นการปรับปรุงกฎหมาย ไม่ใช่ว่าเดิมไม่เคยมีกฎหมายมาก่อนแล้วให้มีกฎหมายขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าข้อความเดิมที่เห็นเป็นการสมควรให้ปรับปรุงกฎหมายนั้น ผมคิดว่าถ้อยคำเดิมน่าจะเป็นการเหมาะสมอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเองไม่ได้ตั้งใจประเด็นเดียวกับ
 ท่านไพจิตรนะครับ เป็นคนละประเด็นกัน เพราะผมเข้าใจว่าที่กรรมการไปตัดคำว่า
 “ปรับปรุง” แล้วใช้คำว่า “ให้มี” นั้น ก็เพราะว่าเป็นการให้มีกฎหมายใหม่แทนกฎหมายเก่า
 โดยกฎหมายเก่านั้นหมดไปแล้ว ตรงนี้ผมไม่คิดใจ แต่ผมมีคำถามเล็กน้อยครับ ก็คือ ผมดู
 ร่างกฎหมาย ขณะนี้วันนี้เรามีร่างทั้งหมด ๓ ฉบับ ก็คือ ฉบับปฐมวัน ฉบับข้าราชการ
 พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วก็พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี ทั้ง ๓ ฉบับนี้ โดยเฉพาะ
 ๒ ฉบับหลังนะครับท่านประธานฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่กรรมการได้แก้ไข กรรมการ
 ได้แก้ไขใช้คำว่า “โดยที่เป็นการสมควรให้มี” คือแก้จาก “ปรับปรุง” เป็น “ให้มี” แต่ใน
 พ.ร.บ. วิชาชีพบัญชีก็ใช้คำเดียวกัน ก็คือ “โดยที่เป็นการสมควรให้มี” แต่ในพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเขียนว่า “โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย”
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้เป็นบรรทัดฐานมากเลย เนื่องจากจะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย
 ๒ ฉบับ ที่เราจะว่ากันต่อไป ถามกรรมการว่า ทำไมใช้คำว่า “ให้มี” ไม่ใช่คำว่า “มี”
 อย่างนี้เป็นต้น เพื่อจะได้เป็นบรรทัดฐานสำหรับกฎหมายฉบับอื่น ไม่ต้องมาเถียงกัน
 ในอนาคตครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมก็ถามท่านให้ชัดเจนว่า ท่านอย่าตอบผมว่า
 ใช้ได้ทั้ง ๒ คำ นะครับ เพราะผมไปดูมาหมดแล้ว ตั้งแต่ ๕ ปี ย้อนหลัง กับ ๕ ปี ที่ผ่านมา
 เดี่ยวผมจะตอบท่านทีหลังว่าควรจะเป็นอย่างไร ผมถามคำถามท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการ ก็ขอตอบ
 ท่านสมาชิกฯ ที่สงสัยเรื่องคำปรารภ ~~นะครับ~~ ที่จริงใช้ได้ ๒ อย่าง แต่ว่าถ้าจะเอาอย่าง
 ท่านไพจิตรว่า ก็เป็นการปรับปรุง คำว่า “ปรับปรุง” ก็คือ กฎหมายนั้นเราไม่ได้เลิกทั้งฉบับ
 เรายังคงบางส่วนไว้อยู่ และถ้าใช้คำว่า “ปรับปรุง” ต้องเอาชื่อพระราชบัญญัติเดิม ~~นะครับ~~
 ที่เรียกว่า พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปฐมวัน
 พ.ศ. ๒๕๔๑ ต้องเขียนเต็มอย่างนั้น ทีนี้เนื่องจากกรรมการเห็นว่าน่าจะใช้คำใหม่

เพราะว่ากฎหมายเดิมเรายกเลิกทั้งฉบับ ก็เลยใช้คำใหม่ที่ใช้กันอยู่เดี๋ยวนี ก็เลยเปลี่ยนคำว่า “สมควรปรับปรุง” เป็น “สมควรให้มี” ซึ่งได้หารือกับกฤษฎีกาแล้ว ถ้าเป็นการปรับปรุงกฎหมาย ชื่อก็บอกอยู่ ก็คือ ต้องปรับปรุง ไม่ใช่ยกเลิกทั้งฉบับ แต่อันนี้เรายกเลิกทั้งฉบับแล้ว ก็ใช้ใหม่เลย ก็เปลี่ยนเป็นว่า “สมควรให้มี” นะครับ ถ้าตอบอาจารย์วัลลภด้วยก็ต้องใช้คำว่า “ให้มี” ทุกฉบับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

- ๕/๑

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในกรณีที่คำปรารภให้มีการแก้ไข จากคำว่า “ปรับปรุง” ให้เป็น “ให้มี” นั้น ~~นี้~~ ^{นี้} ~~ฉัน~~ ^{ผม} ได้ดูตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ มาตรา ๓ คือให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตรงนี้ถ้ายกเลิก วันยกเลิกนี้คือวันไหน วันยกเลิกจริง ๆ นี่ก็น่าจะเป็นวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับเป็นพระราชบัญญัติสมบูรณ์ ที่นี้เมื่อมองไปดูข้างหลังในบทเฉพาะกาลจะเห็นได้ว่า ตามพระราชบัญญัตินี้ ยังจะต้องมีการโอนทรัพย์สิน ยังจะต้องมีการจัดหน่วยงาน ยังจะต้องมีจัดตำแหน่งต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเดิม ซึ่งจริง ๆ แล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่เมื่อทำไปแล้ว เมื่อเป็นพระราชบัญญัติถูกต้องแล้วนี่ก็ยังคงใช้ไม่ได้ จึงมีบทเฉพาะกาลอย่างนี้ขึ้นมา แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยกเลิกพระราชบัญญัตินั้นทั้งหมดแล้ว ความตามพระราชบัญญัติเดิมนี่จะใช้ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไปตัดคำว่า “ปรับปรุง” ออกนี้ จึงอาจจะไม่สอดคล้องกับบทเฉพาะกาลด้านหลัง คืออาจจะมีข้อขัดข้องในการใช้กฎหมายต่อไป เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ค่อยเห็นด้วยในการไปแก้ไขคำว่า “ปรับปรุง” ให้เป็น “ให้มี” เพราะ “ให้มี” นั้นเป็นเรื่องใหม่ เรื่องเก่านี้จะถูกยกเลิกทันที อย่างนี้ครับ จึงกราบเรียนเป็นข้อคิดเห็นของกระผมไว้เพื่อพิจารณาต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ก่อนนะครับ เดี่ยวอาจารย์วัลลภอีกครั้ง

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งนะครับ เมื่อสักครู่จากคำชี้แจงของกรรมาธิการบอกว่า กฎหมายนี้ยกเลิกแล้วถึงจะให้มีขึ้นใหม่ แต่ความจริงขณะที่เรากำลังทำกฎหมายอยู่นี้ พระราชบัญญัติการจัดการการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ขณะเราทำอยู่นี้ยังใช้บังคับอยู่ เพราะฉะนั้นการที่มำทำร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้ขึ้นมา จะอ้างว่ากฎหมายไม่มี ยกเลิกแล้วมาทำขึ้นใหม่ ผมคิดว่าข้อความน่าจะไม่ต้องตามความเป็นจริง ประกอบกับเหตุผลต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับกฎหมายเก่าตามที่ท่านประเกียรติได้นำเรียนไปก่อนนะครับ

ผมคิดว่าการใช้ถ้อยคำคำว่า “ปรับปรุง” น่าจะมีความเหมาะสม เพราะว่าขณะที่เราทำกัน
อยู่นี้ กฎหมายเก่ายังคงอยู่ ~~จน~~ ยังไม่ได้ยกเลิก ไปยกเลิกก็ต่อเมื่อมีผลในประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ดังคนานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมี ๒ ประเด็นสั้น ๆ ครับ ประเด็นที่ ๑
ตามที่ท่าน ขออนุญาตไต่ถาม ท่านณรงค์ได้บอกว่า คำว่า “ให้มี” ต่อไปนี้ใช้ในกฎหมาย
ทุกฉบับ อันนี้ผมก็เห็นพ้องต้องกับท่านนะครับ เพราะถึงจะไปตรวจทานกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เรื่อยมาทุกฉบับ ใช้คำว่า “ให้มี” ทั้งสิ้น ไม่มี
ฉบับไหนเลยที่ใช้คำว่า “มี” อย่างเดียว ฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเหตุผลที่ต้องกัน แล้วผมก็รับได้
ส่วนประเด็นที่มีการถกเถียงเรื่องไปแก้ไขคำว่า “ปรับปรุง” แล้วไปเปลี่ยนเป็น “ให้มี” นั้น
ที่บอกว่า กรรมการน่าจะทำผิดพลาดนี้ ผมกลับเห็นกับกรรมการ ผมเห็นตรงกับท่าน
 เพราะว่าหลายฉบับที่ผ่านมาได้มีการยกเลิกกฎหมายฉบับเดิมทั้งสิ้น แต่ประเด็นไหน
ที่จะใช้นี้เขาจะค้างไว้ในบทเฉพาะกาล หรือยกตัวอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ก็คือกฎหมาย
๒ ฉบับ ที่จะเข้าสู่สภาในวันนี้ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ก็ยกเลิก
กฎหมายบัญชี แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ก็ยกเลิก พ.ร.บ. อุดมศึกษาในปี ๒๕๐๗ เหมือนกัน แล้วก็ให้มีกฎหมายฉบับใหม่
ขึ้นมา นั่นผมว่าเป็นการแก้ไขที่ถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการอีกครึ่ง แล้วผมจะขอมติครับ

นายวิบูลย์ แหม่ชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แหม่ชื่น ในฐานะประธานคณะกรรมการ ใครจะกราบเรียน
ท่านสมาชิกฯ ว่า ในประเด็นนี้ทางคณะกรรมการได้ใช้เวลาพอสมควร ในการ
อภิปรายกัน เช่นเดียวกับท่าน จึงใคร่จะกราบเรียนว่า ได้มีการปรึกษากับผู้แทนกฤษฎีกา
แล้วก็ได้ตัดสินใจกัน เนื่องจากทางกฤษฎีกาแจ้งว่า การใช้คำว่า “ให้มี” นั้นเป็นรูปแบบ

ของการเสนอกฎหมายในช่วงเวลาที่ผ่านมา แล้วก็รวมทั้งฉบับใหม่ที่กำลังเข้าสู่ที่ประชุม
 ของเราก่อนหน้านี้ ~~นั้น~~ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ก็คือได้มีการยกเลิกกฎหมายเดิมเช่นเดียวกัน ที่เป็น
 กฎหมายบริหารข้าราชการในมหาวิทยาลัย ~~อันนี้~~ ก็มีของเก่าอยู่ ยกเลิกเช่นเดียวกัน
 แล้วถ้าท่านดูในฉบับสีเขียวที่มีในมือท่านนี้ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 ในสถาบันอุดมศึกษานี้ก็จะเห็นว่า ใช้คำว่า “ให้มี” เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นทางกฤษฎีกา
 แจ้งว่า เรื่องนี้เป็นรูปแบบในการนำเสนอกฎหมายในการยกร่างคำปรารภ เพราะฉะนั้น
 ต่อไปนี้ก็จะใช้คำนี้ต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

- ๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติครับ คำปรารภของพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. คณะกรรมการมีการแก้ไข มีผู้อภิปรายไม่เห็นด้วย
~~นะครับ~~ ประเด็นที่ที่ประชุมจะพิจารณา คือ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
หรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ~~นะครับ~~ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการที่แก้ไขกด เห็นด้วย
ครับ หากท่านผู้ใดมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กด ไม่เห็นด้วย
ท่านสมาชิกฯ ผู้ติดตามการประชุมอยู่นอกห้องประชุม ได้กรุณาเข้ามาในห้อง ไม่ต้องเร่งร้อน
เพราะยังไม่ได้ปิดการลงคะแนนครับ รอยุ่ เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อย มีท่านผู้ใด
มีปัญหาในการกดปุ่มลงคะแนนไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มติที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
นะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์มนตรีครับ ท่านนั่งผมมองไม่เห็น ขอประทานโทษครับ
เชิญกรรมการครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม
มนตรี สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะกรรมการ มาตรา ๕
กรรมการได้เดิมคำนียามไปเพื่อสอดคล้องกับมาตรา ๒๐/๑ กับมาตรา ๒๐/๒ เกี่ยวกับ
สภาคณาจารย์และข้าราชการ เนื่องจากเห็นว่าสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันมีระดับการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษาแล้วก็ขาดบางส่วนไปในเรื่องของสภาคณาจารย์และข้าราชการ จึงได้
เขียนไว้ในคำนียามเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ เพราะฉะนั้นผมอยากให้
ท่านประธานฯ ให้ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณารวมกันไปว่า จะเห็นด้วยกับมีสภาคณาจารย์
และข้าราชการหรือเปล่า ~~นะครับ~~ ถ้าเห็นด้วยก็จะต้องเขียนแค่คำนียาม ส่วนในรายละเอียด

มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ แล้วก็ได้มาของสภาคณาจารย์และ
 ข้าราชการนี้คงต้องไปดูที่ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ นะครับ ที่นี้เหตุผลอีกอันหนึ่งที่ให้มี
 สถานีอันนี้ก็ดูไปดูในลำดับอุดมศึกษาหลาย ๆ สถาบันนี้ ส่วนใหญ่จะมีสภาคณาจารย์
 และข้าราชการเป็นเวทีเพื่อช่วยอธิการให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาต่าง ๆ ของสถาบัน
 นะครับ จะมีแตกต่างกันเพียงบางมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่แยกระหว่างสภาคณาจารย์
 เป็นเวทีหนึ่งกับข้าราชการเวทีหนึ่ง แต่ก็มีหลายสถาบันที่น่าจะรวมเป็นเวทีเดียวเพื่อเป็นเวที
 ให้ช่วยงานของอธิการบดีเพื่อประโยชน์ของสถาบัน ฉะนั้นกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่
 เห็นว่าน่าจะมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งในสถาบันราชภัฏซึ่งผ่านวุฒิสภาไปแล้วก็มี
 ชัดเจน แล้วมีมติชัดเจนว่าต้องมีสภาแห่งนี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมไม่เข้าใจประเด็น เข้าใจว่าท่านมนตรีชี้แจงว่า ถ้อยคำนี้ มีได้เพราะอะไร ผมถามนิดเดียว เพราะที่ชี้แจงนี้เขาต้องการให้แขวนมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ ไว้ก่อน ไปอภิปรายตรงนั้นใช่ไหม ผมถามอย่างนี้ เพราะเมื่อสักครู่นี้ ยังถกเถียงกันข้างล่างเลยครับว่า เกิดมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ ไม่ผ่าน คำนี้ก็ต้องลบทิ้ง ฉะนั้นตรงนี้เป็นภาระหรือหรือว่าเป็นการชี้แจงว่าจะต้องมีคำนี้อยู่ในคำนิยามเลย เอาให้ชัด ครับ เพราะมีฉะนั้นพอไปถึงมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ เกิดที่ประชุมไม่เห็นด้วยขึ้นมา นี่จะกลับมติเดิมนะครับ ท่านให้แขวนคำนี้เอาไว้เพื่อรอไปพิจารณา มาตรา ๒๐/๑ หรือว่า จะอภิปรายตรงนี้เลย เอาให้ชัด ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการตรงนี้ให้ชัดเจนก่อนนะครับ

นายมนตรี สันทวิช (กรรมาธิการ) : คือที่แรกผมคิดว่าจะไม่ได้แขวน นะครับว่าจะพิจารณาให้มีไปเลย แล้วไปดูรายละเอียด แต่ว่าเพื่อถ่วงการถ่วงสน ก็แขวน ตรงนี้ไว้ก่อนนะครับ แล้วก็เดี๋ยวลกลับมา หลังจากมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ แล้วนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการแขวนการแก้ไขความในมาตรา ๕ ไว้ก่อน ท่าน พลเอก ศิริ รอนะครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ~~อะไร~~ P

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๓
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข
มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการที่สงวนความเห็นก่อนครับ ท่านคอกเตอร์พา
เชิญครับ

นายพา อักษรเสือ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พา
อักษรเสือ กรรมการ ในมาตรา ๑๔ (๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่
อธิการบดี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและประธานสภาหอการค้า
แห่งประเทศไทย และนายกสมาคมแห่งศิษย์เก่าของสถาบัน ผมจำได้ว่าการขอแปรญัตติ
ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใช้คำว่า “ผู้แทน” ไซ้ไหมครับ “หรือผู้แทน” ซึ่งคณะกรรมเห็นว่า
การใช้คำว่า “ผู้แทนหรือผู้แทน” นั้น เป็นเรื่องที่เราทำได้อยู่แล้ว โดยไม่ต้องระบุในกฎหมาย
ให้แย้งข้อ ให้มากความ เพราะในทางปฏิบัติ นั้น เมื่อแต่งตั้งหัวหน้างานก็เป็นสิทธิและ
เป็นอำนาจในการที่จะเลือกหรือมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งทำหน้าที่แทนได้
อยู่แล้ว ในกรณีที่ถ้าเกิด ~~กรณี~~ สมมุติว่าสภาอุตสาหกรรมไปมอบหมายให้คนใดคนหนึ่ง
โดยที่นายกสภาไม่ได้เป็นผู้ที่รับผิดชอบเอง การติดต่อประสานงาน ความรับผิดชอบในการ
ที่จะร่วมรับผิดชอบและขอต่อการพัฒนาและก้าวหน้าของสถาบัน ในเชิงการร่วมมือร่วมงาน
และการสร้างงานของสถาบันนั้น อาจจะไม่ชัดเจน สมมุติว่าท่านไปมอบหมายให้คนใด
คนหนึ่งให้ไปทำงาน แล้วสภาอุตสาหกรรมนั้น จะเป็นผู้รับผิดชอบได้เต็มที่หรือไม่
ตรงนี้เราไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ความชัดเจนในความรับผิดชอบของสถาบัน
ที่เกี่ยวข้องที่เราได้ให้ประธานหรือผู้ที่เป็นหัวหน้างานมาเป็นกรรมการนั้น จะต้องเป็น
หัวหน้างานเท่านั้น จะมอบหมายหรือไม่อย่างนั้น เป็นสิทธิและมีอำนาจตามกฎหมาย
ในการที่จะมอบหมายและจะต้องทำเป็นทางการอย่างชัดเจนนะครับ ก็ขอเรียนสั้น ๆ
เท่านี้ครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้สงวนก่อนนะครับ ท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยครับ ในมาตรา ๑๔ นี้
มีการแก้ไข~~รับ~~แต่แบ่งคนได้เป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มแรก คือกลุ่มของท่านอาจารย์พา
ที่ท่านได้กรุณาชี้แจงไปแล้วครับ ส่วนกลุ่มที่ ๒ คือตัวกระผม และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ
กรรมการเสียงส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มของกระผม นั้น ตัวกระผมเองนั้น ผมคิดว่าตอนนี้
เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว~~ครับ~~ ผมก็จะขอไม่สงวนแล้วละครับ ก็คิดว่าคงจะไปกันได้
กับกลุ่มของกรรมการเสียงส่วนใหญ่ ผมก็เลยขอลอน ใน (๒) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา คือ ผมฟังท่านผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมฟังแล้ว
 กังวลครับ เพราะว่าสิ่งที่ท่านอาจารย์พาสงวน ขอร้องที่เอ่ยนาม ท่านบอกให้คงไว้
 ตามร่างเดิม ของที่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มีคำว่า “หรือผู้แทน” นะครับ
 ไม่มีใน (๒) ฉะนั้นของอาจารย์ อาจารย์ควรจะต้องอภิปรายว่านายกสมาคมศิษย์เก่า
 สถาบัน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการเพิ่มคำนี้มากกว่า เพราะว่าผมจะได้ลงมติถูก อาจารย์
 ไปพูดถึง “หรือผู้แทน” ไม่เกี่ยว เพราะร่างเดิมของอาจารย์ไม่มี “หรือผู้แทน” อยู่แล้ว
 อันนี้ต้องขอร้องนะครับ พอผมฟังจะได้โหวตตามท่านได้ถูก ว่าที่ท่านสงวนตามร่างเดิม
 ท่านไม่เห็นด้วยกับนายกสมาคมศิษย์เก่าอย่างไร ตรงนี้ที่อยากจะฟัง แต่ของท่านวงศ์พันธุ์
 นี้ชัดเจนอยู่แล้วเพราะท่านถอน คือ เมื่อสักครู่นี้ท่านพูดถึง “หรือผู้แทน” หรือ “ผู้แทน”
 อย่างเดียว ซึ่งในร่างเดิมไม่มี “หรือผู้แทน” อยู่แล้ว จึงขออนุญาตถามนะครับ จะได้โหวต
 ได้ถูกครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญออกเตอร์พาครับ

นายพา อักษรเสื่อ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผมเป็นกรรมการเสียงส่วนน้อยที่ให้ตัดคำว่า “หรือผู้แทน” ออก ไม่มีอยู่แล้วหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ใน (๒) นะครับ ตัดแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายพา อักษรเสื่อ (กรรมการ) : ครับ เท่าที่ผมจำได้เป็นอย่างนั้น
 นะครับ แต่ว่าถ้าตัดแล้วก็ตัดไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่ติดใจใช่ไหมครับ ก็มีประเด็นที่กรรมการแก้ไข มีผู้เห็นด้วย
 กับการแก้ไขของกรรมการหรือไม่เท่านั้น เหลือเท่านั้น ท่าน พลเอก ศิริ ครับ เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมเห็นว่าการที่
 คณะกรรมการได้เพิ่ม “และนายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบัน” นี้ โดยตามปกติผมก็เป็น

กรรมการของมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ผมไม่เคยให้นายกสมาคมศิษย์เก่าเป็นกรรมการของสภา โดยเป็นข้อบังคับ เราจะไปรวมกับในข้อ ๕ เป็นกรรมการของสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งถ้าหากนายกสมาคมศิษย์เก่ามีบทบาทในการสนับสนุน ในการสร้างชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เราก็จะเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน (๕) ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องมาตราไว้ใน (๒)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พลเอก ศิริ ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ ถูกต้องนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการครับ ในมาตรา ๑๔ (๒) กรรมาธิการเพิ่ม “และนายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบัน” ขึ้น เนื่องจากว่าร่างเดิมเป็นเหมือนที่ท่านศิริ ขอร้องเอ่ยนาม ท่านได้พูดไว้คือ ไปใส่ไว้ใน (๕) ซึ่งเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน ๑๔ คน ซึ่งเดี๋ยวลีกสักครู่ก็คงจะได้อภิปรายกัน ~~นะครับ~~ เพราะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา แต่เฉพาะประเด็นนี้กรรมาธิการ เห็นว่าถ้าไปเขียนไว้ใน (๕) แล้วบอกว่า “ในกรณีที่มีนักศึกษาเก่าของสถาบัน ในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจากนักศึกษาเก่าของสถาบัน” กว้างและไม่รู้ว่าเป็นใคร การเลือก การสรรหาหากกรรมาธิการก็เห็นว่าเราต้องการบุคคลที่จะเข้ามาช่วยทำงานในสถาบัน โดยที่เราระบุตำแหน่งไป คือการตั้งกรรมการตั้งได้ ๒ แบบ รูปแบบหนึ่ง ก็คือ ระบุตัวบุคคล อีกรูปแบบหนึ่งก็ตั้งจากผู้แทนของหน่วยนั้น ๆ เช่น ผู้แทนจากกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนอะไรอย่างนี้ เราจะไม่ใช่คำว่า “ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน” เราจะไม่พูดอย่างนั้น-----

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ เราต้องการเน้นตัวบุคคล ซึ่งเป็นตัวแทนมาจากสถาบัน ก็คือ นายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบัน แปลว่า พวกศิษย์เก่าเขาได้กลั่นกรองกันมาขั้นหนึ่ง แล้วว่าคนคนนี้มีเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำของศิษย์เก่า ก็เลือกให้เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่า กรรมการเห็นว่า การที่ระบุนายกสมาคมศิษย์เก่าจะทำให้รัดกุมขึ้น แล้วก็ได้อีก ตัวแทนที่ชัดเจนกว่าตามร่างเดิมใน (๕) ที่บอกว่าให้ตั้งจากศิษย์เก่าซึ่งไม่รู้ใครนะอันนี้ก็ขออนุญาตเรียนอธิบายเพิ่มเติมเล็กน้อยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก จากประสบการณ์ที่ผมอยู่ในมหาวิทยาลัยนานนะครับ นายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบันที่เลือกมา ส่วนใหญ่มักจะเป็นบทบาททางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก เพราะฉะนั้นในการที่เรากำหนดในเรื่องของสภาของมหาวิทยาลัย เรามักจะไม่เลือกนายกศิษย์เก่าเข้ามาเป็นกรรมการ และเราได้เห็นด้วยว่า ถ้าหากว่านายกสมาคมศิษย์เก่ามีบทบาท เราก็ให้อยู่ใน (๕) อยู่แล้ว ถ้าหากว่าศิษย์เก่าอื่นที่มีบทบาทดีกว่านายกฯ ก็อาจจะเลือกศิษย์เก่าคนอื่นแทน ซึ่งจะกว้างขวางมากกว่า ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวงศ์พันธ์ เชิญครับ

นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมการครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้นะครับว่า ในมาตรา ๑๔ วรรคสอง มีความแตกต่างกับ มาตรา ๑๔ วรรคห้า มาตรา ๑๔ วรรคสอง พูดถึงกรรมการโดยตำแหน่ง ส่วนมาตรา ๑๔ วรรคห้า นั้นพูดถึงกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๑๔ วรรคสอง โดยตำแหน่ง คือ ใครมาก็ได้ครับ ใครมีตำแหน่งตรงนั้นก็เป็นกรรมการโดยอัตโนมัติ ส่วนมาตรา ๑๔ วรรคห้า นั้นเป็นกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะเลือกเอาจากบุคคลภายนอกที่กำหนดเอาไว้

LIRT

ในสาขาวิชาการต่าง ๆ อย่างน้อยด้านละ ๑ คน เพราะฉะนั้นไม่สามารถจะกำหนดตำแหน่งได้ ถ้าเราเอามาตรา ๑๔ วรรคสอง มาใส่ไว้ในมาตรา ๑๔ วรรคห้า นี้จะกลายเป็นว่าตัวสมาคมอาจจะไม่ได้รับการแต่งตั้งก็ได้ เพราะว่าไม่ได้กำหนดตำแหน่ง แต่อาจจะเป็นคนหนึ่งคนใดก็ได้ที่เป็นศิษย์เก่าเพียงคนเดียว ที่สามารถมาอยู่ในตำแหน่งนี้ก็ได้ครับ ในมาตรา ๑๔ วรรคห้า เพราะฉะนั้นความแตกต่างระหว่างกรรมการโดยตำแหน่งกับตำแหน่งกรรมการโดยผู้ทรงคุณวุฒิจึงแตกต่างกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับ (๒) นี้ น่าจะขอมติที่ประชุมได้นะครับว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการหรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอ (๒) ก่อนนะครับ มาตรา ๑๔ (๒) คณะกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมความ และนายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบันขึ้นมานะครับ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ กรุณาคบุมเห็นด้วย ถ้าหากท่านเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ต้องเห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ เรียงเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ เรียบร้อยกันหมดแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนนและรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขกับกรรมาธิการครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ ความในมาตรา ๑๔ (๕) ได้มีการอภิปรายไปบ้างแล้ว ยังมีท่านผู้ใดคิดใจจะอภิปรายอีกไหมครับ เชิญท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในมาตรา ๑๔ (๕) ผมได้ขอสงวนเอาไว้เพื่อความรวดเร็วแล้วก็สามารถจะไปกันได้ในระดับหนึ่ง ผมก็จะขอถอนการแปรญัตติครั้งนี้ครับ ขอสงวนคำแปรฯ เอาไว้ในมาตรา ๑๔ (๕) แล้วก็ขอให้เหมือนกับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวงศ์พันธ์ขอถอนครับ เหลือกลุ่มของดอกเตอร์พาเชิญครับ ไม่มีนะครับ เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก ฉะนั้นข้างล่างไม่คิดใจนะครับ ไม่คิดใจ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านตอบผม ให้ผมสบายใจเล็กน้อยนะครับ คือในมาตรา ๑๖ ใน (๕) ที่ท่านไปเติมคำว่า “และประธานสภาวิชาการ” คือความนัยของมาตรานี้ ก็คือว่า บอกว่า สภาสถาบันมีอำนาจ เรามาอ่าน (๕) มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนบุคคลต่อไปนี้ พูดยไปเรื่อยเลย จนกระทั่งว่าถึงคนที่เป็นประธานสภาวิชาการ นั่นก็หมายความว่า สภาสถาบันมีอำนาจ แต่งตั้งประธานสภาวิชาการ ถูกไหมครับ อันนี้ก็คือสิ่งที่ท่านแก้ไขมา ที่นี้ผมถามนิดหนึ่ง ว่าถ้าสภาสถาบันมีอำนาจแต่งตั้งประธานสภาวิชาการ ไปดูเชื่อมโยงกับมาตรา ๑๘ ผมไม่แน่ใจขัดแย้งกันเองหรือเปล่าครับ ผมเกรงความขัดแย้ง ถ้าท่านตอบผม สบายใจผมจะได้สบายใจ มาตรา ๑๘ บอกว่า สภาวิชาการประกอบด้วยบุคคลเหล่านี้ แล้วมาวรรคก่อนสุดท้ายเขียนว่า คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งประธาน

สภาวิชาการ คือในมาตรา ๑๘ บอกว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ ได้มาซึ่งประธานสภาวิชาการนี้ จะมีหลักเกณฑ์ของมันเป็นอยู่ว่าจะได้มาอย่างไร ๆ แต่ในในมาตรา ๑๖ ที่กำลังอภิปรายนี้ แต่งตั้งได้เลย ทำไมสภาสถาบันแต่งตั้งได้เลย ขัดแย้งกันหรือไม่ ถ้าท่านตอบว่า ไม่ขัดแย้งนี้ผมจะได้สบายใจ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง กรรมการธิการครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ ที่ท่านวัลลภให้ข้อสังเกตก็ต้องขอขอบคุณ แต่เหตุที่เราเดิมขึ้นมาเพราะว่าในมาตรา ๑๘ เราไปเปลี่ยนโครงสร้างของสภาวิชาการ ถ้าท่านอ่านมาตรา ๑๘ (๑) ประธานสภาวิชาการ ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาวิชาการตาม (๔) เพราะฉะนั้นถ้าท่านรับมาตรา ๑๘ ตรงนี้ก็ต้องเดิมเข้าไป ไม่ได้ขัด ที่นี้ถ้าจะแขวนเอาไว้ก่อน เมื่อถึงมาตรา ๑๘ ถ้ามาตรา ๑๘ ที่ประชุมเห็นพ้องด้วยกับที่กรรมการไปปรับโครงสร้างของสภาวิชาการนี้นะครับ ก็ค่อยเอามาเดิมตรงนี้ แต่ถ้าไม่รับ เปลี่ยนกลับไปโครงสร้างเดิม ตรงนี้ก็ต้องตัดออกไป เหมือนมาตราสักครูที่แขวนไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับท่านณรงคันธ์ครับ ที่ให้แขวนเรื่องนี้ไว้ก่อน ไปพิจารณาในมาตรา ๑๘ (๑) กันให้ชัดว่าประธานนี้จะเป็น โดยตำแหน่ง คือ อธิการหรือจะให้สภาสถาบันแต่งตั้ง ถ้าตกลงว่าให้สภาสถาบันแต่งตั้ง ความใน (๕) ของมาตรา ๑๖ นี่ก็จำเป็นต้องบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นในความเห็นของผม บัญญัติไว้อย่างนี้ก็ต้องถือว่าสภาสถาบันแต่งตั้ง แต่คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ มาอย่างใดก็ล็อก (Lock) ไว้ในมาตรา ๑๘ การเขียนกฎหมายเขาก็ล็อกอย่างนี้ตลอด ไม่ใช่บอกว่าให้แต่งตั้งประธานสภาวิชาการ เสร็จแล้วแต่งตั้งจากใครก็ไม่รู้เรื่อง คุณสมบัติ เป็นอย่างไร แล้วแต่จะหยิบเอาอย่างนั้นหรือ ก็ต้องล็อกไว้อย่างนี้ถูกแล้วครับ เอาคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ เป็นไปตามที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๘ แต่ประเด็นที่สำคัญก็ตรงที่ท่านณรงคันธ์ว่าควรแขวนตรงอนุฯ นี้ไว้ก่อน แล้วก็ไปตัดสินมาตรา ๑๘ (๑) ให้ชัดเจนว่า จะเป็นอธิการ หรือจะให้สภาสถาบันแต่งตั้ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ คณะกรรมาธิการขอแขวนไว้ รอมาตรา ๑๘ (๑) เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการที่สงวนความเห็นครับ ดอกเตอร์พา เชิญครับ

นายพา อักษรเสื่อ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พา อักษรเสื่อ กรรมาธิการ เราได้เคยอภิปรายแล้วก็ผ่าน พ.ร.บ. หลายฉบับที่ให้อธิการ เท่านั้นเป็นประธานสภาวิชาการ ผมได้เคยอภิปรายและให้เหตุผลว่าการเป็นผู้บริหารสถาบัน นั้นจะต้องรับผิดชอบเป็นแม่ทัพ เป็นหน้าเป็นตา เป็นวิชาการนะครับ สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันวิชาการที่ผู้บริหารจะอ่อนแอหรือซื่อป้อไม่ได้เลย การที่จะพยายามดึงคนอื่น เข้ามาทำงานดูแลในฐานะเป็นแม่ทัพที่ให้ความดีความชอบ ดูแลกิจการงานสำคัญ ของสถาบันโดยคนอื่นนั้นเป็นเรื่องที่ผมมองว่าอาจจะมีความขัดแย้งหลายอย่าง

ถ้าหากคนอื่นเข้ามารับผิดชอบงานนี้ นอกจากเกิดความขัดแย้งแล้วอำนาจในการติดตามควบคุม ดูแล ให้ความดีความชอบการบังคับบัญชา เป็นเรื่องใหญ่มากในการที่จะนำพาสถาบันสู่ความสำเร็จในด้านวิชาการ เรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าสถาบันการศึกษายิ่งระดับสูงยิ่งต้องการผู้บริหารที่มีความสามารถในการบริหารจัดการอย่างยิ่งและต้องรับผิดชอบ ~~หน้าที่~~ จะลดย่นลงไปโน่นไปนี้ ท่านคิดดูนะครับ สถาบันหนึ่งมีนายกสภาสถาบันดูแลควบคุมอยู่แล้ว แล้วยังมาสถาปนา สภาวิชาการ สภาอะไรต่ออะไรอีก เอาคนอื่นข้างนอกมา ไม่ใช่เราไม่เห็นความสำคัญของคนอื่น ~~นะครับ~~ เรามีผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาอยู่แล้ว แต่ไม่ใช่ในฐานะผู้ที่จะมาชี้ มาบอก มาสั่งทุกอย่างแทนอธิการได้ แน่นนอนครับสถาบันมีมากมาย คนเก่งในประเทศไทยก็อาจจะมามาก แต่ไม่ใช่เราจะหาได้ง่าย ๆ ~~นะครับ~~ การที่จะเอาคนภายนอกมารับผิดชอบแทนผู้บังคับบัญชาผู้ที่เป็นแม่ทัพของงานนี้ รับผิดชอบเต็ม ๆ นะครับ งานวิชาการ ไม่ใช่งานกิจการธรรมดาที่จะไปสนับสนุนกันเชิงให้การสนับสนุนเท่านั้น ผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมมีความเห็นที่ไม่สบายใจเลย ถ้าหากให้บุคคลอื่นเข้ามาควบคุม ~~นะครับ~~ งานนี้ควบคุม ~~นะครับ~~ ปกครองบังคับบัญชา นักเรียนสอบตก เกรดไม่ดี เกิดอาจารย์บางคนไปแกล้งนักศึกษาสอบตก สอบอีกก็แก้ไม่ได้เลย ไปขึ้นกับคนโน้นคนนี้จะไปไล่เบี้ยแต่อธิการ ใครจะเป็นคนรับผิดชอบ เวลาขึ้นเงินเดือน ผศ. รศ. อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ผมเห็นว่าอธิการจะต้องดูแลและจะต้องเป็นผู้ที่รู้ลึกซึ้ง แล้วคนที่จะเป็นอธิการ ถ้าไม่เก่งทางวิชาการไม่ควรเป็น และอยู่ในคุณสมบัติที่ต้องเลือกอธิการอยู่แล้ว ท่านคุณหญิงจินตนาเข้าใจว่าจะมีข้อมูลในเชิงสถิติว่ามีที่ใดเขาเลือกใครเป็นตำแหน่ง ประธานสภาวิชาการอะไรต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่าข้อมูลประกอบในเชิงวิจัยก็มีเพิ่มเติมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กราบ เชิญคุณหญิงจินตนา กราบ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี กรรมการเสียงข้างน้อย
นะคะ ดิฉันคิดว่าในร่างเดิมนั้นเขาบอกว่าให้อธิการเป็นประธานสภาวิชาการนั้น
น่าจะเหมาะสมและถูกต้องแล้ว แล้วก็ดิฉันขอสนับสนุนคอกเตอร์พาในทุกแง่มุมเลย
~~นะคะ~~ แต่ดิฉันจะมีหลักฐานแล้วก็มีองค์ประกอบของสภาวิชาการ โดยเทียบเคียงความ
ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พุทธศักราช ๒๕๔๑ แล้วก็มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ร่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ร่างมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ได้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย
ประธานสภาวิชาการนั้นได้แก่ อธิการบดีทั้งสิ้น แต่ท่านกรรมการเสียงข้างมาก บอกว่า
ทำไมเราไม่เอาสิ่งแปลกใหม่เข้ามาบ้างล่ะ เอาคนอื่นมาลองบริหารบ้างซิ เพื่อจะได้มีอะไร
ใหม่ ๆ ดิฉันคิดว่าความแปลกใหม่กับในทางปฏิบัติจริงที่เกิดปัญหานั้นคนละเรื่องกัน
อย่างที่คอกเตอร์พาท่านได้กล่าวแล้วเมื่อสักครู่ การบริหารจะลำบากมากถ้าเกิดการขัดแย้ง
ถ้าเพื่อท่านอธิการบอกว่า ไม่พร้อมในเรื่องสถานที่ ในเรื่องแอร์คอนดิชัน (Air - condition)
ในเรื่องห้องประชุม ในเรื่องอะไรก็แล้วแต่ ก็ยังไม่ทราบว่าสภาวิชาการนั้นจะไปประชุมกัน
ที่ไหน แล้วก็คนข้างนอกก็ไม่ได้มาทำงานเต็มเวลา ก็ไปทำธุรกิจอะไรก็แล้วแต่ แต่พอถึงเวลา
ก็จะมาประชุมแค่สภาวิชาการนั้น เป็นไปไม่ได้ค่ะ เพราะฉะนั้นความแปลกใหม่ที่อยากจะ
ทดลองนั้น ดิฉันคิดว่าอย่าเลยนะคะ เพราะว่าป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง ดิฉันก็อยู่สถาบันราชภัฏ
ซึ่งมีศักดิ์และศรีเท่ามหาวิทยาลัย มีปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในการบริหารแล้วเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมาก เราคิดว่า ร่างที่ส่งมาให้เรา
พิจารณานั้น ร่างเดิมนั้นเหมาะสมแล้วนะคะ สำหรับใน (๑) ดิฉันก็ต้องการอย่างยิ่งที่จะให้
ประธานสภาวิชาการนั้น ได้แก่อธิการบดีเท่านั้น อย่าลืม~~นะคะ~~ว่า อธิการบดีนั้นจะเป็นผู้ที่
บริหารทางด้านวิชาการโดยตรง ถ้าเกิดความผิดพลาดขึ้นนั้น อธิการบดีเท่านั้นที่จะต้อง
รับผิดชอบในทุก ๆ กรณี จะปิดความรับผิดชอบอันนี้ไม่ได้เลยนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พินธุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพินธุโลก กระผมขอสนับสนุนให้คงร่างเดิมไว้ เพราะในการที่จะกำหนดให้ผู้อื่นมารับผิดชอบในด้านวิชาการ ทั้ง ๆ ที่อธิการบดีนี้จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในด้านวิชาการโดยตรง แล้วก็ถือว่าความเป็นเลิศทางวิชาการนั้นจะเป็นได้หรือไม่ได้นั้นขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของท่านอธิการบดี เพราะฉะนั้นในการที่จะให้คนอื่นมารับผิดชอบ ท่านอาจจะไม่ทราบว่า การบริหารมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะคณาจารย์เป็นการบริหารงานบุคลากรที่ยากที่สุด ต่างคนต่างมีความรู้ ต่างคนต่างจิตต่างใจ ถ้าหากว่าไม่มีอำนาจ ไม่มีพระคุณ ไม่สามารถให้คุณให้โทษได้ การที่จะมาบริหารให้อย่างดีนั้นเป็นไปได้โดยเด็ดขาด เพราะฉะนั้น กระผมจึงขอสนับสนุนให้คงร่างเดิมไว้ ไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมาครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ เดี่ยวค่อยกลับขึ้นมากรรมาธิการนะครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยาครับ ผมเห็นด้วยกับท่านคอกเตอร์พา คุณหญิง แล้วก็ท่านศิริลักษณ์ เหตุผลเพราะว่าคนที่จะเป็นอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีนี้ เขาจะคลุกคลีอยู่กับสถาบันนั้นมาเป็นระยะอันยาวนาน กว่าที่จะผ่านขั้นตอนการเป็นอธิการบดีของสถาบันนั้น ๆ ซึ่งจะมีวิสัยทัศน์ มุ่งองค์ความรู้ มุ่งองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างที่จะเข้าไปสู่ตำแหน่งนั้น ฉะนั้นการที่จะนำสถาบันไปสู่จุดเป้าหมายที่ดีที่สุด น่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและอยู่มานานในสถาบันนั้นน่าจะทราบดี เป็นผู้นำที่ดี ถ้าหากว่าเรานำบุคคลภายนอกเข้ามานั้น ผมว่าองค์ประกอบหรือวิสัยทัศน์ หรือส่วนประกอบต่าง ๆ น่าจะสู้คนที่เขาอยู่ที่นั่นมาเกือบชั่วชีวิตไม่ได้ ผมจึงเห็นด้วยกับการที่จะรักษาร่างเดิมเอาไว้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออาจารย์วัลลภอีกท่านหนึ่งนะครับ ข้างล่าง

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงเรื่องนี้ได้เคยมีการถกเถียงกันในสภาฯ ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง ตอนที่พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏได้เข้ามาสู่เวทีแห่งนี้แล้วผมเองนั่งอยู่ข้างบนด้วย แล้วผมก็ได้ยืนยันว่า ประธานสภาวิชาการนั้นจะต้องเป็นอธิการบดี ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ใช้เวลาสักเล็กน้อยว่า ทำไมร่างเดิมที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรจึงเป็นร่างที่สำคัญแล้วก็ถูกต้อง เหตุผลจะมี ๓ - ๔ ประการ ดังต่อไปนี้
สั้น ๆ ครับท่านประธานฯ

ประการที่ ๑ ก็คือว่า ถ้าท่านประธานฯ ดูพัฒนาการของกระบวนการศึกษา จะเห็นได้ชัดว่า เทคโนโลยีก็ดี ราชมงคลก็ดี ราชภัฏก็ดี ขณะนี้ขึ้นตรงต่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นั้นหมายความว่ายกฐานะเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูง

LIRT

ซึ่งไปเชื่อมโยงประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า สถาบันระดับสูงเหมือนท่านศิริ
ทิวะพันธุ์ พุดเมื่อสักครู่ ก็คือว่า ยืนยันเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องไปสู่ความเป็น
ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ก็คือว่า เป็นการศึกษาในระดับที่เยี่ยมยอดนั่นเอง ด้วยเหตุแบบนี้
งานวิจัยที่ดี หลักสูตรการเรียนการสอนที่ดี พึงจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างมากที่
สภาวิชาการจะต้องเป็นตัวหลัก ถามว่า ความเป็นตัวหลักนั้นจะต้องอาศัยผู้ใดเป็นแกนนำ
แน่นอนอธิการบดี เป็นภาระของท่านแน่นอนครับ เพราะท่านต้องไปตอบในสภาสถาบัน
เกิดสภาสถาบัน ถามว่า หลักสูตรทำไม^{วิจัย}ไม่^{วิจัย}ดี ทำไมการเรียนแย่ ประกาศนียบัตรก็ไม่ได้
คนที่^{วิจัย}เป็นหลัก ก็คือ ประธานสภาวิชาการ ทำไมอธิการบดีต้องมาตอบครับ อันนี้เป็นเหตุผล
ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธานฯ ไปดูอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๕
ซึ่งเชื่อมโยงต่อไปครับ พุดชัดเจนว่าอำนาจหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักสูตรการเรียน
การสอนที่ดี การประกาศเกียรติคุณในการให้ประกาศนียบัตรระดับต่าง ๆ ก็ดี การบริหาร
จัดการที่ดี การยุบเลิกวิทยาเขตต่าง ๆ ก็ดี รวมทั้งการให้คำแนะนำในการแต่งตั้ง
ศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ~~นี้~~ ล้วนแต่
เป็นอำนาจของสภาวิชาการทั้งสิ้น ฉะนั้นเหตุแบบนี้เขาจึงต้องการได้บุคคลที่เป็นอธิการบดี
ขึ้นมาทำหน้าที่เป็นประธานสภาวิชาการ แล้วสภาแห่งนี้ก็ลงมติท่วมท้นแล้วครับ
ในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏให้ประธานสภาวิชาการเป็นอธิการบดีครับ ถ้าวันนี้เรา
กลับมติไปเป็นบุคคลภายนอก ผมว่าจะยุ่ง จะขัดแย้งกับกฎหมายเดิมที่จะลงมติกันเอง
เพราะฉะนั้นผมอยากจะทำความเดิมให้ท่านประธานฯ ได้เห็นชัดเจนว่า จริง ๆ ต้องเป็น
อธิการบดี เพราะฉะนั้นการคงตามร่างเดิมนี่ถูกต้องที่สุดแล้วครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการ ท่านผู้ใดจะชี้แจง อาจารย์มนตรีนะครับ เชิญครับ
นายมนตรี สันทวิช (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม มนตรี สันทวิช กรรมการ คือ ที่เดิมประธานสภาวิชาการนะครับ ให้สถาบันแต่งตั้ง
จากกรรมการสภาวิชาการตาม (๔) ก็คือ สภาสถาบัน นำผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน ๑ ใน ๓ คน

ก็คือ มาเป็นประธานสภาวิชาการ คือ ไม่ได้แก้ไปเพราะให้แปลกใหม่หรือกรับ ผมนั่น
 ได้ ที่คุยกันในกรรมาธิการไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ แต่เป็นเรื่องประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
 และสถาบันนี้ อันที่ ๒ คือ ถ้าเป็นมติขัดกับราชภัฏผมว่าก็คงไม่เป็นไรครับ เพราะมี
 หลาย ๆ สถาบัน ประธานสภาวิชาการก็ไม่ได้วิธีการเหมือนกัน ~~มีหลายที่~~ ที่นี้ท่านไป X
 คูมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ นี้ วิธีการบดมีอำนาจและหน้าที่นี้ จะเห็นว่างาน ๑๐ ข้อ
 เป็นงานบริหารล้วน ๆ เลยครับ เป็นงานบริหารซึ่งหนักมาก ที่กรรมาธิการเดิมเข้าไป
 เพื่อที่จะให้อธิการมาเป็นรองประธาน เพื่อจะได้มีคนมารับผิดชอบตรงนี้แทน เป็นการ
 เบางานด้านวิชาการซึ่งจะเป็นงานที่หนัก ถ้างานนักวิชาการมารวมกับ ๑๐ ข้อ ตรงนี้
 ผมคิดว่าการบริหารจัดการเป็นเรื่องหลักสูตร เรื่องอะไรอีกนี่ อธิการคงจะหนักมาก แล้วก็
 อาจจะรายละเอียดอะไรต่าง ๆ ในเรื่องที่จะให้คนที่มาช่วยงานตรงนี้รับผิดชอบ โดยเฉพาะ
 ตรงนี้น่าจะดีกว่า กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็เลยคิดว่าน่าจะเอาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
 ซึ่งสภาสถาบันเป็นคนดูแลครับ ไม่ใช่มาจากการเลือกอะไรทั้งสิ้น ก็คงจะเลือกสเปก
 (Spec.) ที่มาทำงานด้านวิชาการให้ล้วน ๆ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการอีกท่านครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ ต้องขออนุญาตที่ประชุมที่จะต้องชี้แจงอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านมนตรีบอกว่า ไม่ใช่ทำให้เกิดของใหม่ แต่จริง ๆ แล้ว ก็คือ โหม่นนั่นแหละ จะใหม่ในตัวของมันเองนะครับ ที่คณะกรรมการเปลี่ยนโครงสร้างของสภาวิชาการ เนื่องจากเรามีความเห็นว่าการที่ให้อธิการบดี แล้วก็พวกคณาจารย์ทั้งหลายเป็นสภาวิชาการ แล้วก็ทำงานกันอยู่ในนั้น ในสถาบันนั้นแหละ ก็เหมือนกับว่าพายเรือในอ่าง ความคิดความอ่านอะไรก็ไม่แปลกใหม่ ออกไป กรรมการก็เลยออกแบบใหม่ให้สภาวิชาการเป็นอย่างที่เห็น กระผม ขอกราบเรียนว่าขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้อ่านให้ครบทุกวงเล็บนะครับ จาก (๑) ถึง (๔) องค์ประกอบของสภาวิชาการมีทั้งหมด ๒๓ คน อยู่ใน (๒) ๒ คน (๒/๑) ๗ คน (๓) ๗ คน (๔) ๗ คน (๑) นั้นไม่ต้องนับ เพราะว่าไปหยิบมาจาก (๔) ๑ คน หยิบอย่างไรครับ ก็คือ สภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาวิชาการ ตาม (๔) เมื่อได้ (๔) มา ๗ คน แล้ว สภาสถาบันจะเป็นคนเลือกที่จะเอาใครมาเป็นประธาน และในเรื่องเดียวกันนี้ เราได้กำหนดไว้แล้วใน (๒) ก็คือ ให้อธิการบดีเป็นรองประธานสภาวิชาการ และรองอธิการฝ่ายวิชาการก็เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง กรรมการได้ฟังคำชี้แจงจากผู้มาชี้แจงก็พูดอยู่แต่เพียงว่าประชุมยาก เอาคนนอกเข้ามาแล้วมันจะไม่มาอะไรต่าง ๆ เกรงว่าจะมาแทรกแซงกิจการภายใน กระผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่จะเข้ามาแทรกแซง เหตุผลเพราะว่าในจำนวน ๒๓ คน ที่เป็นกรรมการสภาวิชาการนั้น เป็นคนในเสีย ๑๖ คน คือตั้งแต่ (๒) (๒/๑) (๓) เป็นคนในทั้งสิ้น แต่เราไปออกแบบให้มาจากการเลือกตั้ง เลือกตั้งกันเองข้างใน เพราะฉะนั้นการที่ไปกังวลว่าประชุมยาก สมมุติว่าท่านประธานสภาวิชาการเป็นบุคคลนอกคิดจะสำคัญไปต่างประเทศ ก็รองประธานเห็นอยู่ ท่านอธิการก็เป็นรองประธานโดยตำแหน่งอยู่แล้ว กำหนดเลยว่าให้เป็นรองประธานสภาวิชาการ ถ้าจะลงมติใด ๆ เสียข้างมากก็ยังเป็นคนในอยู่ คือ ๑๖ คน อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงมีความเห็นว่า

ความคิดเดิม ๆ ที่ว่าประธานสภาวิชาการต้องเป็นอธิการเท่านั้น เราคิดว่าน่าจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเจริญก้าวหน้า เพื่อการพัฒนาของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งเป็นสถาบันที่เน้นการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตามจุดมุ่งหมายในมาตรา ๗ และที่สำคัญ กระผมคิดว่าสมมุติว่ามีศิษย์เก่าที่เก่ง ๆ ดี ๆ มีความรู้ ความสามารถ เขาประสบความสำเร็จทางธุรกิจก็ดี หรือประสบความสำเร็จในหน้าที่ราชการก็ดี ก็อาจจะเชิญเขามาอยู่ตรงนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๔) แล้วก็เลือกเอาคนหนึ่งคนใดไปเป็นประธานสภาสถาบัน ซึ่งผมคิดว่ารูปแบบที่กรรมการออกมานั้นน่าจะเป็นประโยชน์กับสภาสถาบัน และน่าจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสถาบันแห่งนี้มากกว่าที่จะอยู่กันแบบเดิม ๆ ครับ กรรมการก็เลยนำเสนอตัวนี้ขึ้นมาเพื่อสมาชิกฯ จะได้ไปรคพิจารณาครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ผมเองไม่ได้อยู่ในวงการศึกษามาก่อน แต่ผมได้อ่านกฎหมาย
ฉบับนี้แล้ว ผมมีความรู้สึกว่าคุณคิดแปลกใหม่ของพวกเรานั้นเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง
ผมอยากจะฟังเจ้าของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบชี้แจงเพิ่มเติมได้ไหมครับ
เพราะผมยังไม่เคยเห็นเลยว่า ในตำแหน่งของผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงาน และเมื่อมานั่ง
ในอีกที่ประชุมหนึ่งต้องมาเป็นรอง สิ่งที่เห็นได้ชัดอันนั้นอันหนึ่งนะครับที่ยังไม่เคยเห็นเลย
แล้วสิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด ก็คือว่า คณะกรรมการนี้ ได้ศึกษาถึงผลดี ผลเสียหรือยังว่า
ที่ท่านไปปรับโครงสร้างของเขาใหม่นี้ ผมเป็นห่วงอันนี้อย่างมากนะครับ ท่านศึกษาผลดี
ผลเสียหรือยัง ท่านเพียงแต่คาดคิดว่าในสิ่งที่ท่านปรับปรุงขณะนี้ โดยเสียงข้างมากของ
กรรมการนั้นเหมาะสมแล้ว นั่นคือความรู้สึกของกรรมการนะครับ แล้วก็ต้องอยู่ใน
เสียงของสมาชิกส่วนใหญ่ในสภาแห่งนี้ด้วย ท่านอาจารย์วัลลภได้ชี้แจงมานั้น ผมฟังเข้าใจ
และหลายท่านที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงของกรรมการนั้น ผมฟังผมรู้เรื่องแล้ว
สิ่งนั้นจะไม่เกิดปัญหาอยู่ยากติดตามมาในภายหลัง ในความฝันของกรรมการที่คิดว่า
น่าจะดีขึ้นนั้น ท่านมีผลพิสูจน์หรือยัง หรือท่านคิดขึ้นเอง สิ่งที่น่าจะฟังได้ ก็คือ
คณะกรรมการที่ร่างกฎหมายฉบับนี้มา ท่านมีความคิดเห็นกันอย่างไร ก่อนที่จะออกมา
เป็นพระราชบัญญัตินี้ นั่นคือสิ่งที่น่าจะได้รับฟังครับ ไม่ใช่รับฟังจากพวกเรา ซึ่งได้อ่าน
พระราชบัญญัตินี้เท่านั้นเอง แล้วก็มาคิดฝืนกัน แล้วสิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด ก็คือว่า
บทเรียนมีแล้วที่เราฝืนกันอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วผลสุดท้ายไม่ดูให้ละเอียดก็เกิดปัญหา
แล้วทั้งสภาต้องร่วมรับผิดชอบด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตามที่จะขอในวันนี้
ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่าท่านต้องถามแน่นอนว่าร่างเดิมกับร่างแก้ไข
ขอให้ถามคำว่า “ร่างเดิม” ไว้ด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ แล้วก็ท่านพิชัยนะครับ

LIRT

นายปรดิ หิริยพฤกษ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ มาตรานี้
 กระผมคิดว่าเป็นมาตราที่มีความสำคัญสำหรับการลงมติของสภาเป็นอันมาก กระผมเอง
 ความจริงเข้าใจความเห็นความคิดของคณะกรรมการเสียงข้างมากที่อธิบายถึงผลดี
 ซึ่งน่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง ความจริงแล้วก็เป็นสิ่งที่คิดได้เนะครับ และเชื่อตาม
 ได้ด้วยว่าความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมากนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ สิ่งที่ผมกังวล
 และคิดว่าสภาควรจะต้องเอาใจใส่ ก็คือ มาตรฐานของการลงมติของวุฒิสภา เนื่องจาก
 ในระยะเวลาที่ผ่านมาช่วงปีกว่านี้ กฎหมายเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาเข้าสู่สภาหลายฉบับ
 แล้วกำลังจะเข้าไปอีกหลายฉบับ ในสภาชุดเดียวกันมาตรฐานในการลงมติน่าจะต้อง
 คล้ายคลึงกันโดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐาน โดยง่าย กระผมคิดว่าคณะกรรมการ
 วิสามัญที่พิจารณาในวาระที่ ๒ นี้เปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอในด้านองค์ประกอบของบุคคลที่
 เป็นสมาชิกแต่สภา ๒๐๐ คน นี้ไม่เปลี่ยน トラบโคที่ยังเป็นชุดนี้อยู่ กระผมจึงขอให้สภาได้
 โปรดพิจารณาในประเด็นนี้เนะครับว่า เราเพิ่งลงมติไปในกฎหมายอื่น สถาบันอื่น ๒ ฉบับ
 ใกล้เคียง ๆ กันนี้เอง โดยยึดถือร่างเดิมให้อธิการบดีเป็นประธานสภาของวิชาการ ต่อมาในฉบับนี้
 วุฒิสภาจะไปเปลี่ยนแปลงมติในหลักการเดียวกันนี้เป็น ๒ มาตรฐาน กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่
 ไม่สมควร หากจะต้องมีกฎหมายลักษณะเดียวกันเข้ามาในเร็ว ๆ นี้ อีก ๒ ฉบับ เราจะเปลี่ยน
 มาตรฐานของการลงมติไปเป็นอย่างนั้นด้วยหรือเปล่า หรือจะกลับไปอย่างเดิมที่เคยลงไป
 แล้วเมื่อ ๒ ฉบับก่อน กระผมจึงขอให้ที่ประชุมได้โปรดพิจารณาประเด็นนี้เนะครับ หากจะมี
 การทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใด ควรจะปล่อยให้สภาชุดใหม่เขาเป็นผู้ทดลองเปลี่ยน
 มากกว่าที่เราเป็นชุดเดียวกันจะใช้ ๒ มาตรฐาน ในการพิจารณาเรื่องเดียวกัน ขอบพระคุณ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพิชัย จำเพชร ครับ

นายพิชัย จำเพชร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นายพิชัย จำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี กระผมใคร่ขอกราบเรียนที่ประชุม
ว่า คณะกรรมการเลียงส่วนมากที่แก้ไขมาตรา ๑๘ (๑) ที่อ้างว่ามีมหาวิทยาลัยหลาย
มหาวิทยาลัยที่ประธานสภาวิชาการไม่ได้เป็นอธิการบดี ซึ่งกระผมเองได้สอบถามหลายท่าน
แล้วก็ปรากฏว่า ส่วนใหญ่หรือส่วนมากประธานสภาวิชาการ ได้แก่อธิการบดี ซึ่งทาง
กรรมการได้อ้างว่าการแก้ไขดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์กับทางด้านการศึกษา แต่เท่าที่
ผ่านมาการที่อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ เราก็ไม่ได้เห็นว่าเป็นข้อที่ทำให้เกิดปัญหา
ทางด้านการศึกษา โดยยุทธศาสตร์ของการบริหารงาน อธิการบดีย่อมเป็นผู้กุมยุทธศาสตร์
ทุกอย่าง ไม่ว่าทางด้านวิชาการก็ดี ทางด้านบริหารก็ดี เราอาจจะมองในแง่ดีเกินไปว่า
การที่นำบุคคลภายนอกเข้ามาอาจจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในทางด้านวิชาการหรือการ
มีความเห็นที่แตกต่างกัน อาจจะเป็นผลให้มีการพัฒนาในทางวิชาการ แต่ในสภาพ
ความเป็นจริงแล้ว ถ้าเกิดอธิการบดีกับประธานสภาวิชาการบุคคลภายนอกมีความเห็น
ที่แตกต่างกันก็จะเกิดปัญหาในทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะสภาวิชาการมีอำนาจใน
มาตรา ๑๕ (๑) ว่าพิจารณากำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการสอน การวิจัย การวัดผล
การศึกษา ตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญว่า อธิการบดีจะต้องเป็นผู้กำหนดยุทธศาสตร์เอง เราอาจจะ
มองในแง่การถ่วงดุลกัน การที่เราแต่งตั้งหรือแก้ไขกฎหมายทำให้เสมือนว่ามีการถ่วงดุลกัน
มีการเสริมบุคลากรจากบุคคลภายนอกเข้ามา แต่งจริง ๆ แล้วในสภาพในทางปฏิบัติแล้วกลับ
ก่อให้เกิดปัญหาในทางด้านการบริหารงาน อันนี้ผมมีความเห็นว่าร่างเดิมของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรใน (๑) ของมาตรา ๑๘ นั้น ผมเห็นด้วยกับร่างเดิม กราบขอบพระคุณมาก
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์บุญทันครับ

LIRT

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ประเด็นจริง ๆ แล้ว ก็คือ
 อธิการบดีเป็นตัวรับผิดชอบเกี่ยวกับวิชาการแล้วเขาก็จะแบ่งว่าในผู้เชี่ยวชาญด้านสาขา
 ต่าง ๆ นั้นที่ประชุมกรรมการจะตั้งขึ้นนั้นจะมอบให้ใคร กลุ่มไหน ท่านผู้ใดไปรับผิดชอบ
 ส่วนอธิการบดีจะไปปรับทางวิชาการทั้งหมดก็ไม่ได้เพราะว่าท่านไม่เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ
 แต่ท่านในฐานะที่เป็นผู้บริหารสูงสุดในมหาวิทยาลัยจะต้องมีส่วนรับผิดชอบ ประเด็นที่
 กรรมการเสียงข้างมากท่านได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปนั้นมีประเด็นเดียวครับ ถ้าหากว่า
 ประเด็นทั้งหมดนี้ผู้อยู่ประเด็นเดียวเท่านั้น ก็คือว่า ท่านไปเขียนเอาไว้ว่า ท่านอธิการเป็น
 รองประธานฝ่ายวิชาการ ถ้าท่านไม่เขียนตรงนี้เอาไว้ กรรมการทั้งหมดฝ่ายวิชาการนั้นก็
 เลือกท่านอธิการนั้นละเป็นประธาน โดยมารยาท เรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพังงา แล้วก็ เป็น กรรมการเสียงข้างมากด้วยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะขอพูดเพิ่มเติมอีก ในส่วนหนึ่งด้วยคือว่า ส่วนที่ผมเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้ คือศิษย์เก่าช่างกลปทุมวันนี้ ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า สถาบันแห่งนี้ตั้งมาประมาณ ๘๐ ปี ท่านประธานฯ ครับ ผมดู ประวัติแล้วสถาบันแห่งนี้เน้นหนักในทางช่าง ผมขออัยว่าเน้นหนักทางช่าง แต่ว่าทางช่าง ของเรานี้แต่เดิมอยู่ภายใต้กำกับควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการเป็นอยู่ในระบบเก่า ถามว่าเราเจริญก้าวหน้ามามากน้อยแค่ไหนตั้งแต่วันตั้งสถาบันขึ้นมา ผมอยากเรียนว่า สถาบันของเรานี้ถ้าหลัง ต้องยอมรับความจริงว่าถ้าหลัง ที่ถ้าหลังเพราะถูกควบคุม โดยระบบ เดิม ระบบเดิมคือระบบที่ผู้นำเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด ผู้นำเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารและ ทางวิชาการ ทางวิชาการเราไปไม่ถึงไหนครับท่านประธานฯ ณ บัดนี้กรรมการ เสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะมีการเปลี่ยนแปลงก็เลยแก้มาตอนนี้ขึ้นมา ท่านประธานฯ ครับ สถาบันอื่น ๆ ท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง ท่านประธานฯ กลับไปดูเถอะครับ ส่วนใหญ่เป็นสถาบันเกี่ยวกับทางสังคม ไม่ค่อยมีสถาบันทางช่างเลย และสถาบันอื่นทางช่างก็ถูกรวบเข้าไปอยู่ในสถาบันราชภัฏหรืออะไรก็ตามแต่ซึ่งถูก ครอบงำโดยสถาบันทางสังคมทั้งหมด ท่านไปดูได้เลยว่าสถาบันทางช่างที่ถูกรวบเข้าไป สภาพปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร ผมไม่อยากจะพูดมาก สถาบันช่างกลปทุมวันแห่งเดียวที่เหลือ เป็นเอกเทศ ขอความกรุณาให้เขาอยู่มีชีวิตอย่างเป็นอิสระ ขอให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วม ในการมากำหนดชะตาชีวิตของสถาบันด้วยเถอะครับ มิใช่ถูกกำหนดด้วยคนคนเดียว

อีกประการหนึ่งครับท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๘ (๔) นี้พูดชัดเลยว่า ประธานสภาสถาบันนี้กรรมการมาจากการสรรหาจากบุคคลภายนอก สรรหาจากบุคคล ภายนอกซึ่งผมคิดว่าเป็นการเปิดกว้าง และอีกประการหนึ่งคือว่า อธิการบดีนี่เองก็ต้อง เป็นบุคคลที่อยู่ในสภาสถาบันอยู่แล้ว อธิการบดีอยู่ตรงนี้ทั้ง ๒ แห่งเลยครับ เขามีอำนาจ ตั้งแต่อยู่ในสภาสถาบัน มีโดยตำแหน่งตาม (๔) ถ้าจำไม่ผิด เดี่ยวดูอีกทีหนึ่ง (๔) นะครับ ถูกต้องนะครับ (๔) แล้วก็จะมาเป็นอธิการบดีมีอำนาจบริหาร แล้วก็จะเป็นอำนาจเกี่ยวกับ สภาวิชาการด้วย ๓ ตำแหน่งอยู่ในคนคนเดียว ไหวหรือครับ ถ้าการกำหนดทิศทางไปในทาง

ถูกต้องก็ไม่มีปัญหา แต่ท่านครับในอดีตนี้เราไม่เคยคิดเลยว่าคนที่มีอำนาจในคนคนเดียวนั้น จะกำหนดทิศทางการศึกษาไปในทางถูกต้องเลย เพราะไม่มีใครถ่วงดุล เป็นอย่างนี้มาตลอด เรากล้าหาญพอไหมที่จะเลือก ที่จะเดินเส้นทางใหม่อย่างทุกวันที่กรรมการที่ตัดสินใจในคราวนี้ อีกประการหนึ่งสภาวิชาการนี้ก็ได้มีอำนาจเด็ดขาดอะไรมากมาย ต้องอยู่ภายใต้มาตรา ๑๕ ซึ่งจะต้องเป็นอำนาจการเสนอต่อสภาสถาบันอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ จะตัดสินใจได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าสภาสถาบันไม่เอาด้วยก็จบ อธิการบดีสามารถไปพูดได้ในสภาสถาบันได้อีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าตรงนี้เราน่าจะกล้าหาญพอที่จะเริ่มดำเนินการใหม่ ในสภาแห่งนี้ก็ อีก สถาบันแห่งนี้ก็ไม่ได้ใหญ่โตอะไรมาก ผมเป็นห่วงจริง ๆ ว่าในอดีตนั้น เรายังไม่ได้ก้าวหน้าไปเท่าไรเลย ท่านลองดูว่า ณ บัดนี้ประเทศไทยนี้เราได้ทำอะไรใหม่ ๆ บ้างหรือเปล่า หรือว่าเรามีหน้าที่เป็นเพียงช่างแก้เครื่องยนต์ หรือมีหน้าที่แต่เพียงเป็นช่าง แก้น้ำมันแก๊สซึ่งมีหน่วยงานอื่น ๆ ต่างประเทศเขาทำมาเรียบร้อยแล้ว ท่านครับผมคิดว่า วิชาการนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากคนคนเดียววนะครับ วิชาการต้องเกิดจากคนมากมายหลากหลาย วิชา หลาย ๆ แห่ง ทุก ๆ ฝ่ายร่วมกันคิดร่วมกันทำ มิใช่จะไปมองว่าไปคอยถ่วงดุลอำนาจ ทางฝ่ายบริหาร ไม่ใช่ครับ ผมก็ยังกราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิกฯ เพียงแต่ว่า ขอความกรุณาโปรดเข้าใจในประเด็นนี้ด้วย สำหรับผมก็ยังยืนยันเสียงข้างมากอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงจินตนาครับ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ดิฉัน จินตนา สุขมาก กรรมการเสียงข้างน้อย ดิฉันอยากจะขอความกรุณาท่านประธานฯ
ได้เรียนเชิญท่านอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เรายืนนะคะ ให้ท่าน
ให้ความเห็น ให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ด้วยคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อนุญาตครับ เชิญครับ อยากเรียนที่ประชุมให้ทราบว่า มีผู้แทน
คณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าร่วมชี้แจงด้วยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธาน
คณะกรรมการการขออนุญาต แล้วผมก็ได้อนุญาตไปแล้วนะครับ เชิญท่านอธิการบดี

นายสุธี อักษรกิตติ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ครับ กระผม นายสุธี อักษรกิตติ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ก่อนอื่นผมใคร่ขอ
ขอบพระคุณความเห็นของหลาย ๆ ท่านผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้
มิได้เป็นการปกป้องตัวเอง แต่ขอพูดหรือให้ข้อมูลที่เป็นข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์
แก่สภาแห่งนี้ครับ ตามกฎหมายรวมโดยภาระหน้าที่ ซึ่งกำหนดโดยทบวงมหาวิทยาลัย
หรือปัจจุบันนี้เป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้น ได้กำหนดภาระหน้าที่
ให้แก่อธิการบดี ซึ่งเป็นผู้บริหารในสถาบันไว้ ๔ ประการที่สำคัญ

ประการที่ ๑ ก็คือ เรื่องการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นผู้บริหารสถาบัน
จะต้องดำเนินการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติของสถาบัน

ประการที่ ๒ คือ ภาระหน้าที่ในการควบคุมดูแล ทำความก้าวหน้าให้เกิดขึ้น
แก่การวิจัยและพัฒนาครับ เพราะว่าในยุคปัจจุบันนี้เราจะต้องมีการแข่งขันกันครับ
ไม่เฉพาะแต่ในประเทศ ยังไม่ค่อยเท่าไรนะครับ แต่อย่างต้องมีการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์
นี้นะครับ

ประการที่ ๓ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม จึงได้ถูกระบุ
ข้อหน้าที่ไว้ว่า อธิการบดีหรือสถาบันนั้นจะต้องให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งอันนี้
ก็รวมไปถึงทั้งธุรกิจและอุตสาหกรรม และ

ประการที่ ๔ เราเกิดเป็นคนไทยก็ได้ถูกระบุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ของ
อธิการบดี ให้มีหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ชาติไทยตลอดไปนะครับ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

หน้าที่ของฝ่ายวิชาการของสถาบันนั้นมีความสำคัญที่มากอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอสรุปเป็น ๓ ประการที่สำคัญนะครับ

ประการที่ ๑ บุคคลที่ทำหน้าที่ตรงนี้จะต้องเป็นผู้ที่รู้หลักเกณฑ์โดยชัดแจ้งถึงข้อบังคับ ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ และความก้าวหน้าเชิงวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานะครับ ดังนั้น การดำเนินงานตรงนี้จะต้องดำเนินงานด้วยความรวดเร็ว แล้วก็ต้องสอดคล้อง ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทุกประการนะครับ

ประการที่ ๒ หน้าที่ของสภาวิชาการนั้นมีความเกี่ยวข้องกับ ความเจริญก้าวหน้าของบรรดาบุคลากรในสถาบัน หรือในมหาวิทยาลัยนะครับ เกี่ยวกับเรื่องการขอตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการร้องขอ หรือว่ามีการเสนอ ก็จะต้องมีการพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความรวดเร็ว เทียบธรรมเนียม และถูกต้องนะครับ และ

ประการที่ ๓ ความสำคัญของสภาแห่งนี้ ก็คือว่า จะต้องสามารถดำเนินการ หรือผลักดันให้สถาบันนั้นต้องพึ่งตนเองให้ได้ เพราะว่าในปัจจุบันนี้นั้นจะเห็นได้ว่า มีสถาบันหลาย ๆ แห่งที่กำลังผลักดันตัวเองออกไปสู่ระบบนะครับ แล้วก็มีการแข่งขันกับต่างประเทศ ขณะนี้ถ้าเราติดตามความก้าวหน้าของหลักสูตรการดำเนินงานของต่างประเทศนั้น ได้พัฒนาก้าวหน้าไปเป็นอันมากนะครับ กระผมเองนั้นในฐานะที่มารับหน้าที่เป็นอธิการบดีนี้ได้ประมาณปีเศษแล้วนี้นะครับ ก็ได้ผลักดันให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งพัฒนามาจากโรงเรียนช่างกลปทุมวัน แล้วก็วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน นั้น ให้ก้าวหน้า เหมาะสมกับระดับการศึกษาที่ถูกต้องนะครับ จากพระราชบัญญัติ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ กระผมใคร่ขอกราบเรียนสภาแห่งนี้ว่า ณ ปีนี้ ซึ่งครบ ๔ ปี แล้วนี้นะครับ สถาบันได้ผลิตบัณฑิตออกไปทั้งสิ้น ๘๕๓ คน เป็นปีแรกที่เราได้ผลิตบัณฑิต ซึ่งเป็นบัณฑิต ซึ่งเราได้เห็นความเจริญ ได้เห็นความสามารถของท้องถิ่น ได้มีศูนย์การเรียนออกไปต่างจังหวัดนะครับ ก็จะเห็นว่า นักศึกษา ๘๕๓ คน นี้จะจบที่ต่างจังหวัดตามที่ตั้ง ๆ ตั้งแต่เชียงใหม่จนถึงภาคใต้ ไปถึงนครศรีธรรมราช แล้วก็ลงไปถึงภาคใต้ นราธิวาส

LIRT

ลงไปอีกนะครับ ประมาณ ๖๐๐ คน ที่จบจากต่างจังหวัดนะครับ อันนี้ก็ขอทราบเรียน
เพื่อที่จะให้ข้อมูล ให้เห็นว่า ที่นี้ที่อาจจะมียางท่านนะครับที่เป็นห่วงว่า สถาบันเทคโนโลยี
X ปทุมวัน ซึ่งสร้างมาได้ ๗๒ ปี อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ ก่อตั้งขึ้นมาในปี ๒๕๑๕ ครับ
แต่ว่าได้ย้ายมาอยู่ที่สถานที่ปัจจุบันหน้าสนามกีฬาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา
นะครับ -----

- ๑๕/๑

ขณะนี้ปรัชญาการศึกษาเนื่องจากว่าในอดีตนั้นสถาบันแห่งนี้ได้สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีฐานะเทียบเท่ากองยังไม่เป็นนิติบุคคล ลักษณะเช่นเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นในอดีตกับสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้ง ๓ แห่ง ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา แต่ว่าเมื่อได้มีการสถาปนา ขึ้นมาแล้วในช่วงเวลาไม่กี่ปี ผมได้อยู่ในเหตุการณ์นั้นทั้งที่ลาดกระบังและที่พระนครเหนือ เราได้พัฒนาให้สถาบันก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับได้ เพราะว่าสถาบันได้เป็นนิติบุคคลแล้วก็มี

✕ อำนาจหรือว่ามีหน้าที่ในการที่จะสร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติและรับ เพราะฉะนั้น จากการพัฒนาตรงนี้ผมเชื่อมั่นว่า สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี่เมื่อได้เป็นนิติบุคคลแล้ว เราสามารถทำให้ก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว กระผมเองนั้นตลอดระยะเวลาที่เราได้มี พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา เข้าสู่ถุฎีกา กระผมได้ร่างโครงสร้างของสถาบันและ โครงการบริหารให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบว่า กรรมการสภาสถาบันนั้นเป็นในระดับ ที่เราเรียกว่าเป็นกรรมการสูงสุดในการบริหาร ในการกำหนดนโยบายทั้งหมด แต่ใน การดำเนินงานนั้น ในการที่จะต้องปฏิบัติภารกิจงานให้สำเร็จลุล่วงตามนโยบายซึ่งได้มี การพูดคุยกันนั้นจะต้องเสร็จด้วยความรวดเร็ว ก็เป็นหน้าที่ของสถาบัน ซึ่งมีอธิการบดี

✕ เป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบ ~~นั้น~~ สิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องหรือเกิดข้อบกพร่องขึ้นมานั้น ~~นั้น~~ อธิการฯ ก็จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ผมก็เลยขอกราบสรุปลงอย่างนี้นะครับว่า โดยภาระหน้าที่

✕ แล้วมหาวิทยาลัยเท่าที่ผมเห็นมานะครับ เกือบจะเรียกได้ว่าทุกแห่งนั้นครับ แล้วผมเองก็เคย เป็นกรรมการสภาวิชาการที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในอดีต ที่นั่นก็มีอธิการบดี

✕ เป็นประธาน ~~นั้น~~ เพราะฉะนั้นผมก็ใคร่ขอกราบเรียนให้ข้อมูลท่านสมาชิกวุฒิสภา

✕ ด้วยความเคารพ ~~นั้น~~ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เดียวขอข้างล่างสัก ๓ ท่าน แล้วก็ขึ้นกรรมการ

✕ อีกครั้ง แล้วก็จะเป็นอย่างเดิมแล้ว ~~นั้น~~ ขออาจารย์ลำพองครับ แล้วก็อาจารย์วัลลภ

แล้วก็ท่านสงวนนะครับ

นายลำพอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสสมบัติ จากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

LIRT

กระผมเห็นด้วยตามร่างเดิมหรือคณะกรรมการเสียงส่วนน้อยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ

~~ครับ~~ ขอรบเรียนว่าหลายมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระดับเดียวกันนี้ เช่น ราชภัฏ ก็ให้อธิการบดี

เป็นประธานสภา และโดยมาตรา ๘ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~ เราไม่ได้เน้นให้สถาบัน

แห่งนี้ใช้คำว่า “ความเป็นเลิศทางวิชาการหรือเป็นมหาวิทยาลัยสากล” ยังเน้นเรื่องทักษะ

เหมือนกันกับอาชีพะหลาย ๆ ประการ เพราะฉะนั้นผมกรบเรียนว่ายังเน้นความเป็น

อาชีพะอยู่ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~ เมื่อเป็นอย่างนี้ผมเกรงว่าความขัดแย้งระหว่าง

ประธานสภาวิชาการกับคณบดีจะไปคนละด้าน เมื่อไปคนละด้านความสงบเรียบร้อย

ในมหาวิทยาลัยนั้นก็จะมีน้อย ท่านประธานฯ ที่เคารพ เดียวนี้เราเป็นห่วงเรื่องความไม่สงบ

เรียบร้อยของเยาวชน ของผู้ซึ่งอยู่ในสายอาชีพะเป็นอย่างมากค่อนข้างจะดูเลอย่างใกล้ชิด

เพราะว่าในด้านนี้เราไม่ได้มุ่งเน้น ผมเองเป็นกรรมการจากวิทยาลัยคณะแรกก่อน

แก้กฎหมายฉบับนี้ เราก็เน้นว่าขอให้ เป็นความเป็นเลิศทางวิชาการและมุ่งปริญญาตรี

ปริญญาโท ปริญญาเอก คณะกรรมการ โดยเฉพาะผู้อำนวยการในยุคนั้น ก็บอกว่า

เราต้องการจะเน้นเรื่องทักษะหรือความเป็นอาชีพะอยู่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ นี่คือ

จุดที่เป็นห่วงเป็นใย ผมขอรบเรียนว่าเรามีสภาของสถาบันแล้ว แล้วอันที่ ๒ เราก็มี

คณบดี และในขณะเดียวกันอันนี้น่าจะเป็นอันดับที่ ๓ ถ้าอันนี้เอาคนอื่นมาแล้วสำคัญที่สุด

คือ เอาธิการบดีใน (๒) มาเป็นรองประธานนี้ผิดธรรมชาติ ผู้ซึ่งมีความเป็นใหญ่ที่สุด

ในมหาวิทยาลัยในด้านการบริหารนี้มาเป็นรองประธานสภการบริหารนี้ ผมคิดว่า

คณะกรรมการนี้ทำไม่ถูก ผิดธรรมชาติ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าร่างเดิมที่เขาทำไว้คืออยู่แล้ว

ขอรบเรียนว่าไม่เห็นด้วย ~~ครับ~~ เพราะฉะนั้นเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิม

ขอรบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ นะครับ
ถ้าท่านประธานฯ พิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้คืน ~~ครั้น~~ กฎหมายฉบับนี้จะมี ๓ เล้า X
คือ ไม่ใช่ความเศร้าณะครับ ๓ เล้า คือ ๓ กลุ่มด้วยกัน เล้าที่ ๑ จะเป็นสภาสถาบัน
เล้าที่ ๒ จะเป็นสภาวิชาการ และกรรมการก็เพิ่มสภาคณาจารย์และข้าราชการขึ้นมาเป็น
๓ เล้า ถ้าท่านประธานฯ มองดูโครงสร้างและองค์ประกอบภายในจะเข้าใจชัดเจน
เล้าที่ ๑ ก็คือ สภาสถาบันนั้นได้บุคคลภายนอกเป็นนายกฯ และอุปนายกฯ ก็คือรองนั่นเอง
อธิการบดีเป็นแค่กรรมการเท่านั้น ครั้นมาดูเล้าที่ ๓ ที่เพิ่มขึ้นมา คือ สภาคณาจารย์นี้
X อธิการบดีไม่มีเลยนะครับ ~~ในนี้ไม่มี~~ เพราะเป็นคณาจารย์และข้าราชการทั่วไป ไปนั่งอยู่
ในนั้น เล้าที่ ๒ ซึ่งเป็นสภาวิชาการ เขาจึงให้อธิการบดีมานั่งเป็นประธานในตรงนี้
ก็เพื่อจะได้สมดุลกันระหว่างการบริหาร ก็คือ สภาสถาบัน แล้วก็การดูแลสวัสดิการ สวัสดิภาพ
ก็คือ สภาคณาจารย์และข้าราชการ ส่วนวิชาการซึ่งเป็นเล้าที่ ๒ เขาจึงให้อธิการบดีมาดูแลเรื่อง
วิชาการ เรื่องงานวิจัย ถ้าท่านเห็นอย่างนี้ชัดเจน เห็นว่าเขาวางของมันไว้ค่อนข้างดีแล้ว
นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ กรรมการท่านหนึ่งอธิบายไว้ว่า เคยมีแล้วในกฎหมายอื่น
ที่ประธานสภาวิชาการเป็นคนออก ขกให้ดูซิครับกฎหมายฉบับไหน ผมดูหมดเลยครับ
ไม่มีครับ ฉะนั้นอันนี้ต้องชัดเจนนะครับ และประเด็นสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่า
ความก้าวหน้าหรือความไม่ก้าวหน้าของการเสนอกฎหมายนี้ เห็นต่างกัน ได้ การเห็นต่าง
มิใช่หมายถึงล้าหลัง ผมอยากยืนยันประเด็นนี้ ~~นะครับ~~ แต่เราต้องการหามาตรฐานการ X
ลงคะแนนเหมือนที่ท่านปริศิพูดไปเมื่อสักครู่ ~~นะครับ~~ เมื่อไม่กี่เดือนมานี้เราก็เห็นแบบนี้ X
ครั้งมาอีก ๔ - ๕ วัน เห็นแบบใหม่ ผมก็แปลกใจดี ทั้งที่เราถกเถียงกันเรื่องแบบนี้ด้วยเหตุ
ด้วยผลกันมาอย่างยาวนานนะครับท่านประธานฯ ฉะนั้นผมคิดว่าการคงไว้ตามร่างเดิม
ในส่วนนี้อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ สมเหตุสมผล ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ประทีป กรรมการครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม : ประทีป อึ้งทรงธรรม ค่ะ กรรมการ
เสียงส่วนใหญ่ นะคะ ก่อนที่จะมีการลงมตินี้ ดิฉันคิดว่าแนวคิดของเรา อาจจะมีหลากหลาย
แต่ที่ดิฉันคิดว่าหลัก ๆ ก็คือว่า เราจะคิดว่าเรื่องของการยึดประเพณีแล้วก็ยึดแบบที่เราปฏิบัติ
กันมา ถ้าหากโดยภาพรวมแล้ว ขณะนี้สภาพของสังคมและสภาพของทางด้านเทคโนโลยี
ได้ปรับเปลี่ยนหมุนเวียนก้าวหน้าไปมาก ที่ผ่านมานี้ประเทศไทยเรา เราได้ผลิตคนออกไป
แต่คนของเราก็ไม่สามารถที่จะมีความรู้ มีศักยภาพในการที่จะเป็นผู้ที่นำทางเรื่องเทคโนโลยี
๖๒ ล้านคน ถ้าจะเปรียบเทียบกับประเทศสวีเดน ซึ่งผลิตโนเกียมาขายเรา เขามีประชากร
แค่ ๔ - ๕ ล้านคน ประเทศข้างล่างเรา ประเทศสิงคโปร์มีประชากร ๔ ล้านกว่าคน แต่เขา
สามารถที่จะมาเมื่อมีอิทธิพลแล้วก็คนของเขาเข้ามาดูแลกิจการ มาเป็นผู้จัดการองค์กรของเรา
มากมายไปหมดถ้าหากท่านไปนับดู อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ดิฉันคิดว่า เราเองตกเป็น
ทาสทางสมอง คิดไม่ได้ คิดนอกกรอบไม่เป็น ตรงนี้ คือ อีกส่วนหนึ่งที่เราน่าจะมาดูว่าถึง
เวลาที่เราจะต้องการปฏิรูประบบงานวิชาการของเราหรือยัง เพราะว่าภารกิจของท่าน
อธิการที่มีอยู่ ๑๐ กว้างานนี้ก็ค่อนข้างจะมาก และอีกมิติหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าเราน่าจะนำมา
เทียบเคียงกันในเรื่องของการตัดสินใจของเรา ก็คือ มิติของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
และโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมภาคต่าง ๆ ซึ่งเราก็มีบางส่วน แต่เราก็ยังไม่สามารถ
ที่จะเปิดให้เขามีศักยภาพในการที่จะแสดงความสามารถออกมาได้เต็มที่ จากที่ดิฉันมองเห็น
สถานการณ์ว่าเราก่อนข้างจะล้าหลัง เราผลิตคนให้เป็นผู้บริโภคร ไม่ได้ให้เป็นผู้ที่คิดในการ
ที่จะนำการผลิต แต่กลายเป็นผู้บริโภคร ใครเขาผลิตเอาอะไรออกมา เราไปซื้อของเขา
เราถึงได้อยู่ในสถานภาพที่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ตลอดเลย เพราะฉะนั้นดิฉันมองว่า
ถึงแม้ว่าอาจจะไม่มี ในประเทศไทยอาจจะยังไม่มี สภาวิชาการที่ประธานมาจากคนข้างนอก
เราอาจจะไม่มี ซึ่งมาตรฐาน ประธานโทษนะคะ ที่ท่านปรีดีได้บอกว่าเราเองเมื่อ
๒ - ๓ เดือน ก่อนเรามีการลงมติอีกส่วนหนึ่ง แต่ดิฉันคิดว่าตรงส่วนนั้น ถ้าจะมาเปรียบเทียบกับ
เทคโนโลยีปัจจุบันตรงนี้ ดิฉันคิดว่าเราต้องการเรื่องของเทคโนโลยีค่ะ เราต้องการ
ความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี-----

เพราะฉะนั้นเราสมควรที่จะหาคนที่มีความรู้โดยตรงจากหลากหลายสาขาอาชีพได้เข้ามารวมกัน เพื่อจะขับเคลื่อนทำให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันเป็นสถาบันที่นำทางด้านวิชาการ ทางด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ที่น่าสมัย ชอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ ชงค์ วงษ์จันทร์ ครับ

นายชงค์ วงษ์จันทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ชงค์ วงษ์จันทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี ในฐานะกรรมการ ผมใคร่จะขอแสดงความคิดเห็นเรื่องนี้สักเล็กน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของสถาบัน ในความคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการมีอยู่ ๒ แนวทาง

แนวทางที่ ๑ ก็คือ เป็นความคิดที่บริหารโดยคนวงใน จะเรียกว่าเป็นระบบปิดก็ได้ เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอขึ้นมาวันนี้ะครับ ไม่มีคนนอกเลยนะครับร่างเดิม อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ แล้วก็องค์ประกอบทั้งหมดล้วนแต่เป็นคณาจารย์ ไม่มีบุคคลภายนอกเลย ลักษณะอย่างนี้ก็บริหารง่ายดี ในฐานะที่ผมก็มีประสบการณ์ เพราะอะไร เพราะอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาของกรรมการทั้งหมดคนละครับ และอธิการบดีบางทีก็ภารกิจมากมายครับ ตามมาตรา ๒๔ มีตั้ง ๑๐ ข้อ ไม่ค่อยมีเวลาที่จะมาประชุมวิชาการนะครับ ต้องให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการดำเนินการ เพราะฉะนั้นก็วนกันอยู่ในบุคลากรของสถาบันทั้งสิ้น การบริหารแบบนี้ก็คงจะนี้ออกกว่าเป็นการบริหารที่วนอยู่ในวงแคบ ๆ ความงอกงามทางวิชาการจะเกิดขึ้นอย่างไร ในเมื่อกรรมการทุกท่านก็เกรงใจ ไม่กล้าเสนออะไรใหม่ เพราะประธานเป็นผู้บังคับบัญชา นี่ก็เป็นแนวทางหนึ่งนะครับ แล้วก็ใช้กันอยู่เป็นส่วนใหญ่ด้วย ผลออกมา เวลาเราประเมินสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทยอยู่รั้งท้ายในโลกทั้งสิ้น แม้แต่ในทวีปเอเชียก็ตามนะครับ

อีกแนวทางหนึ่ง ก็คือ การบริหารในระบบเปิดกว้าง กรรมการเห็นว่าระบบเปิดจะทำให้เกิดความงอกงามของงานวิชาการ จึงได้เดิมผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไป ในข้ออะไร ในข้อ ๔ จากภายนอก ซึ่งของเดิมไม่มีนะครับ แล้วก็สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันเป็นสถาบันทางช่าง ทางวิทยาศาสตร์ ต้องทันสมัย ทันท่วงทีครับ เรามีผู้ที่

มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้อยู่ในประเทศ นอกจากอยู่ในสถาบันเองมากมายพอสมควร
ถ้าได้สรรหาบุคคลเหล่านี้เข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และบางคนที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ
อาจจะมาเป็นประธานสภาวิชาการ ก็ยิ่งดี เพราะจะจูงใจให้บรรดากรรมการทุกท่านกล้าที่จะ
เสนอในสิ่งที่จะทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการแก่สถาบันได้ นี่ก็คือความคิด
อีกแนวหนึ่ง ในแนวที่ ๒ -----

- ๒๒/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็เป็นหน้าที่ของทุกท่านที่จะเลือกว่า จะใช้บริหารแบบระบบปิด หรือระบบเปิด หรือจะคิดหาทางอื่นซึ่งจะทำให้เกิดวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ ในการบริหารงาน วิชาการ เท่าที่ฟังอยู่ก็รู้สึกว่ามีอยู่แค่ ๒ ระบบนี้ สำหรับความเห็นของกระผมเอง แล้วในฐานะที่เป็นกรรมการเสียงข้างมากด้วย เห็นว่าสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนั้นมีลักษณะพิเศษ เป็นสถาบันทางวิทยาศาสตร์ แล้วก็ทางช่าง น่าจะใช้ระบบเปิด เราจึงจะทันสากล ทันโลกได้ แล้วก็การที่เราจะมีบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สรรหามาเอง เป็นประธานนี้ ผมคิดว่าคงจะมาบางการอะไรในสภาวิชาการไม่ได้เลยแม้แต่น้อย เพราะส่วนใหญ่ที่สุด ยกเว้นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแค่ ๑ คนเท่านั้น นอกนั้นก็เป็นคนภายในของสถาบันทั้งสิ้น ก็น่าจะทำให้ไม่เกิดการกระทบกระเทือนแต่อย่างใด แต่จะกลับเป็นประโยชน์ในการที่จะทำให้งานของสถาบันนั้นมีความก้าวหน้าทันโลก ทันสมัยยิ่งขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครู่ผมยังไม่ได้ให้ท่านสงวน นันทชาติ อภิปรายเชิญท่านก่อนนะครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ขอบคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยาครับ ท่านประธานฯ ครับ ตอนแรกผมคิดว่าจะไม่พูดแล้ว คือยกมือก็จะเสนอปิด แต่ว่าฟังท่านประทีปพูดนี้รู้สึกเป็นความคิดที่ดี ผมอยากฝากท่านดอกเตอร์สุธีว่า ถ้าท่านเป็นประธานฝ่ายวิชาการนี้ นับจากนี้ไปอีก ๕ ปี ขอให้ท่านผลิตรถยนต์ยี่ห้อปทุมวัน ซึ่งมีประสิทธิภาพดี ประหยัดน้ำมัน ให้เป็นตัวอย่างสักเรื่องหนึ่งนะครับ ผมขอพูดแค่นี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญแพทย์หญิงมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์นะคะ ดิฉันกระตือรือร้นมากเลยที่จะขออนุญาตอภิปรายในเรื่องนี้ เพราะว่าดิฉันมีความคาดหวังมากเหลือเกินกับสถาบันแห่งนี้ เพราะว่าอย่างที่ท่านสงวนพูดว่า การผลิตรถยนต์นั้นที่จะเป็นแบรนด์เนม (Brand name) ซึ่งกำลังพูดถึงอีโกคาร์ (Ego car) กันอยู่ นั่นก็เป็นเหตุหนึ่ง

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๒๒/๒

ประสบการณ์ที่ดิฉันได้ไปต่างประเทศ ดิฉันได้ทราบว่า อย่างเช่น บริษัทเครื่องบินยักษ์ใหญ่
ที่อเมริกาจะย้ายไปอยู่ที่โคโลราโด วิทยาลัยเทคนิคเหมือนปทุมวันนี้ ก็จะตื่นตัวมากเลย
ที่จะผลิตนักเรียน นักศึกษา บุคลากรมารองรับ -----

- ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นสถาบันแห่งนี้ จึงมิได้เหมือนสถาบันอื่น ๆ ที่เราจะมาอ้างอิงว่าประธานวิชาการควรเป็นอธิการ ตรงนี้ต่างกันมาก เพราะเรื่องของวิชาการนั้นมากมายกั้วไกล ลึกซึ้ง ในฐานะที่ได้ดูแลโรงพยาบาลทั่วประเทศใหญ่ ๆ ๕๒ โรง เราได้แยกฝ่ายวิชาการออกจากผู้อำนวยการนะ ผู้อำนวยการบริหารงานมากมาย งานกว่าจะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ตามนโยบายของรัฐก็มากมาย เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเอามาครอบอยู่ด้วยกันแล้ววิชาการก็จะไม่กั้วหน้า ฉะนั้นถ้าหากว่ามีวิชาการเป็นองค์กรอิสระอยู่ภายในนั้นก็หมายความว่าให้เขาได้มีอิสระ เปิดให้เขาใช้สมองเต็มที่ ก็จะทำงานได้เต็มที่นะค่ะ ดิฉันจึงคิดว่าตรงนี้น่าจะพิจารณาว่า ประธานฝ่ายวิชาการนั้นขอให้ท่านอธิการบดีได้สละตำแหน่งตรงนี้เสียจะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพัทธาครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันนิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานีค่ะ ดิฉันขอเสนอปิดอภิปรายค่ะ เราอภิปรายกันมานานมากแล้วค่ะ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านกรรมาธิการจะสรุปก่อนลงมติ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น ในฐานะประธานคณะกรรมการ ต่อประเด็นเรื่องมาตรา ๑๘ กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนสรุปดังนี้ครับว่า

ประการที่ ๑ เรื่องหลักการนี้ กระผมเองออกความเห็นเรื่องนี้ค่อนข้างจะน้อย แต่ใคร่จะกราบเรียนสรุปว่า เรื่องนี้มีความสำคัญ สิ่งที่ได้มีการพูดถึงกันในกรรมาธิการ ก็คือเป็นความปรารถนาดีของคณะกรรมการที่อยากจะเห็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี้เป็นสถาบันที่เป็นผู้นำแห่งหนึ่งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ มาตรา ๑๗ นี้เน้นย้ำชัดเจนครับว่า จะไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่จะเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนอย่างหลากหลาย

แบบคอมพริเฮนซิฟ (Comprehensive) จะเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นแกนหลักเรื่อง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่อเป็นอย่างนี้ งานของมหาวิทยาลัยใหม่ ซึ่งไม่ใช่โรงเรียน ข้างกลปทุมวัน ไม่ใช่สถาบันในรูปแบบเดิม เพราะฉะนั้นเมื่อเรารับเรียนอย่างนี้แล้ว ก็อยากจะให้ได้เข้าใจว่า การบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้นหลากหลายนะครับ วิชาคณะที่จะ เกิดขึ้นใหม่ก็จะมีมาก เพราะฉะนั้นงานบริหารงานจัดการของท่านอธิการบดีของสถาบัน ตามมาตรา ๒๔ นั้นมากเหลือเกิน คุณหมอมาลินีได้นั้นย้ำชัดเจนว่า การบริหารองค์กรใหญ่ อย่างนี้ การที่จะทุ่มเทเวลาไปให้กับงานบริหารงานวิชาการอย่างลึกซึ้งนี้จะมีจำกัด ซึ่งจะเป็น ข้อค้อยในการที่จะทำให้การบริหารงานวิชาการก้าวหน้าไป จึงอยากจะให้มีบุคคลที่เป็น นักวิชาการอิสระ แล้วก็เป็นที่ยอมรับ ซึ่งก็มหาวิทยาลัยนั้นแหละครับเป็นผู้สรรหามาเอง จำนวน ๗ ท่าน ๑ ใน ๗ นั้นก็จะแต่งตั้ง คือ วิธีการสรรหานี้จะขึ้นอยู่กับข้อบังคับตาม วรรคสอง แต่การแต่งตั้งก็จะเป็นหน้าที่ของสภาสถาบันที่จะแต่งตั้งออกมา เพราะฉะนั้น เจตนาเรื่องนี้ผมใคร่สรุปความเห็นว่าเป็นเจตนาที่ต้องการเห็นความเจริญก้าวหน้าทางด้าน วิชาการของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน โดยแท้ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปลดอำนาจในการ บริหารงานวิชาการของท่านอธิการบดีแต่ประการใด ตัวท่านอธิการบดีและรองฝ่ายวิชาการ นั้นก็เห็นแล้วครับตาม (๒) นั้น ขอให้ท่านยังมาเป็นตัวหลักในนั้นอยู่ดี โดยขอให้ เป็น รองประธานสภาวิชาการ รวมทั้งท่านรองวิชาการด้วย ผมจึงกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเจตนา ที่จะให้งานพัฒนาวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ซึ่งเป็นแกนหลักของสถาบันนี้ เจริญก้าวหน้าไป

แล้วก็เรื่องที่ ๒ ก็คือ อยากจะได้ผู้บริหารหรือตัวอธิการบดีเป็นนักบริหาร อาชีพนะครับ คือได้มีเวลาที่จะดูแลงาน กรอบงานของมหาวิทยาลัยเต็มที่ในงานทุกด้าน รวมทั้งการแสวงหาแหล่งทุน การติดต่อกับภายนอก คือ หน้าที่ของอธิการบดีจะมี มากมาย แต่ว่าถ้ามุ่งที่งานวิชาการเป็นหลัก เรื่องหลักนี้จะทำให้งานของท่านไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากว่างานอื่นท่านมีมาก จึงเรียนว่าเรื่องนี้ผมกราบเรียนสรุปกับท่านประธานฯ ว่า เพื่อประโยชน์สูงสุดของงานบริหารงานวิชาการใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาใหม่นะครับ ไม่ใช่โรงเรียนข้างกลปทุมวันเหมือนเดิมนี้ ก็อยากจะให้เป็นลักษณะงานที่มีความ หลากหลายจึงกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นความเห็นเสียงข้างมากและเสียงส่วนใหญ่ของ

๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

คณะกรรมการ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านกรรมการเสียงข้างน้อยนำโดยท่านอาจารย์
คอกเตอร์พา ได้เสนอเพื่อสภาพิจารณาที่ท่านสงวนไว้ในหน้า ๖ ขอความกรุณา
ท่านกรรมการโปรดพิจารณา จึ่งกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในประเด็นนี้ความสำคัญ
ข้อหนึ่ง ก็คือว่า การที่ต้องการให้มีความหลากหลายขึ้นในวงการพัฒนาวิชาการของสถาบัน
เทคโนโลยีปทุมวันนี้ ก็คือ ใน (๔) คือ ทางคณะกรรมการเห็นเสียงข้างมาก รวมทั้ง
เสียงข้างน้อยเห็นพ้องกันว่า กรรมการสภาวิชาการ จำนวน ๗ คน ซึ่งสภาสถาบันจะต้อง
สรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบันนี้เป็นความเห็นสอดคล้องกัน-----

- ๒๔/๑

เพราะฉะนั้นในข้อสงวนความเห็นของท่านคอกเตอร์พาและคณะ และกรรมการธิการ
เสียงข้างมากที่สงวนไว้มีความตรงกันอยู่ ในมาตรา ๔ จึงกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า
ถ้าจะลงมติในเรื่องนี้ก็มียู่เพียง ๒ แนวทาง ครับ ก็คือว่า ๑. กรรมการธิการเสียงข้างมาก
แล้วก็ของกรรมการธิการเสียงข้างน้อย ส่วนร่างเดิมนั้นคิดว่า ทางคณะกรรมธิการ
ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จึงเรียนว่าถ้าท่านประธานฯ จะกรุณาพิจารณาเพียง ๒ ประเด็น
ก็คือ ตามเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อย ก็น่าจะทำให้เวลาของสภาประหยัคลงครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมทำความเข้าใจนิดหนึ่ง คือใน (๒) ที่ทางท่านคอกเตอร์พาและ
คุณหญิงจินตนาได้ร่วมกันสงวนความเห็นเพิ่มเข้ามา ซึ่งก็จะไปโยงกับความใน (๔) (๔) นี้
กรรมการเพิ่ม แล้วก็ทางคอกเตอร์พาและคุณหญิงจินตนา ก็เพิ่มความเหมือนกันนะครับ
เพราะฉะนั้นขอยุบความเห็นของผู้สงวนไปพร้อมกับกรรมการจะขัดข้องไหมครับ ใน (๔)
ครับ เชิญชี้แจงได้ครับ เชิญครับ

นายพา อักษรเสื่อ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ประเด็นของผมที่ตั้งใจขึ้นมา ขอความเห็นในเรื่องนี้นะครับ อยู่ที่ตัวอธิการบดี คือ (๑)
เท่านั้น ในตอนแรกนะครับ แล้วทีนี้เมื่อเกี่ยวข้องกับวงเล็บอื่น ผมก็เห็นด้วยในการที่จะให้มี
กรรมการวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบันโดยบุคคลอื่น
เข้ามามีส่วนร่วม จึงได้มีร่างซึ่งได้ทำไว้แล้วในหน้า ๖ เล่มเหลืองนี้นะครับ หน้า ๖
เล่มเหลืองนี้ชัดเจนแล้ว นี่คือ สิ่งที่ขอแก้ไขตามที่ผมขอสงวนคำแปรฯ นะครับ แล้วก็มีส่วน
ที่สอดคล้องกับของคณะกรรมการส่วนใหญ่ นอกจากประเด็นที่ประธานจะต้องเป็น
อธิการบดีเท่านั้นเองนะครับ ผมยืนยันตรงนี้เท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าจะหยุดจากข้างล่างแล้วนะครับ เพราะปิดอภิปรายแล้ว
กรรมการสรุปไปแล้ว มีอะไรเพิ่มเติมอีกครับ จากสรุปครับ ท่านณรงค์

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ

ถ้าท่านประธานฯ จะกรุณาอ่านที่เสียงข้างน้อยสงวนความเห็นนะครับ (๑) แตกต่างกัน โดยสาระสำคัญ คือ เสียงข้างมากต้องการให้คนนอกจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมาเป็น แต่ว่าเสียงข้างน้อยบอกว่าให้อธิการเป็น กล่าวโดยสรุป ก็คือ (๑) (๒) (๓) เป็นไปตามร่างเดิมของเสียงข้างน้อย แต่ได้เพิ่ม (๔) เข้ามา ซึ่ง (๔) ที่เสียงข้างน้อยเพิ่ม ก็คือ (๔) ของเสียงข้างมากนั่นเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าในที่ประชุมนี้มีความเห็นว่าควรจะมีบุคคลภายนอก ๑ คนเข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ไม่ให้เป็นประธาน ท่านประธานฯ ก็สามารถถาม ๒ ความเห็นได้ แต่ถ้ายังมีคนคิดใจอยู่ว่าคนภายนอกไม่ให้เข้ามายุ่งเลย อย่างนี้ก็ต้องมี ๓ ความเห็น คือร่างเดิมด้วย แต่ถ้าข้างล่างสนับสนุนว่า (๔) เห็นพ้องต้องกัน ก็ถามเสียงข้างมากเสียงข้างน้อยได้ ๒ อย่าง เท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าผมจะถามไปตามลำดับนะครับ มาตรา ๑๘

- ๒๕/๑

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพมีอะไรอีกหรือครับ เพราะว่าเราปิดอภิปราย
แล้วนะครับ เว้นแต่ท่านจะกระซิบประเด็นให้ชัดเจนขึ้นเท่านั้นเอง

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ คืออย่างนี้ครับ เพราะว่าท่านประธานฯ บอกพูดกันในมาตรา ๑๘ มีปัญหา
เรื่องประธานสภาวิชาการถือการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นแต่ละประเด็นผมถามเวลาปิดอภิปราย
ท่านปิดหมดเลยทั้งมาตราหรือครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมคาใจก็คือว่าเวลาเราพิจารณา
กฎหมาย (๑) (๒) (๓) คนละส่วน พอ ๔ ปีต่างกันเลย เพราะฉะนั้นที่ผมไม่เข้าใจ ที่ผม
พยายามยกมือว่าจะปิดอภิปราย ปิดอภิปราย (๑) (๒) (๓) เพราะฉะนั้นแสดงว่าท่านเล่น
มั่วมือชกกันแบบนี้ การเป็นพรรคอื่นที่ผมไม่เห็นด้วยก็ต้องตามไปด้วยหรือครับ
เพราะฉะนั้นเอาละถ้า (๒) ท่านปิดแล้วผมไม่คิดใจ แต่ผมขอ (๔) ตรงนี้ที่กรรมการเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านฟังผมก่อนนะครับ คือ มาตรา ๑๘ มีทั้งหมด ๓ พรรค
พรรคแรกมี ๓ วงเล็บ มีการแก้ไขเพิ่มเติม (๔) เข้ามา และขณะเดียวกันก็มีการแก้ไข
ให้เพิ่มเติมในพรรคสองด้วยโดยกรรมการนั้นครับ การอภิปรายที่ผ่านมาที่ประชุม
เราได้ให้ความสำคัญในมาตรานี้มาก และก็ได้อภิปรายรวมกันไปทั้งมาตราแล้ว
เมื่อการเสนอปิดอภิปรายก็ต้องหมายความว่าได้ปิดอภิปรายไปทั้งมาตรา ๑๘ นะครับ
ต่อไปนี้ผมเพียงแต่ว่าจะขอมติตามพรรคหรือตามอนุมาตราเท่านั้นเอง ถ้าหากว่า

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตประท้วง
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ประท้วงได้ครับ

LIRT

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ คืออย่างนี้ครับ ประท้วงท่านประธานฯ เพราะว่าสาระที่เราอภิปรายกันนี้แค่ (๑) เท่านั้นครับ อันนี้ผมไม่ได้ถ่วงเวลาจริง ๆ ครับท่านประธานฯ เพราะว่าถ้าท่านประธานฯ ดูให้ดี (๒/๑) อันนี้ก็ประเด็นที่เพิ่มขึ้นใหม่และยังไม่ได้พูดกัน แล้วสมมุติว่า (๑) กลับคืนร่างเดิมใน (๒) ซึ่งก็จะต้องกลับคืนร่างเดิม แต่อาจจะมียางท่านเห็นว่ากรรมาธิการยังยืนยันแบบเดิมหรือไม่ เพราะจะต้องตัด “อธิการบดี” ออกไป ก็จะเหลือรองอธิการบดีอยู่เพียง ๑ ท่าน ทั้งที่ร่างเดิมมี ๓ ท่าน อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นผมคิดว่าต้องไปที่ละวงเล็บท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นอย่างนั้นครับ ผมยืนยันประท้วงท่านประธานฯ ต้องขอภัยด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยินดีครับ เชิญท่านนิพัทธาในฐานะผู้เสนออภิปราย ท่านเข้าใจว่าอย่างไร เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานฯ คิฉินอยากจะขอชี้แจงว่าที่เสนอขอปิดอภิปรายนั้นเฉพาะ (๑) เพราะว่าที่พูดกันตลอดคือเฉพาะ (๑) ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมก็ขอถอนคำที่สรุปไปเมื่อสักครู่นี้ครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องขอภัยท่านสันติภาพด้วย ขณะนี้ปิดอภิปรายเฉพาะ (๑) ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมติใน (๑) ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ในร่างของมาตรา ๑๘ ซึ่งเกี่ยวข้อง ถ้า (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ก็ตาม เมื่อสักครู่นี้ท่านนิพัทธาปิด (๑) ในขณะที่เดียวกันผมว่าเพื่อให้ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติและเทคนิคของกฎหมาย ถ้าได้พูดสมมุติว่า (๑) ปิดแล้ว และพูด (๒) (๓) (๔) เสียทีเดียว เพราะถ้าเกิดว่า (๑) กลับ (๒) ก็ต้องตามกลับไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้าพูดให้เข้าใจและเสียเวลา

สรุปประเด็นผมเอาไว้ที่หลังดีไหมครับ อันนี้ผมปรึกษาหารือท่านประธานฯ นะครับ เพราะถ้าเกิดว่าลง (๑) ไป เกิด (๒) นี่นะครับ ถ้าเกิด (๑) กลับร่างเดิมไม่จำเป็นต้องอภิปรายแล้วเพราะตามนั้น แล้วผมเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าเป็นไปได้ผมขอพูดเสียทีเดียวได้ไหม คือ (๑) (๒) (๓) ที่เกี่ยวข้องกับ (๔) แล้วจบเลย หลังจากนั้นเวลากำหนดประเด็นถ้าขึ้นร่างเดิมก็จบเลยไม่ต้องไปอธิบายอีก ผมปรึกษาท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนท่านสันติภาพนะครับ คือเท่าที่ผมนั่งฟังมาตั้งแต่ต้น เริ่มมีการอภิปรายมาตรา ๑๘ ก็มีหลายท่านที่อภิปรายหมดเลยทุกอนุมาตราไปเลย ทีนี้ถ้าหากว่าท่านนิพัทธาขึ้นยืนว่าท่านเสนอปิดเฉพาะ (๑) ผมก็ไม่ขัดข้อง ก็เอาตามเจตนารมณ์ของผู้เสนอ แต่ที่นี้ข้อหารือของท่านสันติภาพว่าจะขออภิปรายรวมอีก ถ้าอภิปรายรวมแล้วเวลาปิดก็จะปิดเฉพาะที่ละอนุมาตราที่ทำให้เสียเวลาไป เอาประเด็นตรงนี้ก่อน เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ ประเด็นตรงนี้นะครับว่าจะปิดที่ละอนุมาตราหรือว่าจะเอารวมทั้งมาตรา

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าท่านประธานฯ วินิจฉัยหลังสุดนี้ถูกต้องแล้วนะครับ ตอนนี้เราปิดที่ (๑) ก่อน แล้วก็ลงมติ (๑) นะครับ เพราะฉะนั้นสมมุติว่าวิธีการกลับไปนั่งอยู่เป็นประธานสภาวิชาการ (๒) ก็ต้องมาถามกันต่อว่าจะยกคณะดี มาใส่เต็มทั้งอนุหรือว่าจะแยกเป็น ๓ ก็เดินไปเรื่อย ๆ ท่านประธานฯ ดำเนินการถูกแล้วครับ เดินหน้าเลยครับ สงสารท่านประธานฯ จริง ๆ ครับ ผมอยู่ข้างล่างยังเหนื่อยเลยกว่าจะจับประเด็นได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพคงไม่ขัดข้องนะครับ ผมจะขอมติตาม (๑) ท่านกรรมการไม่ขัดข้องนะครับ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ ได้กรุณาเข้ามาลงมติในมาตรา ๑๘ (๑) นะครับ ซึ่งกรรมการได้แก้ไข แล้วก็มีคอกเตอร์พา และคุณหญิงจินตนา สงวนความเห็นขอแก้ไขอีกด้วยนะครับ ไม่ได้แก้ไขนะครับ เอาตามร่างเดิมนะครับ พรรคหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะถาม ก็คือ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการกค เห็นด้วย ถ้าหากมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ ถ้าไม่ถูกต้องได้กรุณาหักท้วงด้วยครับ เพื่อความชัดเจน ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม (๑) กค เห็นด้วย ถ้าหากเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกค ไม่เห็นด้วย ครับ ลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนน ไฟไม่มีหรือครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยครับ ที่กรรมการลงคะแนนไม่ได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการกค เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกค ไม่เห็นด้วย ครับ เฉพาะ (๑) นะครับของมาตรา ๑๘ มีท่านผู้ใดยังมีปัญหาอยู่หรือเปล่าครับ ถ้าไม่มี ท่านผู้ใดมีปัญหาในการลงคะแนน ขอปิดการลงคะแนนและรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการ ๕๐ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๐ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ต่อไป (๒) ครับ อภิปรายที่ละอนุมาตราเลยนะครับ เชิญครับ ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมดีใจที่อธิการบดีได้มาทำหน้าที่เป็นประธานสภาวิชาการ ผมมีเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ ในขณะเดียวกัน ในข้อเท็จจริง ก็คือว่า ถ้าตัวที่เป็นอธิการบดีไม่มีอำนาจโดยตรง เวลาจะทำอะไรก็ตาม เอาจุคคลภายนอกหรืออำนาจแฝงมาอย่างนี้ครับ มันจะก้าวไปข้างหน้าได้อย่างไร

แต่ในขณะเดียวกัน สิ่งที่ผมเรียนท่านประธานฯ ว่า อำนาจของสภาวิชาการนี่นะครับ มีอำนาจตามมาตรา ๑๘ ซึ่งมีอะไรตั้งมากมายไปอ่านเอาเองเถอะครับ แต่ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ในเมื่อข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนี้นะครับ อำนาจของสภาวิชาการ ซึ่งจริง ๆ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่

(นายแก้วสรร อติโพธิ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพครับ อาจารย์แก้วสรรประท้วงครับ กรุณาฟัง

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอประท้วงนะครับ เรื่องนี้มันได้ตัดสินใจไปแล้วนะครับ ก็ไม่ต้องอภิปรายอีกว่า ตำแหน่งประธานจะเป็นใคร ตอนนี้ที่ (๒) ซึ่งผมก็ขอเรียนท่านประธานฯ ตรงนี้นะครับ ว่าสายกรรมวิธีการข้างมาก (๒) ท่านยังจะกลับร่างเดิมหรือจะยังคงเฉพาะรองประธานวิชาการไว้ ส่วนคณะคึกก็ไปอยู่ (๓) ท่านต้องปรับตรงนั้นก่อนให้สมาชิกฯ เข้าใจนะครับ ว่าประเด็นอยู่ที่ว่าจะยกคณะคึกมาใส่ (๓) อย่างที่ท่านทำ หรือจะกลับไปสู่ร่างเดิมแล้วท่านพาเหมือนกันนะครับ ท่านเสียงข้างน้อยก็ต้องยืนยันชั้ครับว่า ท่านจะยืนยันร่างเดิมหรือมาขึ้นว่าชัด ๆ เรื่องอะไรผ่านไปแล้วก็ให้ผ่านไ้ไม่ต้องอภิปรายซ้ำนะครับ แล้วถ้าเป็นไปได้ ท่านประธานฯ พักการประชุมเถอะครับ ผมเป็นห่วงท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดียวไป (๒) ก่อนครับ ท่านสันติภาพเอาเฉพาะประเด็น

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เขาประท้วงท่านประธานฯ ไม่ได้ประท้วงผมนะครับ ซึ่งผมว่าผมอภิปรายผมก็เป็นนะครับ สมองก็มีเหมือนทุกคนครับ เพราะฉะนั้นในขณะเดียวกันสิ่งที่พูดอธิบายเมื่ออธิการเป็นอย่างนั้นนี้นะครับ ผมกำลังจะสรุปว่าของเดิมที่เขาทำไว้ มันดีแล้ว แต่ผมไม่รู้เมื่อสักครู่นี้พอดีไม่ได้ประท้วงผมครับ คิดว่านี่กว่าผมอภิปรายไม่เป็น กรรมวิธีการในตำแหน่งที่กรรมวิธีการเดิมมา “กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดีเป็นรองประธานสภาวิชาการ” นี่นะครับ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ในร่างของเดิมที่ผมบอกว่า ผมดีใจ ในส่วนของ

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๒๖/๓

ประธานสภาวิชาการมาเป็นอธิการบดีแล้วนี้ะครับ เพราะฉะนั้นในด้อยคำรายละเอียด
ของที่กรรมการไปแก้แล้วไปเพิ่มมา โดยเหตุผลสนับสนุนที่ผมอยากจะสรุปต่อ
ท่านกรรมการและท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า -----

- ๒๓/๑

ในเมื่อของเดิม บอกว่า กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีที่
อธิการบดีกำหนด ก็เป็นไปตามนั้น น่าจะเหมาะสมโดยประการทั้งปวง เพราะฉะนั้น
ผมสรุปตรงนี้เลยว่า เมื่อร่างเดิม (๑) กลับมาเป็นอธิการบดี เพราะฉะนั้น (๒) ก็ต้อง
เป็นไปตามร่างเดิม จะได้สอดคล้องกันท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการ ผมเข้าใจว่าเมื่อ
(๑) สภาได้ลงมติให้อธิการกลับมาเป็นประธานสภาวิชาการ (๒) (๓) จะต้องกลับร่างเดิม
หมดเพื่อให้สอดคล้องกัน ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาในการตั้ง เพราะฉะนั้นเหลือประเด็น
(๔) อย่างเดียว คือ (๔) นี้กรรมการทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยมีความเห็น
ตรงกันว่าให้ตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกจำนวน ๗ คน ขอความกรุณา
ท่านประธานฯ ให้อภิปรายกันในเรื่องนี้ ถ้าข้างล่างไม่มีใครขัดข้องที่จะเอากลับร่างเดิม
ก็ไม่มีปัญหา ก็คือ ผ่านไป โดย (๔) มีเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยตรงกัน เพราะฉะนั้น
ข้างบนนี้ไม่มีข้อขัดแย้งแล้ว เพียงแต่ท่านถามว่า มีใครคิดใจจะให้กลับร่างเดิมไหม
ถ้าไม่มีใครคิดใจก็ผ่านได้เลยทั้งมาตรา โดยที่เพิ่ม (๔) เข้ามา ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ
ครับ ขอความชัดเจนใน (๒/๑) ด้วย เพราะเมื่อสักครู่นี้ทางท่านกรรมการอธิบายว่า
ถ้ากลับคืนร่างเดิมให้สอดคล้องกับ (๑) นั้น ก็คือ (๒) (๓) แต่ (๒/๑) นั้นคงจะต้อง
ตัดออกไปด้วยใช่หรือไม่ แล้วก็ (๔) คงยืนหรืออย่างไร ขอความชัดเจนอีกทีครับ (๒/๑)
ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอกรรมการช่วยยืนยันให้ชัดเจนด้วยครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ณรงค์ นุ่นทอง ขอแทนคณะกรรมการครับ ซึ่งได้ปรึกษาหารือกันแล้วนะครับ ไม่ใช่ผมตัดสินใจคนเดียว เพราะฉะนั้นเมื่อคืนไปตาม (๒) (๓) ของร่างเดิม ก็คือ (๒/๑) ที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้น ไม่มีครับ เพราะจะไปรวมอยู่ใน (๒) แล้วครับ บุคคลตาม (๒/๑) นี้จะไปรวมอยู่ใน (๒) แล้ว เพราะฉะนั้นเหลือ (๔) เท่านั้นที่เพิ่มขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่า (๒) และ (๓) คงกลับร่างเดิม ซึ่งหมายความว่า (๒/๑) ก็ไม่มีด้วย เพราะว่า (๒/๑) เป็นเรื่องที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เมื่อกลับไปร่างเดิมก็ต้องไม่มีเช่นเดียวกัน ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็คงเหลือ (๔) ซึ่งกรรมาธิการเพิ่มเข้ามาใหม่นะครับ คงจะถามมติที่ประชุมได้เลยไหมครับว่าที่ประชุมจะเอาตามกรรมาธิการหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิมโดยไม่เพิ่ม ถูกต้องนะครับ ท่านสุนทร เชิญครับ เอา (๔) นี่นะครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมเรียนถามท่านกรรมาธิการนะครับ ถ้าท่านเพิ่ม (๔) เข้าไปด้วย จำนวนสภาวิชาการจะมีจำนวนเท่าไรครับ จะมากเกินไปหรือไม่ ท่านลองคำนวณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในประเด็นนี้กรรมาธิการมีความเห็นหรือจะตอบชี้แจงเชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการ ถ้านับจำนวนเดี๋ยวนี้นับไม่ได้ครับ เหตุที่นับไม่ได้ก็เพราะว่า ใน (๒) นี้จะพูดถึงกรรมการโดยตำแหน่งที่บอกว่ามีรองอธิการบดีกำหนดไม่เกิน ๓ คน ไม่เกิน ๓ ท่าน อาจจะตั้ง ๒ ก็ได้ ที่นี้คณะบดีและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีเทียบเท่าคณะก็ไม่มีก็คณะ และศาสตราจารย์ประจำก็ไม่ทราบมีกี่คน จำนวนนับไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นที่กรรมการตอน (๒/๑) ออกนี้เพราะว่าเห็นว่าอยู่ใน (๒) แล้ว แล้วก็ให้เป็นหน้าที่ของสภาสถาบันในการที่จะไปดำเนินการในเรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะขอมตินะครับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนครับ ความในอนุมาตรา ๔ เป็นความที่ คณะกรรมการเพิ่มขึ้น ในร่างเดิมไม่มี ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่ให้มีการแก้ไขเพิ่มความขึ้นทด เห็นด้วย ถ้าหากท่านเห็นด้วยให้คงไว้ตามร่างเดิมทด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ หากเห็นด้วยกับกรรมการทด เห็นด้วย ถ้าหากเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร คือ ไม่มีความใน (๔) ทด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ อาจารย์วัลลภ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ออกท่านประธานฯ ข้างนอกไม่ดังครับ ดังเฉพาะในโทรทัศน์เท่านั้น ต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยคุณหน่อยครับ ข้างนอกไม่ได้ยินครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เจ้าหน้าที่ช่วยตรวจสอบด้วยครับ ถ้าไม่มีปัญหาพร้อมคะแนนได้ครับ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการเป็นส่วนใหญ่ เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุหลงลืมขึ้นอีก ขอให้ฝ่ายบันทึก ตัด “และประธานสภาวิชาการ” ในมาตรา ๑๖ (๕) ออก แล้วก็คืนสู่ร่างเดิมครับ

เป็น “และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ” ที่แขวนเมื่อสักรู้ดักออกไปด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณครับ ก็จะเหลือในวรรคสองที่กรรมการแก้ไข
มีท่านผู้ใดคิดใจจะอภิปราย เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : สำหรับวรรคสองของ
มาตรา ๑๘ ที่กรรมการข้างมากแก้ไขไปนั้นหายหมดนะครับ แล้วก็เดิมคำว่า “คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการสภาวิชาการตามสาม” แล้วก็เดิมว่า “สี่” และ
เพราะเราเดิมสี่ไปวรรคสองก็ต้องอ้างอิงถึงสี่ได้ด้วยนะครับ ท่านกรรมการข้างมากลอง
ช่วยพิจารณาสิครับว่าจะถูกต้องไหมครับ ต้องเดิมว่า “และสี่” ในวรรคสองหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันที่ประชุมด้วยครับ เชิญท่านประธาน
คณะกรรมาธิการครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ผมขอภัยท่านประธานฯ กรรมการเสียงข้างน้อยได้เตรียมการเรื่องนี้ไว้ในหน้า ๖ ผมคิดว่าถ้าข้อความที่ท่านพาและคุณหญิงจินตนา สุขมาก ได้กรุณาเตรียมไว้ก่อนในคำเสนอความเห็นถ้าถูกต้องผมขอตรวจสอบกับท่านว่าถูกต้องไหม ถ้าถูกต้องตามนั้นก็แปลว่าได้มีการกลั่นกรองแล้วก็ขอใช้ข้อความในหน้า ๖ ของกรรมการเสียงข้างน้อยเพื่อให้สอดคล้องกันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมคิดใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่คิดใจจะได้ไม่ต้องถามมติ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่ท่านประธานคณะกรรมการแถลง ผมคิดว่าอยากให้มีความชัดเจนนะครับ ถ้าท่านพูดหรืออธิบายว่า จะไปคู่ก่อน เจ้าหน้าที่เขาไม่รู้จะบันทึกอย่างไร ผมเองก็ยังตามไม่ทัน สิ่งที่ท่านอาจารย์แก้วสรรได้เสนอต่อที่ประชุมขออนุญาตเอ่ยนามก็ชัดเจนว่ากรรมการจะเห็นด้วยกับท่านอาจารย์แก้วสรรไหม ว่าวิธีการเอาคำว่า “สรรหา” กลับคืนมา แล้วก็ตัดข้อความ ซึ่งท่านได้เดิมเข้ามาออกไปให้หมด แล้วก็เอา (๒/๑) ออก ก็คงมีตามและเพิ่มคำว่า “และ (๔)” ท่านตอบชัด ๆ อย่างนี้ครับ จะได้ไม่เกิดปัญหานะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการครับ ชัด ๆ ก็คือว่า เอาคำว่า “สรรหา” ในวรรคสองของมาตรา ๑๘ คืนมา ที่กรรมการเพิ่มขึ้นมาคำว่า “ได้มาซึ่งประธานสภาวิชาการ” นั้นตัดออกไป และ (๒/๑) ก็ไม่มีครับ เดิมคำว่า “และ (๔)” เข้าไป

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สรุปแล้ว ก็คือ เป็นไปตามร่างเดิมนั่นเอง เพียงแต่เพิ่มและ (๔) ขึ้นมา
เท่านั้นเอง

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : อ่านแล้วได้ความว่า คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการสภาวิชาการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของสถาบัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างคงไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ ผมขอพักการประชุมครับ
เดี๋ยวประชุมต่อเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ครับ ขอบคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอดำเนินการประชุมต่อครับ ท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการประจำที่เรียบร้อยแล้ว เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการตามลำดับมาตราครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐/๒ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ มาตรา ๒๐/๒

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน พอดูในเรื่องของมาตรา ๒๐/๑ ก็ดีนี่นะครับ แล้วก็มาตรา ๒๐/๒ ก็ตาม เพราะอันนี้มาทั้ง ๓ - ๔ มาตรานี้เกี่ยวเนื่องกัน ผมอยากถามกรรมการ เหตุผลนี้นะครับ ที่เพิ่มขึ้น แล้วก็รายละเอียดนั้นเป็นประโยชน์ต่อสภาอาจารย์และวัตถุประสงค์ของการเพิ่มนี้นะครับ มีอะไรที่เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง อยากทราบรายละเอียดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนที่คณะกรรมการจะชี้แจงท่านสันติภาพนะครับ อยากจะให้ช่วยตรวจสอบมาตรา ๒๐/๑ ซึ่งข้างล่างไม่ตั้งใจที่กรรมการแก้ไข แต่ว่าความในวรรคนี้รู้สึกจะไปเกี่ยวพันกับมาตรา ๕ ใหม่นะครับ ที่เขavnไว้เมื่อเข้านี้นะครับ กรรมการช่วยปรับทั้ง ๒ มาตรา ให้สอดคล้องกันด้วยครับ เชิญกรรมการครับ

LIRT

นายมนตรี สันทวิช (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี สันทวิช กรรมการ ท่านประธานฯ คือ ผมอยากชี้แจงท่านสันติภาพ คงเป็นเรื่อง มาตรา ๒๐/๒ ไขใหม่ครับ เพราะมาตรา ๒๐/๑ ได้ผ่านไปแล้วไขใหม่ครับ ก็คือ จริง ๆ สถานการณ์ข้าราชการที่เดิมเอาไว้เพราะว่าใน พ.ร.บ. ครึ่งนี้ขาด ไปดูหลาย ๆ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จะมีสถานอาจารย์และข้าราชการ อาจจะมีต่างกันบ้าง ว่าบางที่เอาสถานอาจารย์อยู่เวทีหนึ่ง แล้วก็ข้าราชการอยู่เวทีหนึ่ง แต่ว่าที่กรรมการ เติมนี่นี้เพื่อให้เกิดการร่วมไม้ร่วมมือกัน แล้วไม่มีการแบ่งในส่วนของการบริหารหรือ คณาจารย์อยากให้อยู่ในเวทีเดียวกันเพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาต่าง ๆ แล้วก็ข้อเสนอแนะ ต่าง ๆ แล้วจริง ๆ แล้วสถานี่ไม่ได้มีอำนาจอะไรเลย นอกจากไปเอื้อในการบริหารงานของ สถาบันหรืออธิการบดีนั่นเอง เช่น มาตรา ๒๐/๒ ที่บอกถึงอำนาจหน้าที่ ก็คือ เป็นการให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อพัฒนา แล้วก็เพื่อประโยชน์ของ สถาบัน มีอำนาจเพียงเรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของสถาบัน เท่านั้นนะครับ ฉะนั้นโดยสรุป ก็คือ สถานี่มีไว้สำหรับในส่วนของการสร้างสรรค์สถาบัน ให้มีการพัฒนาขึ้น ๆ ขึ้น ไม่ได้มีอำนาจในการบริหารจัดการอะไรทั้งสิ้น เรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ ประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพไม่คิดใจ ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ ผ่านไป
มาตรา ๒๐/๓ ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐/๓ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ ประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านได้ นะครับ เชิญครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐/๔ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมพยายามดูทั้งหมดแล้ว แล้วก็
พยายามดูมาตรา ๒๐/๔ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันมีหน้าที่ดังนี้ท่านว่าไป
แต่ที่นี้ผมไม่ทราบว่าท่านครบกระบวนการไหม ไหน ๆ เราจะมีสภาคณาจารย์แล้ว
นี่นะครับ ถ้าสภาคณาจารย์ต้องประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์ ที่นี้ที่เขียนบอกว่า
เลือกจากข้าราชการประจำและข้าราชการของสถาบัน ต้องบอกหมดไหมครับ วิธีการเลือก
อย่างไร ที่มาของกรรมการสภาคณาจารย์และมีผลที่จะแทรกแซงกิจการภายใน คือโดยตรง
อาจจะไม่ได้ แต่โดยอ้อมผมไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นที่มาของสภาคณาจารย์เหมือนกับที่มา
ของเมื่อสักครู่นี้ที่เราคุยกันถึงเรื่องของสภาวิชาการมีค่อนข้างจะชัดเจนที่มา แต่ตรงนี้
พอที่มาซึ่งข้าราชการของสถาบันมาอย่างไร ก็คน ประกอบด้วยอะไร อย่างไร ผมไม่แน่ใจ
ในรายละเอียด ผมพยายามดูแต่ว่าอาจจะไม่ชัดเจนก็ได้ ขอคำอธิบายเพิ่มเติม ขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์มนตรีครับ กรรมาธิการ

LIRT

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ท่านสันติภาพ หมายถึง
 มาตรา ๒๐/๑ กับมาตรา ๒๐/๒ ใช่ไหมครับ ผ่านไปแล้วนะครับ ที่นี้มาตรา ๒๐/๓
 ที่เพิ่มขึ้น ก็เป็นเรื่องของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันองค์ประกอบ
 ถ้าจริง ๆ แล้วจะเป็นเรื่องของมีนักศึกษาซึ่งเป็นประธานสถานศึกษา นายกองคการ
 นักศึกษา แล้วก็มีผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เช่น สังคมวิทยา มนุษยวิทยา
 และงานบริหารงานบุคคล แล้วก็มีอาจารย์ แล้วก็มีผู้ปกครอง และศิษย์เก่า เพื่อที่จะมา
 ร่วมมือกันในการที่จะส่งเสริมกิจการของสถาบันตามหน้าที่ในมาตรา ๒๐/๔ ก็คือ
 เป็นการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาต่ออธิการเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เสนอแนะต่าง ๆ
 เป็นการตัดสินใจของอธิการนะครับ ไม่ได้เกี่ยวกับสถาบันมีอำนาจในการไปช่วยตัดสินใจ
 อะไรให้แต่ข้อมูลนะครับ แล้วก็เสนอความเห็นเรื่องนโยบาย เรื่องแผนการพัฒนาที่เรา
 ปัญหา ที่สำคัญ ก็คือ ที่เราเขียนไว้ใน (๓) มาตรา ๒๐/๔ ก็คือ อยากให้มีการแก้ปัญหา
 นักศึกษา ซึ่งเราทราบว่าปัจจุบันนักศึกษาหลาย ๆ ส่วน กำลังมีปัญหาอยู่และต้องการ
 การร่วมมือทั้งอาจารย์ ทั้งนักศึกษาเก่า ทั้งนักศึกษาใหม่ ทั้งผู้ปกครอง ทั้งศิษย์เก่า
 เพื่อมาร่วมกันแก้ปัญหา นอกจากการพัฒนาสถาบัน ส่วนที่มานั้นก็คงเป็นเรื่องของ
 การเป็นข้อบังคับของสถาบันว่าจะไปออกข้อบังคับที่หลังเท่านั้นเองครับ รายละเอียด
 ไปอยู่ในข้อบังคับทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาเข้าใจว่าท่านมนตรี สันทวิชย์ ตอบไปชัดเจนแล้ว
 นะครับ ก็คือ องค์ประกอบ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ออกตามข้อบังคับสถาบันทั้งสิ้น ไม่ว่า
 จะเป็นโครงสร้างระดับไหนก็ตามนะครับ ที่นี้มีคำถามในมาตรา ๒๐/๔
 ถ้าท่านประธานฯ ดูให้ดีเขียนว่า “คณะกรรมการส่งเสริมสถาบัน” ไม่ว่าจะเป็นการ
 ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะ เขาจะพุ่งตรงไปยัง ๒ คน ด้วยกัน ก็คือ ๑. พุ่งไปยัง
 อธิการบดีกับพุ่งตรงไปยังสภาสถาบัน พุ่งตรงไป ๒ อันนะครับ ผมมีคำถามว่า
 มาตรา ๒๐/๔ ไม่ว่าจะ เป็น (๑) ก็ตาม (๒) ก็ตาม (๓) ก็ตาม เห็นว่าพุ่งไปที่อธิการบดี

กับสภาสถาบันทั้งสิ้น คำถามผม ก็คือว่า เหมือนที่ผมอภิปรายมี ๓ เสา เพราะมี
สภาวิชาการอยู่ด้วย คำถาม คือว่า ที่เดิมมานี้เดิมครบหรือไม่ ทำไมไม่ให้คำปรึกษา
ข้อเสนอแนะต่อสภาวิชาการด้วย หรือต่อสภาคณาจารย์ด้วย อันนี้คำถามผมนะครับ
เพราะเห็นท่านพุ่งตรงไปยัง ๒ อัน เท่านั้น ซึ่งร่างนี้เข้าใจว่ามาตอนที่อธิการบดีไม่ได้เป็น
ประธานสภาวิชาการเป็นเครื่องประธาน แต่เมื่อมติดีกลับว่าอธิการเป็นประธานสภาวิชาการ
คำถามของผม ก็คือ ว่าเมื่อเดินมาถึงมาตรา ๒๐/๔ การให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ
ทำไมไม่ให้คำเสนอแนะต่อสภาวิชาการ หรือต่อสภาคณาจารย์เป็นเจตนาอย่างไร
ท่านช่วยตอบให้ผมชัดเจนด้วย ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

- ๓๒/๑

๓๓

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศุภลักษณ์ ๓๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมาธิการ) : คือที่เดิม “คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน” คือคงไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับที่มาของประธานสภาวิชาการนะครับ ที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรเดิม ก็คือ ต้องการไปช่วยงานการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสถาบัน ซึ่งคงจะเป็นเกี่ยวข้องกับงานบริหารจัดการนะครับ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่นี้ที่ชัดเจน ก็คือใน (๔) คือคณะกรรมการนี้คงมีส่วนในการส่งเสริมหรือหาทุนการศึกษาให้กับเด็กที่ขาดแคลนเพื่อการเสมอภาคของเด็กที่มีโอกาสน้อย แล้วที่สำคัญ ก็คือ (๕) น่าจะเป็นตัวประสานส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพการเรียนรู้ของสถาบันกับนักศึกษา แล้วก็รวมทั้งออกมาสู่ผู้ปกครองและประชาชนพยายามจะเชื่อมให้ได้ว่ามีการดำเนินการในสถาบันนี้เป็นไปด้วยความร่วมมือในหลาย ๆ ฝ่ายนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ อีกนิดหนึ่งครับท่านประธานฯ คือ อย่าลืมตรงมาตรา ๕ ที่แขวนไว้ในฉบับ เพราะเมื่อสักครู่นี้มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ นั้นได้ผ่านไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอความชัดเจนอีกครั้งนะครับ คือโดยหลักการผมเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มมาทั้งหมดทั้งปวงนะครับ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๒๐/๔ เห็นด้วยหมดนะครับ เพียงแต่ผมเกรงว่าจะขาดตกบกพร่องเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ท่านประธานฯ อ่านให้ดึ้นะครับ ท่านประธานฯ โครงข่ายประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน นอกจากจะพูดถึงมวลสมาชิกฯ ที่เป็นศิษย์เก่า พูดถึงนายกศิษย์เก่าต่าง ๆ นานาแล้วนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นไหมครับท่านบอกแต่งตั้งจากมีความรู้ด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกฎหมายการงบประมาณและการเงิน การบริหารงานบุคคล การปกครอง การศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้คงไม่มาดูแลเรื่องการให้ทุนอย่างเดียวหรือจะสัมพันธ์โดยตรงกับวิชาการที่เป็นหลักของสภาวิชาการ ผมจึงตั้งคำถามว่าขาดตกบกพร่องหรือไม่ แต่ถ้ากรรมาธิการ

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุกัลกษณ์ ๓๒/๒

ยังยืนยันว่าไม่ตก ผมก็ไม่คิดใจนะครับ ผมเพียงแต่อยากให้กฎหมายสมบูรณ์เท่านั้นเอง ก็เรียนถามยืนยันอีกสักครั้งเถอะว่าขาดตกบกพร่องหรือไม่ ที่นี้คำเสนอแนะทำไมไปไม่ถึงสภาวิชาการ ไปเพียงแค่สภาสถาบันและอธิการบดีเท่านั้น อันนี้ผมถามผมเกรงว่าจะขาดตกบกพร่องเท่านั้น แต่โดยหลักการเห็นด้วยนะครับ ฉะนั้นตอบผมอีกสักครั้งเถอะ : ให้ชัดเจน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านณรงศ์ครับ

นายณรงศ์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงศ์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการครับ ที่อาจารย์วัลลภ ขอบกัที่เอ่ยนาม ได้ห่วงใย ผมคิดว่าคณะกรรมการส่งเสริมฯ ก็มีองค์ประกอบตามมาตรา ๒๐/๓ มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีหรือสถาบัน เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของสถาบันนี้ (๑) และวงเล็บต่อ ๆ ไปก็จะไปเน้นที่อธิการบดีแล้วก็สภาสถาบัน ซึ่งอันที่จริงหลังจากที่เราลงมติให้อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ ผมว่านั่นก็คือไปถึงโดยตรงอยู่แล้ว ถึงสภาวิชาการอยู่แล้ว เพราะอธิการบดีหลังจากที่เราลงมตินี้ก็ใส่หมวก ๒ ใบ คือ เป็นอธิการบดีด้วย เป็นประธานสภาวิชาการด้วย เพราะฉะนั้นความเห็นของคณะกรรมการส่งเสริมฯ ที่เสนอต่ออธิการบดีก็เหมือนกับไปเข้าถึงสภาวิชาการ การเสนอไปที่สภาสถาบัน อธิการบดีก็เป็นกรรมการอยู่ในสภาสถาบันอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเกี่ยวโยงกันหมด ฉะนั้นแล้วกลายเป็นว่าคณะกรรมการส่งเสริมฯ นี้ก็ต้องไปเสนอแนะ คือ ไปยุ่งกับเขาทุกเรื่อง ต้องไปเสนอแนะ ถ้าเสนอต่อสภาวิชาการได้ก็ต้องเสนอต่อสภาคณาจารย์อีก ซึ่งผมว่าจะไปทำความเข้าใจให้เขามากเกินไปหรือเปล่า แต่ว่าที่เราเน้น ก็คือ เน้นการทำความเห็นเสนอต่อสภาสถาบัน แล้วก็ทำอธิการบดี ซึ่งทำอธิการบดีก็อยู่ทุกจุดตรงนั้นอยู่แล้ว

- ๓๓/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญได้อีกครั้งครับ ท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยเพียงแต่ว่าขออภิปรายเพื่อบันทึกไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ มิฉะนั้นพอตกบกพร่องภายหลังจะมาเป็นไม่ได้ว่าสภาได้ท้วงติงแล้ว ท่านดู (๒) ในมาตรา ๒๐/๔ หัวข้อชัดเจนว่า เสนอความเห็นต่ออธิการบดีหรือสภาสถาบันเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการศึกษา สภาวิชาการเรื่องนี้โดยตรง ท่านที่เพิ่งตอบ ก็ตอบว่า อธิการฯ ก็อยู่อยู่แล้ว ผมจึงพูดแต่แรกว่า แต่เดิมอธิการฯ ไม่ได้เป็นประธานสภาวิชาการ เพิ่งมาชนะในที่ประชุมแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราสามารถไปถึงสภาวิชาการโดยตรง โดยใครก็ได้ในสภาวิชาการนี่จะเป็นประโยชน์ บางทีเกิดเอาไปอธิการบดีท่านไม่เอาเข้าสภาวิชาการล่ะครับ จะมีปัญหาทันทีเพราะ (๒) พูดเรื่องงานวิชาการโดยตรง อันนี้ผมเพียงแต่เรียนให้ท่านทราบ แต่ถ้าท่านยืนยันว่าครบถ้วนแล้วผมก็ไม่คิดใจเพียงแต่อภิปรายเอาไว้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ได้มีความรู้สักเล็กน้อยว่าในสิ่งที่กรรมการแก้ไขนั้น ผมขอฟังความคิดเห็นของเจ้าของกฎหมายที่มานั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วยได้ชี้แจงว่า สิ่งที่ได้แก้ไขนั้นสามารถปฏิบัติได้ไหมหรือว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติอย่างไรบ้าง ขอให้พูดเรื่องจริง ๆ เพื่อเป็นความรู้ในการที่จะลงมติในครั้งนี้ด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการจะชี้แจงไหมครับ มีท่านผู้ใดจะชี้แจงไหมครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

LIRT

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม วิบูลย์ แซ่มชื่น ผมคิดว่าเรื่องนี้กรรมการได้กลั่นกรองแล้วก็ได้พิจารณาหลายรอบแล้ว
ถ้าหากว่าท่านสมาชิกฯ ท่านสนามจะขอฟังจากท่านอธิการบดีก็ไม่ทราบท่านอธิการจะชี้แจง
สักเล็กน้อยหรือไม่ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ เชิญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อนุญาต เชิญท่านอธิการบดีครับ

นายสุธี อักษรกิตติ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นายสุธี อักษรกิตติ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ในส่วนที่กรรมการ
ได้ขอเพิ่มมานี้ก็นับว่าเป็นความกรุณา ที่มีประโยชน์แก่สถาบัน เพราะคุณในองค์รวมแล้ว
วัตถุประสงค์ก็คือว่า ต้องการให้มีผู้ที่คอยได้ติดตามดูแลเอาใจใส่สถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ กรรมการชุดนี้ก็เหมือนกรรมการที่คอยให้คำแนะนำแก่ทางด้าน
สถาบันหรือตัวอธิการฯ ซึ่งเมื่อให้คำแนะนำแล้วก็จำเป็นที่จะต้องนำเสนอเข้าไปดำเนินการ
ต่อไปตามขั้นตอนที่เห็นสมควร เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าใน (๒) มาตรา ๒๐/๔ หน้าที่ (๒)
ในสภาพปัจจุบันที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาให้อธิการบดีเป็นประธานแล้วนั้น
ข้อเสนอแนะใด ๆ เหล่านี้ที่เป็นประโยชน์ เป็นทางการ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เสนอ สมมุติว่าเขา
ไม่ได้เสนอแก่สภาสถาบันโดยตรง ทางกระผมเองหรือว่าทางผู้ที่จะเป็นอธิการบดีนั้น
ก็จำเป็นที่ควรจะได้ดำเนินการขั้นตอนต่อไป คือ พิจารณากลับกรองและก็นำเข้าที่ประชุม
สภาใหญ่ด้วยครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับมาตรา ๒๐ ที่ประชุมกำลังพิจารณาไม่มีการแก้ไข ไม่มีท่านผู้ใดสงวนความเห็น ขอแปรญัตติ มาตรา ๒๐/๑ กรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ไม่มีผู้ใดสงวนความเห็น ขอแปรญัตติ และไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ มาตรา ๒๐/๒ กรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ไม่มีท่านผู้ใดสงวนความเห็น ขอแปรฯ เป็นอย่างอื่นแล้วก็ไม่มีการแก้ไข
เช่นเดียวกัน มาตรา ๒๐/๓ กรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวน แต่ผู้สงวนไม่คิดใจ มาตรา ๒๐/๔ กรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวน ผู้สงวนไม่คิดใจ เป็นอันว่าผ่านมาตรา ๒๐ แล้วนะครับ ถูกต้องนะครับ อาจารย์วัตถุลพยกหน้าแล้วแสดงว่าใช้ได้ มาตรา ๒๑ เชิญครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : ขอมติที่มาตรา ๕ ที่แขวนไว้ก่อนนะคะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๐ “มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๔๗ ผมสงวนความเห็นไปเพียงอำนาจในการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาเห็นว่า เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรม แต่ปัญญาคงกล่าวกับผู้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน นายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันก็คือสภาคณาจารย์และข้าราชการนี้ไม่ได้แน่ แล้วก็ผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ นี่ก็ไม่ได้ ที่นี้ก็จะไม่ครบถ้าเกิดว่าไม่ใส่ว่าก็จะทำให้กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันไม่ได้ด้วย เพราะถ้าเกิดไม่ใส่นี้ไว้ ก็คือ กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันนี้กลับมีสิทธิที่จะได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ กรรมการชุดเดียว ชุดอื่นนี้ไม่ได้แน่นอน ผมก็เลย

ใส่เอาไว้เพื่อให้เกิดความยุติธรรมว่าถ้าเกิดจะเป็นกรรมการเกี่ยวข้องในขณะดำรงตำแหน่งก็ต้องไม่ได้เหมือนกันเท่านั้นเองครับ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ทุกคนก็มาช่วยสถาบันเหมือนกัน แต่ไม่ได้ก็ไม่ควรจะได้หมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการเสียงข้างมาก คอเคเตอร์พาครับ

นายพา อักษรเสือ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พา อักษรเสือ กรรมการ ผมโดยประสบการณ์ก็แล้วกันว่า การให้ปริญญาเกียรตินิยมศักดิ์แก่บุคคล ที่จริงเราก็อยากจะให้ แม้แต่คนที่เป็กรรมการอยู่เราก็น่าจะส่งเสริม แต่ว่าโดยตำแหน่ง กรรมการที่มีตำแหน่งที่เป็นทางการอยู่ขณะนี้เราก็ก็นึกด้วยว่าไม่เป็นไร ไม่ให้ก็ได้ แต่สำหรับกรรมการส่งเสริมกิจการของสถาบันนี้เราก็ก็นึกว่ากรรมการที่จะมาสนับสนุนส่งเสริมสถาบัน บุคคลที่เราให้นั้นส่วนมาก อย่างในราชภัฏผมก็ไม่เห็นด้วยในการที่จะไปเติมคำว่า “ไปแลกกับคุณงามความดี” อะไรต่าง ๆ กิจการส่งเสริมอะไรต่าง ๆ นั้น ที่จริงคนที่เขาทำคุณงามความดีให้กับสถาบันต้องให้เกียรติเขา ใครละครับ อย่างราชภัฏหรือสถาบันที่ไกล ๆ นะครับ คนที่จะไปช่วยสนับสนุนนี้หาอยากจะตายอยู่แล้ว หาตายอยู่แล้ว และยิ่งเราไม่มีอะไรที่จะให้เกียรติ ให้แรงสนับสนุนกับเขาเลยนี่ยิ่งขาดมาก -----

เพราะฉะนั้นกรรมการชุดนี้ผมเห็นว่า น่าจะเป็นกรรมการที่ได้รับการสนับสนุนให้ได้รับ
กิตติมศักดิ์ได้ด้วย ก็เท่านั้นเอง แล้วจากตัวอย่างที่เคยทำมานั้นก็ได้ประโยชน์อย่างมากเลย
ครับ จากการที่เราไปให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลที่ ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็น
สายผู้ที่มีวิชาการความรู้ในการที่จะสนับสนุน ส่งเสริมสถาบันนั้นก็ได้ประโยชน์อย่างยิ่ง
ครับ ไม่ว่าจะเป็นด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ ซึ่งเราได้ให้ไปก็เป็นประโยชน์อย่างมาก
ผมว่าไม่ควรจะไปจำกัดเขานะครับ เท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภมีคำถามใหม่ครับ ท่านไม่ได้สงวนไว้หรือครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ท่านประธานฯ
ผมต้องถามครับ เพราะเป็นปัญหาเรื่องการพิมพ์หรือเปล่า แล้วก็ของท่านมนตรี ถ้าชนะ
ก็ไม่ครบ ท่านดูให้ดิ้นะครับท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๔๗ นี้ระหว่างบรรทัดที่ ๒
บรรทัดที่ ๓ นี้ ผมถามคำถามที่ ๑ นะครับ จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ
ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน” นี่ก็คือทั้งหมด
หรือยัง นี่ประเด็นคำถามที่ ๑ นะครับ หรือว่าเชื่อมโยงกับคำว่า “คณาจารย์ประจำ”
ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นี่เป็นคำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒ ของท่านมนตรี ก็ไม่ครบ ท่านมนตรี บอกว่าตกไป คือ
คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน ผมถามว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาวิชาการ
หายไปไหนละครับ สมมุติถ้าของมนตรีชนะ สภาวิชาการก็ไม่ได้ชนะครับ เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าเอาให้ชัดเจนครับ ตอบผมก่อน นี่ผมจึงต้องท้วงท่านประธานฯ เล็กน้อยครับ
ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ยินดีครับ ท่านประธานคณะกรรมการครับ ขอให้ชัดเจน
เพื่อมติจะได้ชัดเจนด้วยครับ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือ
จริง ๆ อาจจะเป็นอย่างที่ท่านวัลลภว่านะครับว่า จริง ๆ แล้วกรรมการเสียงส่วนใหญ่
ไม่ได้ไปแตะกับมาตรานี้ครับ มาตรา ๔๗ เพียงแต่ว่าผมเห็นว่ามีเข้าใจว่า

ปริญญาดังกล่าวนี้จะให้กับคณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งในสถาบันนี้ไม่ได้ ก็หมายถึงว่า
คงจะรวมหมดแล้วว่า ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบันนี้ไม่ได้ แต่ว่าในคณะกรรมการ
ส่งเสริมกิจการสถาบันนี้จะมีต่างจากอันอื่น ก็คือ มีส่วนของผู้ปกครอง แล้วก็มี
นายกองค์การนักศึกษา มีประธานสภานักศึกษาเข้ามานี้ ผมก็เลยเอามาใส่เอาไว้เพื่อว่าจะได้
ครอบคลุมทั้งหมดว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทุกส่วนนี้จะมาให้ปริญญากิตติมศักดิ์ไม่ได้
นอกจากไม่ได้เป็นกรรมการใด ๆ ในสถาบัน เพื่อกันการใกล้ชิด การอะไรต่าง ๆ
เป็นข้อครหาอนาคตเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ยืนยันให้ขอมติครับ อาจารย์วัลลภ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมต้องขอภัยจริง ๆ ครับ คำถามที่ ๑ กรรมการตอบผมผิดหนึ่งครับ ก็คือ คำว่า
“คณาจารย์ประจำ” นี้ แล้วคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน” นี้เป็นคำที่ติดกัน
หรือเปล่า หรือว่าคนละส่วน เพราะว่าถ้าเป็นคำที่ติดกันนี้จะหมายถึงเฉพาะคณาจารย์ประจำ
ที่ดำรงตำแหน่งในสถาบันนี้เป็นไม่ได้เลย แต่ถ้าไม่ติดกันนี้นะครับ คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่ง
ต่าง ๆ ในสถาบัน” ครอบคลุมทุกตำแหน่ง แม้กระทั่งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน
ก็เป็นกรรมการในสถาบัน ฉะนั้นท่านต้องตอบผมก่อนว่าเป็นอันเดียวกันไหม ถ้าตอบไม่ได้
จะมีปัญหาท่านประธานฯ ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการท่านผู้ใดจะตอบครับ เชิญท่านอธิการฯ ครับ

นายสุธี อักษรกิตติ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายสุธี อักษรกิตติ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ตั้งแต่ร่างเดิมเป็นต้นมา แล้วก็ที่ปรากฏอยู่เนื้วันวรรคครับ ก็จะอ่านเป็นว่า คณะจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบัน ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภ เชิญครับ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าวันวรรค ถือว่าบันทึกในที่ประชุมนะครับ เพราะฉะนั้นผมถามนิดหนึ่งว่าคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน ถือว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบันหรือไม่ ตอบผมหน่อยครับ ถ้าถือว่าเป็นของท่านมนตรีก็ไม่จำเป็นต้องไปแปรญัตติ ต้องยืนยันว่าใช่หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ก็จะได้อภิปรายกันต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์มนตรีจะชี้แจงก่อน เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : ผมเข้าใจว่าไม่ใช่ เพราะว่า เป็นคณะกรรมการส่งเสริมฯ ไม่ได้มีตำแหน่งอะไรประจำนะครับ แต่ผมไม่ทราบทางกฤษฎีกาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้แทนกฤษฎีกาครับ

นายวรสิทธิ์ กาญจนสูตร (ผู้ชี้แจง) : กระผม วรสิทธิ์ กาญจนสูตร จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ตามที่ท่านอธิการบดีได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ ก็คือ ตำแหน่งคณาจารย์ประจำก็จะเว้นจากผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน ต่อข้อถามของท่านวัลลภ ก็คือว่า ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบันนั้น รวมถึงคณะกรรมการส่งเสริม กรรมการสภา หรือกรรมการอื่น ๆ หรือไม่ ในที่นี้รวมแล้วครับ รวมทุกตำแหน่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภชัดเจนแล้วนะครับ ผมขอมติได้นะครับ จะขอมติไหมครับ อาจารย์มนตรีครับ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : บันทึกไว้อย่างนี้เคลียร์ (Clear) แล้วครับ ผมไม่คิดใจแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าผ่านมาตรานี้ไป เอาตามความเห็นของกรรมาธิการข้างมากนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การติดตามตรวจสอบและประเมินผล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ถึงมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ ขณะนี้ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. เรียงตามลำดับมาตราจนครบร่างทุกมาตราแล้ว ต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปถ้อยคำ ซึ่งที่ประชุมอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้แต่จะแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่เท่านั้นครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ดังคนานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา มีถ้อยคำที่ใช้อยู่ใน ๒ ส่วนที่เป็นความเดียวกัน แต่ว่าใช้ไม่เหมือนกัน ขออนุญาตถามกรรมาธิการนะครับ กรรมาธิการท่านดูใน (๑๒) คือ เหตุผลที่ท่านไปแก้ถ้อยคำนั้นครับ แล้วเชื่อมโยงมาดูในมาตรา ๗ คือในเหตุผลก็แก้ในมาตรา ๗ ก็แก้ แก้เรื่องเดียวกันแต่ใช้ความไม่เหมือนกัน บรรทัดก่อนสุดท้ายที่กรรมาธิการแก้ในเหตุผลก่อนนะครับ เชื่อมมาจากบรรทัดที่ ๓ ก่อนสุดท้ายที่เพิ่มนะครับ และเป็นสถาบันที่ให้โอกาสสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในการศึกษา

ต่อต้านวิชาชีพ อันนี้คือความที่ท่านเพิ่มมานะครับ กล่าวโดยสรุป ก็คือว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
ในการศึกษาต่อต้านวิชาชีพเฉพาะทางนะครับ ทีนี้มาดูมาตรา ๘ ใช้คำว่า “โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จ
การศึกษาด้านอาชีวศึกษา” เห็นไหมครับ ใช้คำว่า “โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จการศึกษาด้าน
อาชีวศึกษา” แต่ในเหตุผลเขียนว่า โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ไม่มีคำว่า “การศึกษาด้าน”
๒ ความนี้ใช้ไม่เหมือนกันทั้งที่นัยที่เพิ่มในมาตรา ๘ คือเพิ่มตามเหตุผลที่แก้ไป ฉะนั้น
ขอให้ท่านประธานคณะกรรมการการลองพิจารณาว่าทำไมใช้ไม่เหมือนกัน ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

- ๓๗/๑

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผมใคร่ขออนุญาตให้ท่านคอกเตอร์วิลาวัณย์ ซึ่งเป็นผู้เสนอเพื่อปรับปรุง เป็นผู้กรูณาชี้แจง
ครับ เชิญคอกเตอร์วิลาวัณย์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคอกเตอร์วิลาวัณย์

นางวิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ คิฉัน วิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี คิฉันได้ขอตั้ง
ข้อสังเกตในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในส่วนที่อาจารย์วัลลภได้ถามนั้น
เป็นเรื่องที่เข้าใจว่าพิมพ์ผิด เพราะว่าคิฉันได้แก้ถ้อยคำในส่วนที่มาตรา ๗ คือยกช่วงท้าย
ของถ้อยคำ มาแทรกตรงกลางเรียบเรียงใหม่ให้ถ้อยคำพอเหมาะ เหมาะสม สมเหตุสมผลขึ้น
โดยถ้อยคำก็จะสมบูรณ์ที่สุดในมาตรา ๗ ส่วนในเหตุผลนั้น ก็จะใช้ถ้อยคำเดียวกัน
เพราะฉะนั้นในเหตุผลนั้นจะต้องพิมพ์ให้สอดคล้องกับมาตรา ๗ ก็จะต้องใช้ข้อความว่า
เป็นสถาบันที่ให้โอกาสสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา
ในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภพอใจแล้วนะครับ ท่านผู้อื่นมีการเสนอขอแก้ถ้อยคำ
ตรงไหนอีกไหมครับ ทางกรรมการมีไหมครับ ถ้าไม่มี จะขอมติในวาระ ๓ นะครับ
ลำดับต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระ ๓ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ
ที่มีภารกิจอยู่นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข
เพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ
หากท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ
ด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ ไม่มีท่านผู้ใดมีปัญหาในการกดปุ่ม
ลงคะแนน ขอปิดการลงคะแนน ^{รวม}ลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติครั้ง เห็นด้วย ๑๐๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน ออกเสียงและไม่ลงคะแนนไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมได้เห็นชอบน้ครั้ง เนื่องจากคณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บางประการ ซึ่งหากที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าว จะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาคำเนินการต่อไป มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบน้ครั้ง ถ้าไม่มี ถือว่าเห็นชอบ ขอขอบคุณคณะกรรมการมากครั้ง เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ครั้ง ขอขอบคุณคณะกรรมการอีกครั้งครั้ง

ผมคิดว่ายังมีเวลาพอที่จะนำเรื่องด่วนที่ ๓ มาพิจารณาได้ในวันนี้ คือร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/ (ร ๘)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นางกรรณิกาญจน์ วิสมหมาย	๒. นายโกเมศ ทีฆอนานนท์
๓. นายชิต เจริญประเสริฐ	๔. นายณรงค์ นุ่นทอง
๕. นายนิคม เขาวักิตติโสภณ	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. นายบุญญา หลีเหลด	๘. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๙. นายประโภชน์ สภาวสุ	๑๐. พลโท บุญญา อยู่ประเสริฐ
๑๑. นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์	๑๒. นางพัฒนา ศิริวันสาธิต
๑๓. นายไพบุลย์ อุดิศจึงค์	๑๔. นายรศ มะลิผล
๑๕. นายลำพอง พิลาสสมบัติ	๑๖. นายวิจิต พูลลาภ
๑๗. นายวิญญู อูฟารกุล	๑๘. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๑๙. นายสนิท กุลเจริญ	๒๐. นายสมบัติ วรามิตร
๒๑. นายสุรใจ ศิริพงษ์	๒๒. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม่นวล
๒๓. นายอนันตชัย คุณานันทกุล	๒๔. นางอรุณญา สุจนิต
๒๕. นายอุบล เอื้อศรี	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับร่างเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยนับเฉพาะวันในสมัยประชุมเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จะทำให้ครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

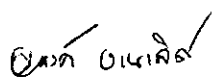
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุรใจ ศิริพงษ์

(นายสุรใจ ศิริพงษ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางอนงค์ งานเลิศ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๘๗

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.
วุฒิสภา**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสุใจ ศิริพงษ์	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายวิฑิต พูลลาภ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายณรงค์ นุ่มทอง	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายนิรัตน์ อยู่ภาค	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

ต่อมา ในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ครั้งที่ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ รองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง แทน นายวิฑิต พูลลาภ ซึ่งถึงแก่อนิจกรรม มีผลทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามความในมาตรา ๑๓๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๔ (๒)

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นางอนงค์งานเลิศ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

๑. นางปราณี ภาชีผล	รองอธิบดี
๒. นางอุทัยศรี ศิริชัย	นักวิชาการพาณิชย์ ๙ ขช
๓. นางสาวผ่องพรรณ เจียรวิริยะพันธ์	ผู้อำนวยการสำนักกำกับดูแลธุรกิจ
๔. นางอนุจิต แก้วร่วมวงศ์	นักวิชาการพาณิชย์ ๘ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
	การบริหารราชการแผ่นดิน ๑

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย

๑. ศาสตราจารย์เกษร วรรณคดี	นายกสมาคม
๒. นางสาวอัญชัน จนิษฐ	ผู้จัดการสมาคมนักบัญชีฯ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

๑. นายท. นันท เพ็ญไพศิษฐ์	ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ
๒. นางสาวลัดดา ศุภวิทยา	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐาน
การสอบบัญชีอากร
๓. นางสาวอรรพรรณ หันแน่นเทพอมร	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๘ว

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน ดังนี้

นายสุรสิทธิ์ จัตรชัยเดช

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายสุรสิทธิ์ จัตรชัยเดช ตกไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๔ ใต้ ๘๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ)ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ไขบทนิยาม
คำว่า "วิชาชีพบัญชี" ในมาตรา ๔ ดังนี้

"วิชาชีพบัญชี" หมายความว่า วิชาชีพในด้านการทำบัญชี ด้านการสอบบัญชี ด้านการบัญชีบริหาร ด้านการวางแผนบัญชี ด้านการบัญชีภาษีอากร ด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี และบริการเกี่ยวกับการบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง"

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ สภาวิชาชีพบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

(๔)

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

(วรรคสาม)

พันตำรวจเอกสุรพงษ์ ปันนวล

และนายอนันตชัย คุณานันท์กุล (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น ให้ตัดความใน

มาตรา ๑๑ วรรคสาม ออกทั้งหมด ดังนี้

“ในกรณีที่มีผู้สละบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ให้นิติบุคคลซึ่งผู้สละบัญชีนั้น
สังกัดอยู่ร่วมรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม และในกรณีที่ผู้สละบัญชีนั้นไม่สังกัดหรือสังกัดแล้วแต่ได้ถอนชื่อแล้ว
ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือผู้แทนนิติบุคคลใดซึ่งต้องรับผิดชอบ
ในกรณีการผิดนัดของนิติบุคคลนั้น ต้องร่วมรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็น
หรือยินยอมในกรณีการกระทำผิดที่ต้องรับผิดชอบ”

หมวด ๒ สมาชิกวิชาชีพบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

นายนิรัตน์ อยู่ภาคดี (กรรมาธิการ)ขอสงวนความเห็น ให้เพิ่มความ
เป็น (๕/๑) ดังนี้

“(๕/๑) นายกสภาวิชาชีพบัญชีและกรรมการตามมาตรา ๒๒(๒) มีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วย
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ สำหรับตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ”

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพ
ด้านการสอบบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

(วรรคสาม)

นายนิรัตน์ อยู่ภาค

ขอสงวนความเห็นให้ตัดความใน

และพันตำรวจเอกสุพงษ์ ไชยกุล (กรรมาธิการ)

มาตรา ๓๘ วรรคสาม ออกทั้งหมด ดังนี้

เพื่อให้ได้ฉบับใหม่ของบัญชีให้ใช้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ใช้บังคับในท้องที่ของหน่วยงานที่อธิบดีกรมสรรพากรในแต่ละจังหวัดและรับรองบัญชีตามประมวลรัษฎากรมาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ด้านการทํานักวิชาชีพ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ จรรยาบรรณของผู้ประกอบ

วิชาชีพบัญชี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

(วรรคสอง)

นายนิรันธ์ อยู่กักดี (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยขอแก้ไข

เพิ่มเติมในมาตรา ๔๖ วรรคสอง ดังนี้

“บุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไปปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

มีการแก้ไข

LIRT

(๘)

<u>มาตรา ๔๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ การกำกับดูแล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	มีการแก้ไข

(๙)

มาตรา ๖๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาดังนี้

การเข้ามาดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๕ อันได้แก่ตำแหน่งอุปนายก เลขานุการ ทรัพย์สิน และนายทะเบียน นั้น มีลักษณะของการเข้ามาเป็นชุดโดยนายกสภาวิชาชีพบัญชีเป็นผู้แต่งตั้งเข้ามาทั้งสิ้นโดยคำนึงถึงการทำงานเป็นคณะทำงานเดียวกันเพื่อประโยชน์ในการทำงานไปในแนวทางเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้หากนายกสภาวิชาชีพบัญชีพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะกรรมการดังกล่าวก็มักจะพ้นจากตำแหน่งไปพร้อม ๆ กันกับการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภาวิชาชีพบัญชีด้วย เนื่องจากเกรงว่านายกสภาวิชาชีพบัญชีคนใหม่ที่จะเข้ามาทำงานนั้นจะไม่สามารถทำงานไปในแนวทางเดียวกันกับคณะทำงานเดิมได้

แต่เนื่องจากตามมาตรา ๒๕ วรรคสองนั้นได้กำหนดให้การพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี ด้วยเหตุนี้สภาวิชาชีพบัญชีจึงควรที่จะร่างข้อบังคับให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งไปพร้อมกับนายกสภาวิชาชีพบัญชี ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพบัญชีได้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระด้วย

๘. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนิรัตน์ อยู่มากดี)

เลขาธิการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วิชาชีพบัญชี
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพบัญชี" หมายความว่า วิชาชีพในการทำบัญชี ด้านการสอบบัญชี ด้านการบัญชีบริหาร ด้านการวางระบบบัญชี ด้านการบัญชีภาษีอากร ด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี และบริการเกี่ยวกับการบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"ผู้ทำบัญชี" หมายความว่า ผู้ทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

"การประชุมใหญ่" หมายความว่า การประชุมใหญ่สามัญหรือการประชุมใหญ่วิสามัญ

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖ ให้มีสภาวิชาชีพบัญชี มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๗ สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี
- (๒) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ระหว่างสมาชิก
- (๓) กำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี
- (๔) กำหนดจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- (๕) รับขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพบัญชี ออกใบอนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๖) รับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิก

(๗) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพบัญชี

(๘) รับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการและการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๙) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกอันเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี และออกคำสั่งลงโทษผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๑๐) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(๑๑) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๑๒) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๑๓) ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาของวิชาชีพบัญชี

(๑๔) ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สภาวิชาชีพบัญชีอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบำรุงสมาชิกและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพบัญชี

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพบัญชี

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับบทบัญญัติหมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี และหมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการทำบัญชี ในกรณีที่การประกอบวิชาชีพบัญชีด้านใดมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์ที่จะให้มีการคุ้มครองประชาชนและพัฒนาหรือจัดระเบียบการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านใด จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบวิชาชีพบัญชีด้านนั้นต้องได้รับใบอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีก็ได้

LIRT

มาตรา ๑๐ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙ ใช้บังคับสำหรับวิชาชีพบัญชีด้านใด ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพบัญชีด้านนั้น เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชี การขอรับใบอนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต และการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ วิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ สภาวิชาชีพบัญชี

ในการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี สภาวิชาชีพบัญชีจะกำหนดให้ผู้ขึ้นทะเบียน ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นรายปีก็ได้ แต่จะกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงกว่า ค่าบำรุงสมาชิกและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีเป็นรายปีไม่ได้

มาตรา ๑๑ นิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการด้านการสอบบัญชีหรือด้านการทำ บัญชีหรือให้บริการวิชาชีพบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙ ต้องจดทะเบียนต่อ สภาวิชาชีพบัญชีตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ทั้งนี้ ตามประเภท จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีประกอบกิจการให้บริการการสอบบัญชี บุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพัน นิติบุคคลในการให้บริการการสอบบัญชีต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้คำนึงถึงขนาดและรายได้ของนิติบุคคลนั้น และให้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสภาวิชาชีพบัญชีมาพิจารณาประกอบด้วย

ในกรณีที่ผู้สอบบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ให้นิติบุคคลซึ่งผู้สอบบัญชีนั้น สังกัดอยู่ร่วมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม และในกรณีที่ยังไม่สามารถชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวน ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือผู้แทนนิติบุคคลใดซึ่งต้องรับผิดชอบต่อ การดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องร่วมรับผิดชอบจนครบจำนวน เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็น หรือยินยอมในการกระทำผิดที่ต้องรับผิดชอบ

หมวด ๒
สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๒ สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีมีสี่ประเภท ดังนี้

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกวิสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ
- (๔) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๓ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือได้รับประกาศนียบัตร หรือวุฒิอื่นเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาวิชาการบัญชีที่สภาวิชาชีพบัญชีรับรอง หรือสำเร็จการศึกษาด้านอื่นตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด
- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชีตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๔ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกสมทบต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยแต่มีสัญชาติของประเทศซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยประกอบอาชีพสอบบัญชีในประเทศนั้นได้ และประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกวิสามัญ แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๕ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเชิญเป็นสมาชิกตามมติของ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๖ สมาชิกสามัญมีสิทธิและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่
- (๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่
- (๓) เลือกตั้ง รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้ง เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับ

กิจการของสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้

- (๔) ชำระค่าบำรุงสมาชิกหรือค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๕) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชีและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง

พระราชบัญญัตินี้

- (๖) สิทธิและหน้าที่อื่นตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

สมาชิกวิสามัญ สมาชิกสมทบ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ มีสิทธิและหน้าที่ตาม (๑) (๔)

(๕) และ (๖)

มาตรา ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔

หรือคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีมติเพิกถอนสำหรับกรณีสมาชิกกิตติมศักดิ์

- (๔) ไม่ชำระค่าบำรุงสมาชิก โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามที่กำหนดในข้อบังคับ

สภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๘ ให้มีการประชุมใหญ่สามัญสภาวิชาชีพบัญชีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การประชุมใหญ่นอกจากการประชุมใหญ่สามัญ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๙ สมาชิกสามัญอาจขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี ในการนี้นายกสภาวิชาชีพบัญชีต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา ๒๐ ในการประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน
จึงเป็นองค์ประชุม

การประชุมใหญ่ครั้งใด เมื่อล่วงพ้นเวลาที่กำหนดไว้เป็นเวลาสามสิบวันที่แล้วมีสมาชิก
สามัญมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมตามวรรคหนึ่ง และการประชุมนั้นได้เรียกประชุมตามมาตรา ๑๙
ให้งดการประชุมครั้งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพเป็นผู้จัดให้มีการประชุม ให้เลื่อนการประชุม
นั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิชาชีพเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวัน และในการประชุม
ใหญ่ครั้งนี้ให้องค์ประชุมประกอบด้วยสมาชิกสามัญเท่าที่มาประชุม

มาตรา ๒๑ ในการประชุมใหญ่ให้นายกสภาวิชาชีพเป็นผู้เป็นประธานในที่ประชุม
ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่
ให้อุปนายกสภาวิชาชีพคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิชาชีพ
บัญญัติและอุปนายกสภาวิชาชีพไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่
ให้สมาชิกสามัญที่มาประชุมเลือกสมาชิกสามัญคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาวิชาชีพ

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพ ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภาวิชาชีพ ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการวิชาชีพทุกด้าน

ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี และประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกสภาวิชาชีพและกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๒)
มีมติแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิชาการบัญชีสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายหนึ่งคน

- (๔) กรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนไม่เกินห้าคน

ให้เลขาธิการสภาวิชาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ และจะให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
ตามความจำเป็นและตามมติของคณะกรรมการสภาวิชาชีพ

LIRT

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการตาม (๓) และ (๔) และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชี และกรรมการตาม (๔) ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๒๓ นายกสภาวิชาชีพบัญชี และกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพบัญชี หรือกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งเลือกไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือกหรือแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชี หรือยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือยังมิได้มีการเลือกกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) ขึ้นใหม่ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่านายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

นายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งอีกได้ แต่นายกสภาวิชาชีพบัญชีจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีและกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๕) รัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๓

LIRT

มาตรา ๒๕ ให้นายสภาวิชาชีพบัญชีเลือกกรรมการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
อุปนายกตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด ตำแหน่งเลขาธิการ เภรณญิก
และนายทะเบียน ตำแหน่งละหนึ่งคน และตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด
ตามความจำเป็น

การปฏิบัติหน้าที่ อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๒๖ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือปฏิบัติการตามที่มอบหมายก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการของสภาวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) กระทำกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีในกิจการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชี

- (๔) จัดให้มีการประชุมใหญ่
- (๕) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนจะเข้าชื่อเสนอร่างข้อบังคับ
ตามมาตรา ๒๘ (๓) ต่อสภาวิชาชีพบัญชีด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับ
สภาวิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้า

LIRT

มาตรา ๓๐ วิธีการเสนอและการพิจารณาร่างข้อบังคับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับคำนำรองสมาชิกหรือค่าธรรมเนียม หรือร่างข้อบังคับตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีก่อน

ร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีอนุมัติ หรือคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ความเห็นชอบตามวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี เมื่อนายกสภาวิชาชีพบัญชีลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๑ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจกระทำการแทนสภาวิชาชีพบัญชี ในการนี้นายกสภาวิชาชีพบัญชีจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านต่าง ๆ ให้มีคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีของแต่ละด้าน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

ประธานกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านต่าง ๆ ให้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสามัญ โดยที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชี

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการหรือกรรมการวิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่ง การแต่งตั้งหรือการเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และการดำเนินการอื่นของประธานกรรมการหรือกรรมการวิชาชีพบัญชี ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

หมวด ๔

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการบัญชี มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน และผู้แทนกรมการประกันภัย ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีก คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การคัดเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีอำนาจหน้าที่กำหนดและปรับปรุง มาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น

มาตรฐานการบัญชีต้องจัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย

มาตรฐานการบัญชีที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีกำหนดและปรับปรุง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน กรมการประกันภัย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือหน่วยงานอื่นใด ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวทำให้เกิด ความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐาน การบัญชีต้องดำเนินการตรวจสอบและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และกำหนด ปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีโดยพลัน

LIRT

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดตามที่มอบหมายได้

มาตรา ๓๖ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีแต่งตั้งโดยอนุโลม

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีการสอบบัญชี หรือให้เอกสารใดต้องมีผู้สอบบัญชีลงลายมือชื่อรับรองหรือแสดงความเห็น ห้ามมิให้ผู้ใดลงลายมือชื่อรับรองการสอบบัญชีรับรองเอกสาร หรือแสดงความเห็นในฐานะผู้สอบบัญชี เว้นแต่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หรือเป็นการกระทำในอำนาจหน้าที่ทางราชการ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพบัญชี การขอรับใบอนุญาต การอนุญาต และการออกใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วและใบอนุญาตนั้นมิได้ถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีกรมสรรพากรในการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แต่ในกรณีเป็นสมาชิกวิสามัญซึ่งเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้มีความรู้ภาษาไทยดีพอที่จะสามารถสอบบัญชีและจัดทำรายงานเป็นภาษาไทยได้ และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วต้องได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวด้วย จึงจะปฏิบัติงานเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้

(๒) ผ่านการทดสอบหรือฝึกอบรมหรือฝึกงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีมาแล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๙ มาตรา ๓๒๓ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์เว้นแต่ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์และความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี กฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีหรือกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ เฉพาะที่เกี่ยวกับการรับรองงบการเงินหรือบัญชีอื่นใดอันไม่ถูกต้องหรือทำรายงานเท็จหรือความผิดตามหมวด ๕ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๔๐ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๔๑ ใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตไม่มีอายุ แต่ผู้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

ใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตสิ้นผล เมื่อผู้รับใบอนุญาต

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙

LIRT

- (๔) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- (๕) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและไม่ได้รับการผ่อนผันตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด
- (๖) ไม่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนดให้ครบถ้วนตามมาตรา ๔๓ และสภาวิชาชีพบัญชีไม่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ เมื่อสภาวิชาชีพบัญชีได้รับคำขอรับใบอนุญาตแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ ให้สภาวิชาชีพบัญชีพิจารณาออกใบอนุญาต ให้ผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่สภาวิชาชีพบัญชีไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ สภาวิชาชีพบัญชีต้อง แสดงเหตุผลของการไม่ออกใบอนุญาตไว้โดยชัดแจ้ง ในกรณีเช่นนี้ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิตุทธนาการไม่ออก ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนด

มาตรา ๔๓ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมประชุม สัมมนา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง สภาวิชาชีพบัญชีจะมีคำสั่งพักใช้ ใบอนุญาตของผู้นั้นไว้จนกว่าผู้นั้นจะได้ปฏิบัติตามก็ได้

หมวด ๖

การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการทำบัญชี

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเป็นผู้ทำบัญชี เว้นแต่เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี หรือขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชี

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ สภาวิชาชีพบัญชี

LIRT

มาตรา ๔๕ ผู้ทำบัญชีที่จะขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (๒) มีความรู้ภาษาไทยเพียงพอที่จะทำบัญชีเป็นภาษาไทยได้
- (๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากกระทำความผิดตามฐานความผิดหรือกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๓๙ (๓) เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
- (๔) มีคุณวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

หมวด ๗

จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี หรือมาตรฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

บุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๗ ให้สภาวิชาชีพบัญชีจัดทำจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีขึ้นเป็นภาษาไทย และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
- (๒) ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
- (๓) ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ
- (๔) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้

มาตรา ๔๘ ข้อความใดในสัญญาจ้างสอบบัญชีที่กำหนดให้มีผลเป็นการจำกัดหรือปฏิเสธความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตข้อความนั้นเป็นโมฆะ

LIRT

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจะรายงานผลการสอบบัญชีโดยระบุข้อความใดอันแสดงว่าตนไม่รับผิดชอบในผลการตรวจสอบ หรือแสดงความไม่ชัดเจนในผลการตรวจสอบเพราะเหตุที่ตนมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนที่พึงคาดหวังได้จากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือโดยครบถ้วนตามมาตรฐานการสอบบัญชีมิได้

การกระทำตามวรรคสองถือว่าเป็นการประพฤติดิจรยาบรรณ

มาตรา ๔๙ โทษการประพฤติดิจรยาบรรณ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนการขึ้นทะเบียนหรือสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีโดยมีกำหนดเวลา แต่ไม่เกินสามปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการขึ้นทะเบียนหรือสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีจากผู้ซึ่งมีความเที่ยงธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสามัญ
- (๒) ประกอบวิชาชีพบัญชีมาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติดิจรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- (๔) ไม่ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เป็นการสมควรให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐและคณะกรรมการจรรยาบรรณได้วินิจฉัยเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติดิจรยาบรรณโดยมีมาตรฐานเดียวกัน ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีขอให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ดูแลเรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งผู้แทนของตนเพื่อเป็นกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีนี้ไม่ให้น้ำความในวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาใช้บังคับ

LIRT

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเลือกกรรมการจรรยาบรรณด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และจะให้ผู้มีผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนดก็ได้

มาตรา ๕๑ ให้กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการจรรยาบรรณใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๕๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยคะแนนเสียง

ในกรณีที่ตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณแทนตำแหน่งที่ว่างไปพลางก่อน และให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ได้จนถึงการประชุมใหญ่คราวต่อไป

มาตรา ๕๓ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีใดประพฤติดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยเร็ว

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวหารู้เรื่องการประพฤติดจรรยาบรรณและรู้ตัวผู้ประพฤติดจรรยาบรรณ ทั้งนี้ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติดจรรยาบรรณนั้น

การยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน และการพิจารณาเรื่องจรรยาบรรณให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

LIRT

ในการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วยกรรมการจรรยาบรรณอย่างน้อยหนึ่งคนและอนุกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ (๑) (๓) และ (๔) ตามจำนวนที่เห็นสมควร

คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้อธิบายหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนก็ได้

เมื่อคณะอนุกรรมการทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณา

การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาจากผลการสอบสวนแล้วมีมติว่าผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๕๙

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณให้สั่งยุติเรื่อง คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด

การออกคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือการออกคำสั่งยุติเรื่องตามวรรคสอง ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

มาตรา ๕๕ ผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง สั่งโทษตามมาตรา ๕๔ ต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีจะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณและ
อนุกรรมการจรรยาบรรณที่คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๗ กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีส่วนได้เสีย
เป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณา ปรึกษาหารือ
หรือลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๕๘ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ
จรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยอนุโลม

หมวด ๘

การกำกับดูแล

มาตรา ๕๙ ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการประกันภัย อธิบดีกรมสรรพากร
ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นายกลสภาวิชาชีพบัญชี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ประธานสมาคมธนาคารไทย และประธานกรรมการหอการค้าไทย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับวิชาการบัญชีสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่
กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าทำหน้าที่ธุรการและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ
กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมอบหมาย

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับ
การแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๖๐ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินการกิจการของสภาวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพบัญชี
- (๒) เสนอแนะให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙
- (๓) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และมาตรฐานการบัญชีตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม
- (๔) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง
- (๕) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖๑ ในการดำเนินการของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๖๐ (๑) ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิชาชีพบัญชี
- (๒) สั่งเป็นหนังสือให้สมาชิก กรรมการ หรืออนุกรรมการอื่นใดของสภาวิชาชีพบัญชี หรือบุคคลใดชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพบัญชี
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาวิชาชีพบัญชี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ระงับ แก้ไข หรือวางมาตรการแก้ไขการกระทำอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย วัตถุประสงค์ หรือข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖๒ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา ๖๓ เมื่อปรากฏว่านายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการ หรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาวิชาชีพบัญชี ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีทำการสอบสวนโดยเร็ว และเสนอผลการพิจารณาเพื่อให้รัฐมนตรีให้คำสั่งให้นายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการ หรืออนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๒) ผู้ใดถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๓ อันเป็นผลให้จำนวนกรรมการของคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่พึงมี ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๒ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้มีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๒ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เว้นแต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะสั่งให้ไม่มีการเลือกตั้งก็ได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖๖ นิติบุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๓ ทำการสอบบัญชีในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีผู้ใดถูกลงโทษประพฤติดิจจรยาบรรณตามมาตรา ๔๙ (๓) หรือ (๔) ทำการประกอบวิชาชีพบัญชีในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๕๓ วรรคห้า หรือคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๖๑ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หุ้่นส่วนผู้จัดการ ผู้แทนนิติบุคคล หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

LIRT

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๓ ให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยทำหน้าที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีจนกว่าคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้จะเข้ารับหน้าที่ และให้ถือว่านายกสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยเป็นนายกสภาวิชาชีพบัญชีจนกว่าจะมีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในระหว่างที่สภาวิชาชีพบัญชียังมีสมาชิกไม่ถึงห้าร้อยคน ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีทำหน้าที่สภาวิชาชีพบัญชีเพื่ออนุมัติหรือให้ความเห็นชอบข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๗๖ ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องเดียวกันออกใช้บังคับ

ในกรณีที่มีปัญหาไม่อาจปฏิบัติตามกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ในเรื่องใด ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนดวิธีปฏิบัติหรือยกเว้นการปฏิบัติในเรื่องนั้นขึ้นเป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไปได้

มาตรา ๗๗ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีจะกำหนดให้ใช้มาตรฐานการบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยได้กำหนดขึ้นและใช้กันแพร่หลายอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นมาตรฐานการบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนก็ได้

LIRT

มาตรา ๗๘ นิติบุคคลใดให้บริการการสอบบัญชีหรือการทำบัญชีอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นขอจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันตามมาตรา ๑๑ (๑) ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินกว่าห้าสามปี

(๒) ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้ครบถ้วนภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการชุดนี้มีท่านสุรใจ ศิริพงษ์ เป็นประธาน คณะกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการได้ขออนุมัติให้ผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้ เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ความเห็นในที่ประชุมวุฒิสภาและชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติที่จะพิจารณาในวันนี้ด้วย คือ

๑. นางปราณี ภาณุผล รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

๒. นาย ช. นันท์ เพ็ญไพศิษฎ์ ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

๓. นายธรรมนิตย์ สุมนต์กุล ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน ๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔. ศาสตราจารย์เกษรี ณรงค์เดช นายกสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย

หากคณะกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมชี้แจงพร้อมแล้ว เรียบเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงได้เนะครับ เชิญครับ

นายสุรใจ ศิริบุหงส์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุรใจ ศิริบุหงส์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.
ขอรายงานผลการพิจารณาคำร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ต่อท่านประธานฯ
ดังนี้

ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.
ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ และสภาได้มีมติแต่งตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
ซึ่งวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้
คณะกรรมการได้ขอขยายเวลาออกไปถึงอีก ๓๐ วัน ตามนัยมาตรา ๑๗๔ ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ระยะเวลาที่วุฒิสภาได้ขออนุมัติ
ตามที่ได้ขอขยายไว้ ซึ่งจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ นี้

กระผมใคร่กราบเรียนว่า ในการดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้นั้น ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อทำหน้าที่
คือ ได้แต่งตั้งกระผม นายสุรใจ ศิริบุหงส์ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่ ๒
ที่ประชุมได้แต่งตั้ง นายวิชิต พูลลาภ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง ส.ว. พรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์
เป็นรองประธานคณะกรรมการแทนนายวิชิต พูลลาภ ซึ่งได้ถึงแก่กรรม อันเป็นผลให้
สิ้นสุดสมาชิกภาพตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
ที่ประชุมได้แต่งตั้ง นายณรงค์ นุ่นทอง เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
แต่งตั้ง นายนิรัตน์ อยู่ภักดี เป็นเลขานุการคณะกรรมการ แต่งตั้ง นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์
เป็นโฆษกคณะกรรมการ และได้แต่งตั้ง นางอนงค์ งานเลิศ ผู้อำนวยการกลุ่มงาน
คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ-----

นอกจากนี้ได้มีผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ ผู้แทนจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ๔ ท่าน ผู้แทนจากคณะกรรมการ กฤษฎีกา ๑ ท่าน ผู้แทนจากสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ๒ ท่าน และตัวแทนจากกรมสรรพากร ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ๒ ท่าน

ในโอกาสนี้กระผมขอกราบเรียนขออนุญาตให้บุคคลจากหน่วยงาน ทั้ง ๔ หน่วยงาน หน่วยงานละ ๑ ท่าน เข้าร่วมประชุมชี้แจงในที่ประชุม ซึ่งท่านเหล่านี้ ได้อยู่ในห้องประชุมนี้แล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๘๘ มาตราด้วยกัน จากการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ ได้มีการประชุม ๑๒ ครั้ง มีบทมาตรา ที่คณะกรรมการขอสงวนความเห็นรวม ๕ มาตรา มีบทมาตราที่คณะกรรมการ แก้ไขเพิ่มเติม ๑๒ มาตรา มีผู้ขอแปรญัตติเพียงท่านเดียว แต่เมื่อถึงวันกำหนดนัดมาชี้แจง ต่อคณะกรรมการ ปรากฏว่าท่านผู้ขอแปรญัตติได้ติดราชการในต่างประเทศไม่สามารถ จะมาชี้แจงได้ เรื่องที่ขอแปรญัตติจึงตกไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา กระผม จึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อโปรดดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ผมไม่ค่อยสบายใจเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการฉบับนี้ เนื่องจากผมเองเป็นผู้เดียวที่ยื่นคำแปรญัตติในกฎหมายฉบับนี้ และแปรฯ ไว้หลายมาตรา ตามหนังสือรายงานของคณะกรรมการฉบับนี้ ในข้อ ๕ หน้า ๒ บอกว่า อนึ่ง คำแปรญัตติของนายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ตกไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อ ๘๗ นั้นก็หมายความว่า ผมไม่ได้มาแปรญัตติ แล้วท่านประธานฯ

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ทิพรัดน์ ๓๕/๒

บอกว่า ได้ทราบว่ามีไปราชการต่างประเทศ อย่างนี้ะครับ ถ้ารายงานฉบับนี้
ทำอย่างนี้ผมไม่ค่อยสบายใจ ก็เพราะว่า -----

- ๕๐/๑

ผมอยากแจ้งข้อเท็จจริงให้ทราบว่า จริง ๆ แล้ว ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๘ ของข้อบังคับการประชุมนั้น การที่จะเรียกให้ผมมาชี้แจงหรือเสนอคำแปรญัตติต้องทำเป็นหนังสือ นะครับ แต่ปรากฏว่าหนังสือที่คณะกรรมการธิการเชิญผมไปนั้นอยู่ในมือผมนี้ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗ นะครับ นัดให้ผมมาแปรญัตติในวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ซึ่งตรงกับวันวันนั้นผมไปราชการต่างประเทศก็จริงอยู่ แต่ถ้าเกิดหนังสือนี้ถึงผมก่อน ผมกราบเรียนเลยว่า การยื่นคำแปรญัตติของผมฉบับนี้ครั้งนี้ ผมยื่นคำแปรญัตติเกือบจะทันทีที่วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ดังนั้นก็แสดงว่า ผมสนใจเกี่ยวกับคำแปรญัตติของผมตลอดเรื่อยมาครับ ผมไม่โทษคณะกรรมการ แต่ผมไม่ทราบว่า เพราะเหตุใดหนังสือฉบับนี้ แสตมป์ (Stamp) ของไปรษณีย์ลงว่าจ่ายออกไปจากที่ทำการไปรษณีย์คูสิต เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ แล้วจะทำให้ผมมาแปรญัตติได้อย่างไรครับ อันนี้ผมไม่ได้โทษคณะกรรมการ แต่จะชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์ว่าผมไม่ได้ละเลยหน้าที่อันนี้แล้วผมเสียคามากครับ คำแปรญัตติของผมนั้นผมคิดว่ามีเหตุผล มีเนื้อหาสาระสำคัญอยู่หลายมาตรา ~~นะครับ~~ แต่วันนี้ผมไม่คิดใจหรรอครับ เพราะว่าไม่อยากจะเสียเวลาในเรื่องคำชี้แจงของผม แต่อยากให้สภาแห่งนี้ทราบว่า ผมไม่ได้ละเลยหน้าที่นะครับ แล้วก็เอกสารฉบับนี้เป็นอันยืนยันได้ว่า หนังสือที่เชิญผมมาประชุมนั้นถึงผมภายหลังจากที่ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในหนังสือนั้นได้ล่วงพ้นไปแล้ว ผมจึงไม่สามารถที่จะทราบและมาแปรญัตติได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านไพบูลย์ กรรมการธิการครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ในฐานะกรรมการ ~~นะครับ~~ ต้องขอขอบคุณท่านสุรสิทธิ์ จัตรชัยเดช นะครับ ขอภัยที่เอ่ยนาม ~~นะครับ~~ ที่ได้แจ้งถึงที่มาที่ไปทั้งหมด ~~นะครับ~~ อย่างไรก็ตาม เหตุผลในการแปรญัตติของท่านสุรสิทธิ์ทั้งหมด ~~นะครับ~~ เราได้นำมาพิจารณาในกรรมการแล้ว ~~นะครับ~~ ทุกมาตราที่ท่านแปรญัตติมานั้น ถึงแม้ท่านจะไม่ได้มาในที่ประชุม เราได้หยิบประเด็นของท่านมาพิจารณาทุกมาตรา

ครับ แล้วอีกสักครู่ถ้ามีการแก้ไขอย่างไร กรรมการยินดีที่ท่านจะได้สอบถาม
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นที่เข้าใจกันด้วยดีแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ดำเนินการ
ตามลำดับมาตราครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่ติดใจนะครับ ผู้สงวนไม่ติดใจ เชิญผ่านครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สภาวิชาชีพบัญชี ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการ
สงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ เชิญครับ

๕๒

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศรีอนงค์ ๔๑/๓

แพ่งและพาณิชย์ लेकरับ ผมจึงสงวนความเห็นและขอให้ตัดทั้งวรรคในวรรคสุดท้ายนี้
เพราะมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้ครอบคลุมแล้วครับ

- ๔๒/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ขอสั้น ๆ ระบุว่า ในมาตรานี้ขอท่านประธานฯ
 ได้อนุญาตให้สมาชิกฯ ได้อภิปรายอย่างกว้างขวางสักเล็กน้อย เพื่อที่จะได้แสดงความเห็น
 ประกอบด้วย คือในมาตรา ๑๑ วรรคท้ายนี้ครับ ในกรณีที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
 ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่ ๓ ให้นิติบุคคลซึ่งผู้สอบบัญชีนั้นสังกัดอยู่ ร่วมรับผิดชอบด้วย
 อย่างลูกหนี้ร่วม และในกรณีที่ยังไม่สามารถชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวน ให้หุ้นส่วน
 คิดใจคำว่า “หุ้นส่วน” นะครับ ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
 หรือผู้แทนนิติบุคคลใด ซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องร่วมรับผิด
 จนครบจำนวน เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำผิดที่จะต้อง
 รับผิดชอบ สำคัญที่ผมคิดใจ คือ ให้หุ้นส่วนต้องมารับผิดชอบด้วย ในกรณีที่
 ผู้สอบบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่ ๓ แต่คำว่า “หุ้นส่วน” นั้น มีหุ้นส่วนประเภทสามัญ
 หุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลนี้เป็นนิติบุคคลนะครับ กับหุ้นส่วนจำกัด นอกนั้นถ้าเป็นบริษัท
 ก็เป็นผู้ถือหุ้นไป คำว่า “หุ้นส่วน” มี ๒ ประเภท หุ้นส่วนสามัญทั่วไป ในห้างหุ้นส่วน
 สามัญนิติบุคคล คือ หุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล กับหุ้นส่วนจำกัด
 หุ้นส่วนจำกัดมี ๒ ประเภท ครับท่านประธานฯ หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดกับ
 หุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิด ซึ่งในหลักการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๑๐๗๗ บัญญัติไว้แบบนี้ครับ ท่านประธานฯ “อันห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น คือ
 ห้างหุ้นส่วนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีผู้เป็นหุ้นส่วนสองจำพวก ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ผู้เป็นหุ้นส่วนคนเดียวหรือหลายคนซึ่งมีจำกัดความรับผิดเพียงไม่เกิน
 จำนวนเงินที่ตนรับจะลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนนั้นจำพวกหนึ่งและ

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนคนเดียวหรือหลายคนซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันในบรรดาหนี้
 ของห้างหุ้นส่วนไม่มีจำกัดจำนวนอีกจำพวกหนึ่ง”

ก็หมายความว่าหุ้นส่วนจำกัดนั้น จะมีหุ้นส่วนอยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่ง
 ไม่จำกัดความรับผิด อีกพวกหนึ่งจำกัดความรับผิด สมมุติว่าท่านประธานฯ ไปลงหุ้น
 ในห้างหุ้นส่วนจำกัด ลงทุนไว้ ๑ ล้านบาท ท่านก็ควรจำกัดความรับผิดเพียง ๑ ล้านบาท
 ตามหลักของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๐๗๗ แต่ไม่ใช่ว่าหนี้สินมีเท่าไร

สมมุติว่าไปทำความเสียหาย ๑๐ ล้านบาท ต้องมาขยายความรับผิดชอบเป็น ๑๐ ล้านบาทอีก
 อย่างนี้เป็นการขัดหลักในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นหลักทั่วไปในประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ท่านประธานฯ ครับประมวลกฎหมายทุกชนิด ไม่ว่าจะประมวล
 กฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้ามีกฎหมายเฉพาะไปยกเลิก
 เขาไม่ยกเลิกโดยไม่จำเป็น กรณีนี้ไปยกเลิกและกระทบต่อความเป็นธรรม สมมุติว่า
 ผมลงทุนไว้ ๑ ล้านบาท ผมก็ควรจะรับผิดชอบไว้ ๑ ล้านบาท ไม่ใช่มาขยายโดยไม่รู้ตัวว่า
 ถ้าทำความเสียหาย ๑๐๐ ล้านบาท ผมก็ต้องไปรับผิดชอบ ๑๐๐ ล้านบาท นั่นด้วย อย่างนี้
 ผมรับไม่ได้ในประเด็นนี้ ผมจึงเสนอให้ตัดไว้หมด ส่วนในประเด็นอื่นนะครับ ในกรณีที่
 ผู้สอบบัญชี เมื่อสักครูผู้สอบบัญชีนี้ครับ ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่ ๓ หมายถึงผู้สอบบัญชีนี้
 ไปกระทำความเสียหายให้กับบริษัทที่ไปจ้างให้เป็นผู้สอบบัญชีแล้ว ไปสร้างความเสียหาย
 ขึ้น ให้นิติบุคคล หมายถึง นิติบุคคลซึ่งเป็นนายจ้างของผู้สอบบัญชีนั่นเอง รับผิดชอบอย่าง
 ลูกหนี้ร่วม อันนี้ก็รับได้เป็นไปตามหลักกฎหมายทั่วไป ซึ่งมีบัญญัติไว้ในประมวล
 กฎหมายแพ่งฯ อีกเหมือนกันและในกรณีที่ยังไม่สามารถชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวน
 ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการตัดคำว่า “หุ้นส่วน” ออกไปนะครับ หรือกรรมการผู้มีอำนาจ
 ลงนามผูกพันนิติบุคคลหรือผู้แทนนิติบุคคลต้องรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคล
 นั้น ท่านประธานฯ ครับ ในประมวลกฎหมายแพ่งฯ เขาเขียนไว้ชัดครับ ผมขออนุญาตให้
 ท่านประธานฯ คุณคิดหนึ่งครับ คือสรุปง่าย ๆ ก็แล้วกันว่า ในกรณีที่ลูกจ้างไปกระทำการ
 ในทางที่จ้างของนายจ้างนั้น นายจ้างต้องรับผิดชอบด้วย และในกรณีที่ลูกจ้างไปกระทำ
 ความเสียหายขึ้น นิติบุคคลนั้น ก็ต้องรับผิดชอบด้วย คนที่ไปทำหน้าที่เป็นตัวแทน
 เป็นกรรมการก็ต้องรับผิดชอบด้วย โดยหลักการในกฎหมายเป็นอย่างนั้น ผมเห็นว่ามาตรานี้
 ควรตัดไป เนื่องจากมีหลักอยู่แล้วในประมวลกฎหมายแพ่งฯ ไม่จำเป็นต้องไปบัญญัติอีก
 อันที่ ๒ ครับ ท่านดูในมาตรา ๑๑ (๑) เห็นไหมครับ ใน (๑) เขาบอกว่า “นิติบุคคลนั้นต้องจัด
 ให้มีหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่ ๓ ทั้งนี้ ตามประเภท จำนวน หลักเกณฑ์
 และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง” เห็นไหมครับว่า บุคคลที่ ๓ ได้รับคำประกัน
 โดยหลักประกันนี้ส่วนหนึ่ง นิติบุคคลอีกส่วนหนึ่งกับหุ้นส่วนที่ประเภทที่ไม่จำกัด

ความรับผิดชอบอีกส่วนหนึ่ง ก็น่าจะเพียงพอแล้ว อย่าไปบัญญัติกฎหมายที่ไปขัดต่อ
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เลยครับ ผมจึงสงวนความเห็นและขอให้ตัดทิ้งวรรค
ในวรรคสุดท้ายนี้ เพราะมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้ครอบคลุมแล้วครับ

จป/

- ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง) : เชิญท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการเสียงข้างมาก จะขอชี้แจงในส่วนที่ทางท่านสุรพงศ์ได้สงวนความเห็นไว้ระยะคือ ในส่วนของผู้สอบบัญชีแล้วในทางสากลหรือในทั่วโลกเขาจะไม่มีห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด จะใช้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ แต่เนื่องจากช่องว่างของกฎหมายในประเทศไทยไม่ได้ระบุแล้วไม่ได้กำหนดไว้ว่าผู้สอบบัญชีจะจดทะเบียนได้เพียงแต่ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญเท่านั้น ทีนี้ก็เลยทำให้เกิดว่า ผู้สอบบัญชีในต่างประเทศซึ่งเข้ามาทำมาหากินในประเทศไทยก็จะมาใช้ช่องว่างของกฎหมายไทยเรา จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีนี้ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีตามจรรยาบรรณของทั่วโลกแล้วเป็นความรับผิดชอบที่ทั่วโลกเขาไม่จำกัดความรับผิดชอบ เนื่องจากว่าในการสอบบัญชีส่งผลกระทบความเสียหายต่อสาธารณชนหรือเป็นความผิดที่ถึงแม้ว่าในมาตราก่อนหน้านี้จะกำหนดให้มีหลักประกันแล้ว แต่หลักประกันนั้นก็ยังไม่เพียงพอที่จะรับผิดชอบต่อสาธารณชนได้ ในมาตรา ๑๑ วรรคสาม ที่กำหนดว่า ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล คำว่า “หุ้นส่วน” ตัวนี้หรือ “กรรมการ” ตัวนี้ หมายถึงทั้งหุ้นส่วนและกรรมการต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจลงนามผูกพันกับนิติบุคคลนั้น ๆ คือ ทั้งต้องเป็นผู้แทนของบุคคลที่ต้องร่วมรับผิดชอบจำนวน คือในมาตรานี้กำหนดว่าจะต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นจนครบจำนวน ในกรณีที่ผู้สอบบัญชีและนิติบุคคลนั้นร่วมรับผิดชอบแล้วยังไม่สามารถที่จะชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวน เนื่องจากต้องการที่จะป้องกันไม่ให้มีการประกอบธุรกิจสอบบัญชีในลักษณะตั้งเป็นนิติบุคคลที่จำกัดความรับผิด ซึ่งในทางเดียวกันก็ไม่สามารถที่จะบังคับให้ผู้ประกอบการในเมืองไทยจดทะเบียนแบบไม่จำกัดความรับผิดได้ โดยที่จะสังเกตได้ว่านิติบุคคลซึ่งเป็นสำนักงานตรวจสอบบัญชีสากลในระดับโลกส่วนใหญ่ การที่เขาจะก้าวขึ้นไปสู่หุ้นส่วนจะต้องเป็นกิจการประเภทที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ โดยที่ทุกคนสามารถที่จะถูกฟ้องร้อง

เรียกค่าเสียหายได้หมดจากการที่ทำให้เกิดความเสียหายเหล่านั้น ที่นี้การที่เขามาตั้ง
ในเมืองไทยก็เพื่อที่จะเลี่ยงความรับผิดชอบ โดยการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจำกัด
ความรับผิดชอบของในส่วนของตัวเองแล้วก็ผู้ที่จะรับผิดชอบ ก็คือ ผู้สอบบัญชีซึ่งเป็น
ลูกจ้างในบริษัทนั้นแล้วมักจะเป็นคนไทยซึ่งเป็นผู้สอบบัญชีและเป็นลูกจ้างในนิติบุคคล
เหล่านั้น สำหรับในปัจจุบันได้มีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่จำกัดความรับผิดชอบ
ในประเทศไทย โดยที่มีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีความจำเป็น
ที่จะต้องกำหนดเงื่อนไขในการที่จะรับผิดชอบเอาไว้ในวรรคสามนี้ อีกทั้งก็ได้กำหนด
ไว้แล้วในวรรคต่อมาแล้วว่า เว้นแต่ว่าหุ้นส่วนหรือว่ากรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพัน
เหล่านั้นจะสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิด
ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งก็หมายความว่าถ้าเขาไม่ได้มีส่วนรู้เห็นในความผิดที่เกิดขึ้นเหล่านั้น
เขาก็ไม่ต้องที่จะร่วมรับผิดชอบอยู่แล้วนะค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับมาตรา ๑๑ คณะกรรมการไม่ได้แก้ไขนะครับ
มีท่าน พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ใญ่นวล กับคุณอนันตชัย คุณานันทกุล สงวนความเห็น
ให้ตัดความในวรรคสามของมาตรา ๑๑ ออก จะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่าท่าน
จะเห็นด้วยกับกรรมการ คือ ให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือให้มีการแก้ไขตัดข้อความ
ตามความเห็นของผู้สงวนความเห็นนะครับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่อยู่นอกห้อง
ประชุมขณะนี้ครับ ได้กรุณาเข้ามาลงมติ มาตรา ๑๑ หากท่านมีความเห็นให้คงไว้
ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วย นะครับ ถ้าหากว่าท่านมีความเห็นให้มีการ
แก้ไขตัดข้อความออกตามความเห็นของผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย ครับ
เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนและรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๘๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการเป็นส่วนใหญ่ครับ คือให้คงไว้
ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อไปครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๒ สมาชิกวิชาชีพบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ถึง มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ถึง มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ และ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่ติดใจครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๕ ถึง มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมขอกราบเรียนครับท่านประธานฯ ว่าในหลายมาตราที่ผมได้ขอแขวนเพื่อจะแก้ไวนั้นได้พิจารณาถ่องแท้แล้วนะครับ สารสำคัญอาจจะมึบ้าง แต่ก็ไม่มาก แต่เมื่อมาถึงมาตรานี้แล้ว มาตรา ๓๘ ผมกราบเรียนขออนุญาตที่ประชุม ขอเสียเวลาสักนิดหนึ่ง หลักการและเหตุผลนะครับ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตนี้นะครับ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า อาชีพการทำบัญชีโดยเฉพาะ เป็นผู้สอบบัญชี ณ วันนี้เกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลัก ๆ อยู่ ๓ หน่วยงาน หน่วยงานแรก ก็คือ กรมสรรพากร หน่วยงานที่ ๒ ก็คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย หน่วยงานที่ ๓ ก็คือ ตลาดหลักทรัพย์ ผมขอกราบเรียนว่า ใน ๒ หน่วยงาน นั้นนะครับ ตลาดหลักทรัพย์ มี พ.ร.บ. ตลาดหลักทรัพย์ ผมขออนุญาตอ่าน พ.ร.บ. ตลาดหลักทรัพย์นะครับ

ในมาตรา ๑๐๖ “ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดทำบุคคลและบัญชีกำไรขาดทุนทุกงวดบัญชีในรอบระยะเวลาหกเดือน ตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด บุคคลนั้นต้องมีการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีที่สำนักงานให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีในรอบบัญชีนั้น” แสดงว่า ผู้สอบบัญชีต้องได้รับความเห็นชอบจากตลาดหลักทรัพย์ หลักเขาก็มีนิตติยครุฑรับท่านประธานฯ เพราะอะไรครับ เพราะเขาต้องการคุ้มครองผู้ลงทุนในตลาด คุ้มครองประชาชน เพราะผู้สอบบัญชีนั้น ณ วันนี้ผมเข้าใจว่าเป็นสมาชิกอยู่ไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นถ้าคน ๑๐,๐๐๐ คนที่มีใบอนุญาต ใครก็ได้ไปสอบเซ็นรับรอง เขาออกมันอันตราย เพราะฉะนั้นเขาขอว่ามีกฎหมายที่จะขอให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ นี่ ๑ พ.ร.บ. ๑ หน่วยงานที่รับผิดชอบ

หน่วยงานที่ ๒ รับท่านประธานฯ ธนาคารแห่งประเทศไทย ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่ผ่านมาแล้ว ส่วนหนึ่งต้องยอมรับครับว่ามาจากการทำบัญชี -----

รฟ

- ๔๔/๑

พ.ร.บ. สถาบันการเงินที่ออกมาใหม่ ซึ่งผ่านวุฒิสภาเราไปแต่ยังไม่ประกาศใช้มีข้อความ
 หนึ่งผมขอกราบเรียนว่าเนื่องจากวันนี้ไม่ได้ติดมาด้วย แต่ผมขอกราบเรียนว่าในนั้น
 เขียนไว้ได้ชัดเจนว่า ให้สถาบันการเงิน ไม่ว่าจะเป็นธนาคาร เครดิตฟองซิเอร์ เงินทุน
 หลักทรัพย์ ขึ้นแบบงบบคูลต่าง ๆ และมีผู้สอบบัญชีซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทย
 ให้ความเห็นชอบ ท่านประธานฯ ครับ เหตุที่เขาจำเป็นต้องให้ความเห็นชอบเพราะอะไร
 ครับท่านประธานฯ เพราะเขาต้องการคุ้มครองเงินฝากของประชาชน เพราะว่าผู้ถือ
 ใบอนุญาต ๑,๐๐๐ คน ใครก็ได้ที่จะมาเซ็นรับรองบัญชี เขาบอกเขารับไม่ได้ อย่างน้อย
 ต้องผ่านความเห็นชอบ นี่ ๒ หน่วยงาน ณ พ.ร.บ. บัญชีฉบับนี้ผมถามว่าทำไม
 ๒ หน่วยงานนั้น ไม่ยกเว้น ทำไมมายกเว้นกรมสรรพากรที่เดียว ผมเรียนนะครับว่า
 ๒ หน่วยงาน ๑. หน่วยงานคุ้มครองเงินฝากของประชาชน หน่วยงานที่ ๒ คุ้มครอง
 การลงทุนของประชาชน กรมสรรพากรคุ้มครองอะไรท่านประธานฯ ทราบไหมครับ
 คุ้มครองการจัดเก็บรายได้เพื่อนำเป็นงบประมาณของประชาชน มีบริษัทย่างน้อย
 ๓ แสนกว่าบริษัทที่จะทะเบียนไว้ ณ วันนี้ผมคิดว่ารายได้หลักของงบประมาณมาจาก
 ๓ ส่วนครับท่านประธานฯ ส่วนหนึ่งมาจากรายได้ภาษีโดยตรง ส่วนหนึ่งก็มาจากรายได้
 ภาษีของบุคคลธรรมดา ซึ่งก็หลายท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็คือ ท่านวุฒิชัย ที่รับบำนาญ
 เต็มเม็ดเต็มหน่วย รายได้อื่นที่ ๒ รายได้หลักครับท่านประธานฯ ควรจะมาจาก
 บริษัทจำกัดนิติบุคคล ผมเห็นความสำคัญว่าการที่จะให้หน่วยงาน ๓ หน่วยงานนี้เขาได้
 มีส่วนที่จะได้พิจารณาดูแลผู้สอบบัญชี ผมบอกไม่เห็นเป็นความเดือดร้อนอะไรเลย
 ได้รับใบอนุญาตก็ไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องไปเสียค่ารถ เสียเวลา ๑ วัน เพื่อไปขอขึ้น
 ทะเบียนต่อก็ไม่ต้องเสีย ผมเข้าใจว่าได้รับใบอนุญาตเขาก็ให้เลย เพียงแต่ว่าเขาขอมีส่วน
 ที่จะดูแลเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นส่วนนี้ผมขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ นะครับว่า
 ๓ หน่วยงาน ควรจะได้มีส่วน ในเมื่อ ๒ หน่วยงาน เขาก็มีส่วนอยู่แล้ว พ.ร.บ. นี้
 ก็ไม่ยกเลิก ถามว่า ทำไมต้องไปยกเลิกกรมสรรพากร กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผมเห็นว่าสมควรตัดออกเพื่อผลประโยชน์ของประเทศไทย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดข้างล่างติดใจ กรรมการเลียงข้างมากจะมีอะไรชี้แจงเชิญครับ

นางปราณี ภาษีผล (ผู้ชี้แจง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภา คิฉัน นางปราณี ภาษีผล รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ขอกราบเรียนประเด็นมาตรา ๓๘ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วได้รับการยกเว้นจากอธิบดีกรมสรรพากรในการที่จะต้องตรวจสอบและรับรองบัญชีตามประมวลรัษฎากร คิฉันอยากจะกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการบัญชีนี้เป็นพระราชบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เป็นเอกภาพของการประกอบวิชาชีพ เนื่องจากในปัจจุบันอย่างที่ท่านกรรมการได้กราบเรียนแล้วว่ามีความหลายฉบับที่เข้ามากำกับดูแลวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็น กสศ. ก็ตาม ได้กำหนดให้ความเห็นชอบผู้สอบบัญชีที่จะรับรองงบการเงินของธุรกิจในกลุ่มธนาคารแห่งประเทศไทยก็ต้องให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับความเห็นชอบเช่นเดียวกัน ในขณะที่สรรพากรก็ได้มีการกำหนดว่าให้ต้องมีผู้ตรวจสอบได้รับรองภาษีซึ่งเป็นอีกบุคคลหนึ่งต่างหาก อย่างไรก็ตาม จากปัญหาดังกล่าว ปัญหาเหล่านี้มาสู่ปัญหาภาคปฏิบัติที่มีหลายหน่วยงานเข้ามาเพิกถอนใบอนุญาตผู้สอบบัญชี มีการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกัน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นจึงได้มีการร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชีขึ้น อันนี้เป็นเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ คิฉันอยากจะกราบเรียนท่าน ท่าน เกี่ยวกับเหตุผลของการร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากในปัจจุบันการประกอบวิชาชีพบัญชีได้ขยายครอบคลุมออกไปหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำบัญชี การสอบบัญชี การบัญชีบริหาร การวางระบบบัญชี การภาษีอากร แล้วด้านการศึกษาเทคโนโลยี หรือบริการด้านอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมในทางธุรกิจต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง สมควรที่จะส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีอยู่ภายใต้การดูแลของสภาวิชาชีพบัญชีเดียวกัน เพื่อเป็นศูนย์รวมและส่งเสริมความเป็นปึกแผ่น รวมทั้งให้ความรู้พัฒนา ส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีคุณภาพและมาตรฐาน มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ตลอดจนเพื่อให้การควบคุมจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องมีการร่างพระราชบัญญัตินี้ อันนี้คือ หลักการ เหตุผลที่นำมาสู่การร่างแล้วที่วรรคสาม

นี้ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาในชั้นของกฤษฎีกาได้มีการนำเรื่องนี้มาพิจารณาเป็นประเด็นสำคัญ กฤษฎีกาได้เชิญผู้แทนจากทั้ง กต. ธนาคารแห่งประเทศไทย และกรมสรรพากรเข้ามาร่วมกันพิจารณาปัญหานี้ ซึ่งมีหรือผลสุดท้ายของการพิจารณา ก็มีความเห็นว่าทั้ง กต. และธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือจะต้องให้ผู้สอบบัญชีรับรองงบการเงินที่มีผลประโยชน์ได้เสียมาก แล้วก็นำจำนวนผู้สอบบัญชีที่ให้การรับรองนั้นมีเพียงส่วนน้อย อย่างเช่น ของธนาคารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันผู้สอบบัญชีก็เพียงแค่ ๘ คน เท่านั้น สำหรับ กต. ก็มีเพียง ๑๐๐ กว่าคน ดังนั้นเรื่องนี้จึงเห็นว่ายังมีความจำเป็นแล้วก็ไม่ต้องแก้ไข แต่ในส่วนของกรมสรรพากรนั้น เนื่องจากว่าจำนวนผู้สอบบัญชีที่รับรองงบการเงินเพื่อเสียภาษีนี้นั้นมีจำนวนมาก ในการเข้ามาควบคุมกำกับดูแลโดยทั้งกรมสรรพากรเองหรือทางสภาวิชาชีพนี้จะก่อให้เกิดความสับสน หรือการทำงานที่ซ้ำซ้อน ควรจะได้มีหน่วยงานเดียวที่จะเข้ามากำกับดูแล นอกจากนั้น หากมีปัญหาในด้านการปฏิบัติงานหรือต้องการกำหนดกฎระเบียบอะไร อย่างไร ก็สามารถที่จะประสานงานให้ทางสภาดำเนินการได้อยู่แล้ว ประกอบกับองค์ประกอบของคณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการอยู่แล้ว ฉะนั้นขอกราบเรียนท่านนี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ มาตรา ๓๘ มีการแก้ไขเฉพาะวรรคสามและวรรคสี่ มีกรรมการ
จะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ มีท่านผู้ใดครับ เชิญครับ

นางเกษรี ฌรงค์เดช (ผู้ชี้แจง) : ดิฉัน เกษรี ฌรงค์เดช นายกสมาคม
นักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย อยากจะเรียนเสริมท่านรองฯ ประณี
ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ในประเด็นเสริมดังนี้ เหตุผลที่อ้างว่าการที่ถ้าหากเดิมย่อหน้านี้
เข้ามาจะทำให้ลดทอนอำนาจมาตรา ๓ สัตต ของกรมสรรพากรนั้น อันนี้ขอเรียนว่า
ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่ากรณีที่มีย่อหน้าที่ว่านี้เป็นการทำให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์ของประมวลรัษฎากร มาตรา ๓ สัตต ไม่ได้เป็นการขัดแย้ง เนื่องจากว่า
ตามประกาศของอธิบดีกรมสรรพากรที่อ้างอำนาจตามมาตรา ๓ สัตต ในประกาศ
ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๔ ผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชี ได้แก่ บุคคลดังต่อไปนี้
๔.๑ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการสอบบัญชี ซึ่งตามประกาศนี้ให้ถือว่า
เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้เป็นผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีสำหรับบริษัทและ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าประกาศของอธิบดีกรมสรรพากรตามประกาศ
ที่ดิฉันได้เรียนท่านผู้ทรงเกียรตินี้ก็จะเป็นประกาศที่รับรองว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตาม
กฎหมายเกี่ยวกับการสอบบัญชานั้น ก็เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามมาตรา ๓ สัตต แล้ว
เพราะฉะนั้นการที่มาสใส่ไว้ในย่อหน้านี้ก็เพื่อความชัดเจนและเป็นการสนับสนุนประกาศ
ของท่านอธิบดีกรมสรรพากรที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ สัตต นั่นเอง ไม่ได้ลดทอนอำนาจ
ของมาตรา ๓ สัตต เลย ขอเรียนตามนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อีกท่านครับ กรมสรรพากร เชิญครับ

นาย ช. นันท์ เพ็ชฌัญญุ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม นาย ช. นันท์ เพ็ชฌัญญุ ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ กรมสรรพากร กระผม
จะขอเรียนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประมวลรัษฎากรที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ ตามประมวลรัษฎากร
มาตรา ๓ สัตต เพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร การตรวจสอบ

และรับรองบัญชีจะกระทำได้อีกแต่โดยบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี บุคคลที่จะขอ
 ใบอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบ
 ที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี บุคคลใดได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ถ้าฝ่าฝืนระเบียบ
 ที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ บทบัญญัติตามมาตรา ๓ สัตต
 อธิบดีกรมสรรพากรก็ออกประกาศเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองบัญชี เรื่องกำหนด
 ระเบียบเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามมาตรา ๓ สัตต แห่งประมวลรัษฎากร
 ในข้อ ๓ ระบุว่าผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีตามมาตรา ๓ สัตต ที่บัญชีนั้น
 ถ้าใครเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการสอบบัญชีให้ถือว่าเป็นผู้ที่
 ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพากร บทบัญญัติตามมาตรา ๓ สัตต กรมสรรพากรนำมา
 ใช้ประโยชน์ในขณะนี้ ก็เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรอย่างหนึ่ง ---

- ๔๗/๑

แล้วก็สามารถที่จะบริหารจัดการเก็บภาษีอากรได้ผลขึ้นในขณะนี้ เพราะว่าทิศทางวิธีปฏิบัติ
เราก็แนะนำผู้สอบบัญชี แล้วก็มอบบัญชีที่จะลงโทษผู้สอบบัญชี โดยการสั่งพักหรือ
เพิกถอน ซึ่งเมื่อเราเข้มงวดในด้านนี้ขึ้น การจัดการเก็บภาษีอากรก็เพิ่มมากขึ้นนะครับ
ผมขอเรียน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี กระผมขอเรียนชี้แจงนิดหนึ่งนะครับ เป็นห่วงว่าในที่ประชุม
ของเรานี้ ~~ครับ~~ กระผมเป็นผู้เสนอขอคัด ในการประชุมกรรมการกระผมไม่ขอให้เสนอ
มีการลงคะแนน กระผมอยากให้เป็นอย่างอื่นของการประชุมสภาของเรานะครับ ก็เลย
ขอเรียนชี้แจงว่า ไม่มีการลงคะแนน

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่เป็นห่วงว่า หน่วยงาน ๓ หน่วยงานนี้ ถ้าไปมีส่วนร่วม
แล้วจะไปถอนใบอนุญาต อันนี้ไม่ได้ถอนใบอนุญาต ผมขอกราบเรียนนะครับ เป็นเพียง
แต่ว่า สมมติว่าผู้สอบบัญชีถอนใบอนุญาตไปเซ็นให้กับตลาดหลักทรัพย์หรือธนาคารแห่ง
ประเทศไทย แล้วประพฤดิหรือเซ็นบัญชีที่ไม่รอบคอบ เขาไม่ถอนใบอนุญาต เพียงแต่
เขาไม่อนุญาตให้เซ็นต่อไป บุคคลนั้นสามารถที่จะไปเซ็นหรือไปทำงานต่อที่อื่นได้
แต่ไม่ใช่หน่วยงานนั้น แต่ไม่ได้หมายถึงไปถอนใบอนุญาต ๓ หน่วยงาน ไม่มีสิทธิถอน
ใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตจากสมาคม ผมขอกราบเรียนนะครับ ไม่มีสิทธิครับ
เพียงแต่ไม่มีสิทธิที่จะไปทำงานร่วมกับเขาถ้าปฏิบัติไม่ดี ขอให้เพื่อนสมาชิกฯ พิจารณา
นะครับว่า ไม่ใช่เป็นการลงมติ แต่อยากนำมาพิจารณาเพื่อให้ท่านเป็นผู้ตัดสินครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด คือ กระผมเห็นมาตรา ๓๘ แล้วก็
คณะกรรมการแก้ไขในวรคสาม กระผมอยากจะขออภิปรายความเห็นของกระผม

ในมาตรา ๓๘ วรรคสาม คืออยากจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ด้วยเหตุผลที่ผมจะขออภิปรายสนับสนุนดังนี้ ~~ครับ~~ คือ กระผมเห็นใจท่านนิรัตน์ อยู่กักดี ขอประทานโทษที่เอ่ยนามที่ต้องการให้สภาของเรานี้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางและลงมติในที่ประชุมสภาแห่งนี้ว่า ในความเข้าใจของท่าน คือ สมควรที่จะให้หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทยยังคงควบคุมอย่างเดิมอยู่ แต่สำหรับมาตรา ๓๘ วรรคสามนี้ คือ การควบคุมผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตนี้มีอยู่แห่งเดียว ก็คือ ที่สมาคม ที่นี้เมื่อสมาคมได้ออกใบอนุญาตให้กับคณะกรรมการใช้ใหม่ครับ กระผมอาจจะพูดผิดในตัว คือ ผู้ที่มีอำนาจออกใบอนุญาตให้กับผู้รับอนุญาตตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตนี้เป็นผู้ควบคุม ในการควบคุมนี้จะควบคุมทั้งจรรยาบรรณส่วนรวมทั้งหมดด้วยว่า ผู้ที่สมควรที่จะได้รับการอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีหรือไม่ หรือจะถูกพัก หรือจะถูกถอดถอนตามโทษที่ควรจะมี ที่นี้ถ้ามีวรรคสามอย่างนี้แล้วทางสรรพากรก็ไม่จำเป็นต้องไปขอแล้ว ก็สามารถที่จะใช้องค์กรนี้ควบคุมไปได้เลย ถ้าหากเกิดความผิดพลาดในการตรวจสอบบัญชีก็มีจรรยาบรรณคุมอยู่ ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณในพระราชบัญญัตินี้จะเป็นผู้วินิจฉัยว่า คนนั้นจะถูกถอดถอนหรือไม่ หรือควรจะถูกพักการอนุญาตหรือไม่ ก็จะเป็นความสะดวกสำหรับผู้ให้บริการในการตรวจสอบทางบัญชีของผู้ตรวจสอบบัญชี ก็เป็นความเห็นที่ผมอยากจะขอสนับสนุนให้คงไว้ตามร่างเดิม ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมานั้น กระผมว่าเป็นเรื่องที่น่าจะฟุ้งเฟ้อมากกว่า เพราะว่า คำว่า “เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว” นี้ ให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับการยกเว้นไม่ต้องไปขออนุญาตต่อกรมสรรพากรเพื่อที่จะตรวจสอบบัญชีของสรรพากร อย่างที่ท่านสรรพากรได้ชี้แจงตามประมวลรัษฎากร ~~ครับ~~ คือ ตรงนี้สมบูรณ์อยู่แล้ว คำว่า “เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว” นี้ แต่ท่านเดิมเข้ามาและใบอนุญาตนี้ไม่ได้ถูกพักและไม่ได้ถูกยกเลิก เมื่อได้รับอนุญาต คำว่า “ถูกพัก ถูกยกเลิก” นี้ก็ไม่มี เว้นแต่จะไปขอใหม่ครับ เมื่อถูกพัก ถูกยกเลิก เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการเดิมเข้ามานี้จึงเป็นการฟุ้งเฟ้อ จึงอยากจะขอกลับไปสู่ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอขอบคุณมากครับ

LIRT

๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรสา ๔๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการรับ ท่านไพบูลย์ก่อนนะครับ เคี้ยวท่านประธาน
คณะกรรมการ

- ๔๘/๑

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตในฐานะกรรมการคณะกรรมาธิการฯ ขอเรียน ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอย่างนี้ ~~นะครับ~~ ว่า เดิมนั้นในเรื่องของการบัญชีนั้นครับ มี พ.ร.บ. อยู่ ๒ ฉบับ คือ พ.ร.บ. การบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ และ พ.ร.บ. ผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ เดิมกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ควบคุมโดยมีคณะกรรมการควบคุมวิชาชีพบัญชี การประกอบวิชาชีพการสอบบัญชีเขาเรียกว่า กบช. ~~นะครับ~~ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกเลิกพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี ๒๕๐๕ ไป โดยให้ออกชนควบคุมกันเอง โดยมี คณะกรรมการสภาวิชาชีพอยู่คณะกรรมการหนึ่ง มีกรรมการจรรยาบรรณคณะหนึ่ง นะครับ ซึ่งออกชนดูแลเอง ควบคุมกันเอง เดิมในพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี ๒๕๐๕ เขากำหนดว่าผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชี ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และใบอนุญาตนั้นยังไม่ถูกพักถอนหรือไม่ถูกเพิกถอน ก็เน้นไป ~~นะครับ~~ เพราะว่าเพื่อความชัดเจนนะครับว่า เมื่อได้รับอนุญาตแล้วท่านจะไป ใช้ได้ก็ต่อเมื่อไม่ได้ถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอน กรรมการเดิมไปเพื่อความชัดเจน ในการใช้กฎหมายแค่นั้นเองครับ ไม่ได้ฟุ่มเฟือยเพราะเอามาตราเดิม ~~นะครับ~~ -๙
เอามาจากเบส (Base) เดิม จึงเห็นตามนี้ ~~นะครับ~~ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายสุรใจ ศิริพงษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุรใจ ศิริพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ กระผมใคร่กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าการพิจารณามาตรานี้ นั้น ทั้งที่ผู้สงวนคำแปรฯ ก็ดี ตามที่ผู้แทนกรมสรรพากร ชี้แจงก็ดี ที่ประชุมในการพิจารณานั้น ได้พยายามที่จะรักษาผลประโยชน์ ที่จะพึงมีที่สามารถจะบังคับให้กฎหมายนี้ สามารถจะบังคับให้เกิดประโยชน์ อย่างดีที่สุดเท่าที่จะพึงทำได้และเป็นธรรม จึงได้มีการเพิ่มข้อความเข้าไป เพราะการที่ไม่เพิ่มข้อความนั้น อย่างเมื่อสักครู่นี้ผู้แทนกรมสรรพากรก็ได้ชี้แจง แล้วว่าห่วงวิตกว่าเมื่อผู้ได้รับอนุญาตตามปกติ เมื่อได้รับอนุญาตจาก กบช.

แต่เดิมนั้น~~ครับ~~ กฎหมายเดิม ตั้งแต่มีกฎหมายควบคุมการดูแลการบริหารงาน
 ในการสอบบัญชีของ กบข. ซึ่งปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนเป็นสภาวิชาชีพ~~ครับ~~ เมื่อได้รับแล้ว
 หากว่าใบอนุญาตนั้นถูกถอดถอนก็ดี ถูกพักใช้ก็ดี กรมสรรพากรก็ไม่สามารถที่จะ
 ทราบได้ว่าบุคคลผู้นั้นหมดสิทธิ ไม่ได้รับเอกสิทธิ์ในการที่ไม่ต้องไปขออนุญาต
 ต่อกรมสรรพากรนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจ แล้วก็เพื่อให้เรื่องนี้ยังคงมี
 ประสิทธิภาพอยู่ในการบังคับใช้ ที่ประชุมคณะกรรมการจึงได้มีการประนีประนอมว่า
 ควรจะเพิ่มข้อความตามที่ปรากฏในรายงานนี้ แต่เดิมนั้นข้อความมีเพียงว่าเมื่อได้รับ
 ใบอนุญาตแล้วให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตต่ออธิบดี
 กรมสรรพากร ในการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามประมวลรัษฎากร ที่ประชุม
 ได้พิจารณา แล้วก็มีการเพิ่มข้อความลงไปว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว และใบอนุญาตนั้น
 มิได้ถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต
 ต่ออธิบดีกรมสรรพากร~~ครับ~~ กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของการเขียนกฎหมายฉบับนี้
 นั้น เป็นเรื่องของการเขียนกฎหมายเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป
 ได้รับทราบ เพราะฉะนั้นการเพิ่มข้อความลงไปเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นการยื่นข้อเป็นการ
 กล่าวที่ฟุ่มเฟือยจนเกินไป น่าจะเป็นประโยชน์นะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม คณะกรรมการเดิมความ
 ในขณะเดียวกัน ท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สวจนความเห็น
 ขอดัดความทั้งวรรคออก และมีผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมของ
 สภาผู้แทนราษฎรไว้ ที่ประชุมจะต้องวินิจฉัยว่าท่านจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของ
 สภาผู้แทนราษฎรหรือจะให้มีการแก้ไข เอาอย่างนี้ก่อนนะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นควร
 ให้มีการแก้ไข คือ ทั้งเดิม ทั้งตัด จะถามอีกครั้งหนึ่งว่าจะเอาเดิมหรือจะเอาตัด ในประเด็น
 เบื้องต้นนี้จะขอให้ท่านพิจารณาว่าจะให้มีการแก้ไขหรือให้คงไว้ตามร่างเดิมเสียก่อน
~~ครับ~~ หากท่านผู้ใดเห็นชอบที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามนี้ก็ดู เห็นด้วย
 ครับ หากท่านมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็ดู ไม่เห็นด้วย ครับ
 เชิญลงคะแนนครับ และเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงคะแนน

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อังกรียา ๔๘/๓

ด้วยกรับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่มีภารกิจอยู่นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้ามา
ลงคะแนนด้วยกรับ ถ้าเรียบร้อยแล้วขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๖ คะแนน)

- ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยให้มีการแก้ไขมากกว่า ๕ ครั้ง จะต้องเรียนถามที่ประชุมเพื่อพิจารณาว่า ท่านจะแก้ตามกรรมาธิการหรือจะตัดข้อความตามที่ท่านนิร್ದน อยู่กัถดี และท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สงวนความเห็นไว้ ท่านผู้ใดเห็นควรให้เดิมความตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขกค เห็นด้วย รัับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ตัดความในวรรคสามออกทั้งหมดตามที่ท่านนิร್ದน อยู่กัถดี และ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สงวนความเห็นไว้กค ไม่เห็นด้วย รัับ เชิญลงคะแนนครัับ เรียบร้อยแล้ว ปิดการลงคะแนนครัับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกร เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการมากกว่านะครัับ เป็นอันว่าเดิมความตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครัับ

นางสาววรรณิ เกตุณูถิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการทำบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข หมวด ๗ จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นไม่ติดใจนะครัับ

นางสาววรรณิ เกตุณูถิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วลลทครัับ มาตรา ๔๘

นายวลลท ดัถคณานุรัถย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครัับ ผม วลลท ดัถคณานุรัถย์ สมาชิกวุฒิสภา ก็พยายามดูรายละเอียดตามกรรมาธิการมาอย่างต่อเนืองนะครัับ ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ก็คือว่า กรรมาธิการได้เดิม

คำว่า “รับอนุญาต” ต่อท้ายคำว่า “ผู้สอบบัญชี” อ่านได้ความว่า “ผู้สอบบัญชี
 รับอนุญาต” อ่านบทบทวนมาทั้งร่างแล้วก็เห็นสอดคล้องกับท่าน ก็คือว่ามาตรา ๓๘
 มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ก็มีถ้อยคำแบบนี้ปรากฏอยู่
 แต่ผมมีความเห็นที่สงสัยสักเล็กน้อย ~~นะครับ~~ ก็คือว่า ถ้าย้อนกลับไปดูมาตรา ๓๗
 ความในมาตราที่มีการแก้ไขในมาตรา ๔๘ นั้นะครับ เกี่ยวข้องกับเรื่องสัญญาจ้าง
 สอบบัญชี แล้วเราไปเติมว่า “ผู้สอบบัญชี” ต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
 ถูกไหมครับ แต่ในมาตรา ๓๗ นี้เกี่ยวกับเรื่องการสอบบัญชีเช่นกัน แต่บรรทัดที่ ๒
 เขียนว่า “ให้ผู้สอบบัญชีลงลายมือชื่อรับรอง” ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๗ นี้ต่างอะไร
 กับผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามมาตรา ๔๘ ที่เติมขึ้นมา หรือว่าลืมนำไปเติมในมาตรา ๓๗
 ด้วย ตอบผม ~~นะครับ~~ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔๘ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติข้างล่างมีประเด็นอื่นอีกไหมครับ ถ้าไม่มีเชิญกรรมการครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง จะตอบชี้แจง เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการ ในมาตรา ๓๗ ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านเพื่อทบทวนกันนิดหนึ่ง “ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้มีการสอบบัญชี หรือให้ออกสารใดต้องมีผู้สอบบัญชีลงลายมือชื่อรับรองหรือแสดงความเห็น ห้ามมิให้ผู้ใดลงลายมือชื่อรับรองการสอบบัญชีรับรองเอกสาร หรือแสดงความเห็นในฐานะผู้สอบบัญชี” เป็นเรื่องของการสอบบัญชี “เว้นแต่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หรือเป็นการกระทำในอำนาจหน้าที่ทางราชการ” อันนี้ก็หมายถึง สดง. ก็ข้างหน้าไม่จำเป็นต้องไปใช้คำว่า “ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต” คือเป็นการสอบบัญชีเฉย ๆ แต่เขาห้ามเอาไว้ว่า เมื่อคุณสอบบัญชีเสร็จแล้ว คนที่จะมีอำนาจลงนามในการสอบบัญชีต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ถ้าคุณไม่ใช่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต คุณไม่มีสิทธิที่จะไปสอบบัญชีเขา ไม่ทราบชัดเจนหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภต่อได้ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา คือผมพยายามเชื่อมโยงจากมาตรา ๔๘ โยงถึงมาตรา ๓๗ ก็เพื่อให้กรรมการยืนยันว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในมาตรา ๔๘ ที่เดิมเข้าไปนี้เป็นการเดิมที่ถูก แต่มาตรา ๓๗ ไม่ต้องเดิม ถ้าทางผู้แทนจากกรมบัญชีกลางยืนยันอีกคน ผมจะไม่ติดใจ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นางปราณี ภาษีผล (ผู้ชี้แจง) : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉัน นางปราณี ภาษีผล รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ขอยืนยันความเห็นตามที่ท่านกรรมการชี้แจงค่ะ ขอบคุณค่ะ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภไม่คิดใจแล้วนะครับ เชิญมาตราต่อไปครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ มาตรา ๕๔ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ขอเรียนถาม
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมาธิการว่า กรณีมาตรา ๕๔ วรรคสอง การที่ท่านตัดคำว่า
“คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด” เมื่อท่านตัดเช่นนี้ก็ทำให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาอาจอุทธรณ์
คำสั่งต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาอาจจะ
ไม่อุทธรณ์เพราะว่าวินิจฉัยว่าไม่เป็นความผิดเสียแล้ว สำหรับผู้กล่าวหายังคงอุทธรณ์
ต่อไปได้ ที่ผมสงสัย ก็คือว่า การที่จะให้ผู้กล่าวหาได้อุทธรณ์ต่อไปนี้นะครับ มีผลดี ผลเสีย
อย่างไรที่จะให้ผู้อุทธรณ์ต่อไปได้ ผมขอทราบตรงนี้เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการวินิจฉัย
ลงคะแนนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไพฑูริย์ กรรมาธิการครับ

นายไพบูลย์ อูปิตศฤงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ไพบูลย์ อูปิตศฤงศ์ ในฐานะกรรมการ ตามที่ผมเรียนที่ประชุมเมื่อสักครู่ที่ว่า
 ในขณะนี้ภาคเอกชนจะมีคณะกรรมการสภาวิชาชีพดูแลกันเอง โดยมีคณะกรรมการ
 จรรยาบรรณ หมายความว่านักบัญชีทั่วประเทศจะรวมตัวกันจะเป็นสภาแล้วจะมี
 คณะกรรมการสภาวิชาชีพแต่งตั้งขึ้นมาโดยการเลือกตั้ง คณะกรรมการจรรยาบรรณ
 เช่นเดียวกัน กรรมการสภานี้เป็นคนเลือกผ่านที่ประชุมใหญ่ คราวนี้ถ้ามีผู้ร้องเรียนว่า
 ผู้สอบบัญชีก็ตาม ผู้ทำบัญชีก็ตามมีปัญหา คณะกรรมการสภาวิชาชีพกับคณะกรรมการ
 จรรยาบรรณเป็นภาคเอกชนก็เหมือนกับว่าสอบสวนเอง ตัดสินเอง เพราะฉะนั้นตัดสิน
 อย่างไร เขาเลือกตั้งเข้ามา ตัดสินอย่างไรก็ไม่ผิด ถ้าเกิดนักบัญชีมีปัญหาขึ้นมาเอกชน
 สอบสวนอย่างไรก็ไม่ผิด กรรมการเลยคิดว่าจะให้สิทธิของผู้กล่าวหาว่าสามารถอุทธรณ์
 ต่อคณะกรรมการกำกับดูแล ซึ่งมีภาครัฐ มีปลัดกระทรวงพาณิชย์ มีกรมสรรพากร
 มีกระทรวงการคลัง ตัวแทนผู้ตรวจเงินแผ่นดินอยู่ เป็นผู้ดูแลอีกครั้งหนึ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้น
 ทั่วโลกส่วนใหญ่ปัญหาก็คือว่า ผู้สอบบัญชีนี้กล่าวกับผู้สอบบัญชีที่รับรองงบการเงินโดย
 ไม่ตรวจสอบ ท่านที่ประชุมเห็นไหมครับ บริษัท เอนนอน ที่มีปัญหา ปรากฏว่าผู้สอบบัญชี
 นี้ต้องโดนฟ้องร้องล้มละลายไปเลย ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพตัดสิน
 ว่าเขาถูก เอกชนตัดสินเองว่าถูกนี้คำสั่งถือว่าเป็นที่สิ้นสุดนี้แสดงว่าอย่างไรครับ แสดงว่า
 ภาครัฐทำอะไรไม่ได้ เพราะว่าสิ้นสุดไปแล้ว กรรมการเลยตัดคำว่า “คำสั่งดังกล่าวให้เป็น
 ที่สิ้นสุด” นี้ออกไป โดยให้ผู้กล่าวหาที่มีสิทธิอุทธรณ์ได้ ให้สิทธิเท่ากัน เมื่อสักครู่
 มาตรา ๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๕๑ ท่านเองเดียวกันผู้กล่าวหาที่อุทธรณ์ได้
 เช่นเดียวกัน ให้สิทธิเท่ากันทั้ง ๒ ฝ่าย ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขออภิปรายสนับสนุนกรรมการ
 ข้างมากด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ พระราชบัญญัตินี้พูดในทัศนะผมน่าจะ
 แล้วก็ซับซ้อน เป็นการมอบอำนาจให้แก่กลุ่มนักบัญชี ที่ผ่านมารวบรวมมาตรฐานบัญชีนี้

ผมได้รับร้องเรียนจากพรรคพวกอยู่สายผู้ประกอบการเยอะมาก วางกฎเกณฑ์กติกาที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง บัญชีการเงิน ถ้ารับรองโดยไม่มีคำยืนยัน แบงก์เขาจะปฏิบัติเหมือนกับเป็นพวกเอ็นพีแอล (NPL) เลย บัญชีการเงินจะรับรองโดยไม่ยืนยัน ท่านก็ไปวางมาตรฐานว่าจะต้องมีบัญชีกระแสรายวัน ซึ่งบริษัทเล็ก ๆ เขาไม่ทำ เป็นการตั้งอำนาจมาสู่นักบัญชี และบริษัทเล็ก ๆ นี่เดือดร้อน ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ ขณะนี้จะคืบหน้าไปถึงขั้นที่ว่า ต่อไปแต่ละบริษัทจะต้องมีพนักงานบัญชีประจำ ซึ่งมาตรฐานคือต้องจบบัญชี เพราะฉะนั้นกลุ่มวิชาชีพทั้งหลาย ผมไม่ได้ว่าแต่นักบัญชี จะมีทักษะที่เอาพวกเขาไปสร้างอาณาจักร ทุกชั้นนักละครับ แล้วผู้ประกอบการจริง ๆ นี่จะเดือดร้อน ผมมาดูแลองค์ประกอบคณะกรรมการวิชาชีพนี้ท่านดูครับนักบัญชีทั้งนั้น เพราะฉะนั้นความจำเป็นจะต้องมีการกำกับดูแลโดยฝ่ายรัฐและฝ่ายผู้ประกอบการนี้สูงสุด ต้องมีครับ ไว้ใจไม่ได้ไม่ว่านักอะไรก็ช่าง เพราะฉะนั้นการที่กรรมการข้างมากแก้เอาไว้นี้ถูกต้องที่สุดแล้วครับ เรายังกฎหมายมาต้องสร้างความสมดุลนะครับ ถ้าไม่มีความสมดุลนั้นก็คือการมอบอำนาจแล้วอำนาจที่เด็ดขาดนี้ไม่ชอบทั้งนั้นแหละครับ เพราะฉะนั้นแก้เอาไว้นี้ถูกต้องนะครับ

ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือที่ผมได้เรียนถามไปเมื่อสักครู่นี้ไม่ใช่ที่ผมไม่เห็นด้วย แต่ผมสงสัยครับ ตอนนี้ก็ยังสงสัยอยู่เล็กน้อย ~~ใน~~ แทนที่จะตรวจหาตัวเองในกฎหมายฉบับนี้ อาจจะไม่มี X
ผมขอความกระจ่างจากคณะกรรมการครับว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีนี้ คือใครครับ กลุ่มบุคคลประกอบด้วยใครบ้างครับ ขออนุญาตขอคำชี้แจงที่ชัดเจนอีกครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพรหมจารีครับ กรรมการครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในหมวด ๘ การกำกับดูแลในมาตรา ๕๕ ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งประกอบด้วย ๑. ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ ๒. กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการประกันภัย อธิบดีกรมสรรพากร ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นายกสภาวิชาชีพบัญชี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย และประธานคณะกรรมการหอการค้าไทย ๓. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาการบัญชี ๒ คน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย ๑ คน ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังดีใจไหมครับ ท่านสุนทร ไม่ดีใจแล้วนะครับ ไม่ดีใจแล้ว X
เพราะฉะนั้นผ่านมาตรานี้ไปได้ครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ท่านศักดิ์ กอแสงเรืองเชิญครับ ประธานโทษ ผมเห็นท่านเข้าไปหน่อย

นายศักดิ์ กอแสงเรือง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุนท่านประธานฯ ครับ
 ผม สัก กอแสงเรือง สมาชิกวุฒิสภา อยากจะขอความกระจ่างนิดหนึ่งครับว่า เพราะว่า
 มีสมาชิกฯ อภิปรายว่า การบัญชีของเราตาม พ.ร.บ. การบัญชี ปี ๒๕๔๓ นี้ เพื่อความชัดเจน
 นะครับว่า กำกับดูแลโดยเอกชน หรือ โดยรัฐ หรือโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะดูตามกฎหมาย
 ฉบับนั้นแล้ว กำหนดมาตรฐานก็ดี ควบคุมก็ดี ทั้งหมดนี้ โดยภาครัฐทั้งหมด ~~นะครับ~~
 โดยอธิบดี โดยกรมทะเบียนการค้า ~~ครับ~~ ตรงนี้อยากจะขอความกระจ่างต่อ
 คณะกรรมการชี้แจงให้ชัดเจนนะครับว่า แต่เดิมนี้อย่างไร แล้วก็ในเรื่องของ
 กรณีที่มีการอุทธรณ์ ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ คำว่า “เป็นที่สุด” ในวรรคสอง ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ ถ้ามีคำว่า “เป็นที่สุด”
 แล้วก็มาตรา ๕๕ สามารถเขียนว่า อุทธรณ์ เป็นที่สุดนี้หมายถึงเป็นที่สุดในชั้นของ
 การพิจารณาของกรรมการจรรยาบรรณ ที่ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกหรือไม่ แต่ก็ยังเปิดสิทธิอุทธรณ์
 อยู่ครับ แล้วก็ถึงแม้ว่าคณะกรรมการกำกับดูแลพิจารณาแล้วนี้ ในมาตรา ๕๕ ก็เขียนว่า
 เป็นที่สุด แต่เป็นที่สุดในที่นี้ไม่ใช่ว่าจบนะครับ เพราะเหตุว่าเป็นคำสั่งทางปกครองนี้
 ก็สามารถที่จะโต้แย้งไปยังศาลปกครองได้ ไม่ทราบว่าความเข้าใจของผมถูกหรือไม่ครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ธีรวรรณ ๕๓/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ในมาตรา ๕๔ คือเชื่อมกันหมดทั้ง ๓ มาตรา
~~มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕~~ ในมาตรา ๕๔ ที่ท่านสักได้อภิปรายนั้น
 ท่านเข้าใจถูกแล้ว ก็คือว่า เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้
 ประพฤติผิดจรรยาบรรณก็ให้ยุติเรื่อง คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด นั่นคือของเดิมนะครับ
 แปลว่า ผู้กล่าวหานี้ ซึ่งอาจจะมีการร้องเข้ามาก็ได้หรือคณะกรรมการเห็นเองก็ได้
 ตามมาตรา ๕๓ นี้ เขาบอกว่าเมื่อมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่า
 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งขึ้นทะเบียนไว้ประพฤติดจรรยาบรรณก็ให้ดำเนินการสอบ
 สอบมาแล้วก็มาปรากฏในมาตรา ๕๔ ทีนี้ถ้าให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุดก็จบกันแค่นั้นนะครับ
 ผู้กล่าวหาไม่มีสิทธิอุทธรณ์ แต่ในมาตรา ๕๕ นี้ไปเขียนไว้ว่า ร่างเดิม~~นะ~~ของอนุญาต
 ผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๕๔ นี้ได้
 แต่ว่าผู้กล่าวหาที่ร่างเดิมไม่มีสิทธิอุทธรณ์ กรรมาธิการก็เห็นว่าเพื่อให้ยุติธรรมด้วยกัน
 ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้มีสิทธิอุทธรณ์ทั้งคู่ ก็เลยไปปรับแก้มาตรา ๕๔
 และมาตรา ๕๕ เพื่อให้สอดคล้องกัน~~นะ~~ แล้วก็คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับดูแล
 ให้ถือเป็นที่สุด คือที่สุดตรงนั้นนะครับ แต่ถ้าไม่พอใจจะไปฟ้องศาลปกครองหรืออะไรก็ว่า
 กันไปอีกทีหนึ่ง แต่ว่าเฉพาะในกฎหมายนี้ถือว่าถึงที่สุดแล้ว ให้คณะกรรมการกำกับดูแล
 การประกอบวิชาชีพบัญชีตัดสินให้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ทั้งฝ่ายผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา
 เพื่อให้ความยุติธรรมเสมอกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไพบูลย์จะเพิ่มเติมไหมครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ ในฐานะกรรมาธิการนะครับ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้มี ๔ คณะกรรมการด้วยกัน~~นะ~~ คือ คณะกรรมการสภาวิชาชีพ คณะกรรมการ
 จรรยาบรรณ ๒ คณะกรรมการนี้ของเอกชนเขาดูแลกันเอง เลือกตั้งกันเอง ดูแลกันเอง
 ของภาครัฐจะมีอยู่ ๒ คณะกรรมการ คือ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานบัญชีกับ
 คณะกรรมการกำกับดูแล ซึ่งมีภาครัฐเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย~~นะ~~ จะมีอยู่

๔ คณะกรรมการด้วยกัน ไม่อย่างนั้นจะมีภาครัฐเข้าไปดูแลอยู่ ๒ กรรมการครับ

ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์สัก เชิญอีกครั้งครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ
ผม สัก กอแสงเรือง สมาชิกวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่งครับ ถ้าความเข้าใจผมในวรรคสองนี้
ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ผิดมารยาทแล้วตั้งให้ยุติเรื่อง
นี้ ~~ครับ~~ ก็คือ ในเรื่องของผู้ที่กล่าวหา ~~นั้นครับ~~ แต่พอตั้งยุติเรื่องแล้วถ้าคำสั่งเป็นที่สุดนี้
ก็ถือว่า กล่าวหาอีกไม่ได้ แต่คงไม่น่าจะหมายถึงไปถึงเรื่องของการอุทธรณ์ ถ้าท่านแก้
เอาไว้ว่า ผู้กล่าวหาไม่มีสิทธิอุทธรณ์ในมาตรา ๕๕ อันนั้นถูกครับ แต่ว่าไม่ใช่ว่าไปกล่าวหา
ในชั้นกรรมการมารยาทอีก ผมคิดว่าความหมายของคำว่า “เป็นที่สุด” ในวรรคสองนี้
น่าจะมีความหมายว่า เมื่อบอกว่ามิได้ผิดจรรยาบรรณแล้วนี้ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ
วินิจฉัยว่าไม่ผิดแล้ว ก็คือ ร้องแล้วร้องอีกไม่ได้ แต่ไปใช้ช่องทางอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๕
แต่ถ้าไม่เขียนว่าเป็นที่สุดนี้ก็ร้องแล้วร้องอีกได้นะครับ เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในความเห็น
ของกรรมาธิการนั้น เราให้เพียงแต่ยุติเรื่องครับ ถ้าพอใจก็จบกันแค่นั้น ถ้าไม่พอใจก็ให้
สามารถอุทธรณ์ได้ แต่ถ้าถือว่าคำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุดนี้ หมายถึงว่า จะไปอุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีก็อุทธรณ์ไม่ได้ นั่นคือความเห็น
ของกรรมาธิการ แล้วแต่จะโปรดพิจารณาหรือท่านนักกฎหมายในที่ประชุมนี้จะให้
ความเห็นเพิ่มเติมกรรมาธิการยินดีรับฟังครับ แต่ตามความเข้าใจของพวกเรานี่คือ
เป็นอย่างนั้นถ้ายังมีคำว่า “คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด” แปลว่า อุทธรณ์ไม่ได้ เราก็ก็นึก
แต่ว่าให้ยุติเรื่อง ยุติเรื่อง ก็คือ ถึงที่สุด ถ้าไม่ติดใจก็จบกันไป แต่ถ้าติดใจก็ให้ผู้กล่าวหา
สามารถอุทธรณ์ได้ ตามเดิมนี้อุทธรณ์ไม่ได้

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าที่กรรมาธิการตีความเช่นนั้น น่าจะสมเหตุผล ผมถูกผู้ตรวจสอบบัญชีกลั่นแกล้ง ผมก็มาร้องที่กรรมการจรรยาบรรณ เขาบอกไม่มีมูล ทีนี้นักบัญชีคุมกันเอง เราไว้วางใจได้หรือ ต้องเปิดอุทธรณ์ แต่ถ้าไปเขียนไว้ อย่างนี้ ว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด ไปไม่ได้ เขาบอกคำสั่งนะครับ คำสั่งลงวันที่เท่านี้เท่านี้ ในการประชุมวันนี้ นี่คือตัวคำสั่ง คำสั่งนั้น ถ้าไปเขียนว่าคำสั่งนั้นเป็นที่สุดก็ไปต่อไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการน่าจะตีความถูกแล้ว ถ้าสิ่งที่ประสงค์นั้นถูก แล้วตีความถูก ก็เป็นการแก้ที่ถูกต้อง แต่ขณะเดียวกัน ถ้าผมได้ข้อเท็จจริงใหม่ หลักฐานใหม่ เพิ่มขึ้นมาอีก ผมว่าผมไปหาจรรยาบรรณได้ แต่ถ้าไม่มีหลักฐานใหม่ กรรมการเขาก็ไม่รับ เลยร้องแล้วร้องอีก ให้มันรู้ไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ยืนยันจะให้ขอมติ มีไหมครับ ท่านประเกียรติอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คือจริง ๆ ท่านสักเห็นได้ซี ขอโทษที่เอ่ยนามนะครับ ได้ซีประเด็นก่อนข้างจะชัดเจน คือในกรณีมาตรา ๕๔ วรรคสองนี้ แล้วถ้าผมเข้าใจไม่ผิดอีกอันหนึ่งต่อไปด้วยนะครับว่า ถ้ามีคำว่า “คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด” เป็นประโยชน์กับผู้ร้องด้วยนะครับ คือผู้ร้องนี้สามารถที่จะนำฟ้องศาลได้เลย แต่ถ้าตัดอย่างนี้ออกแล้วไปเพิ่มมาตรา ๕๕ ให้ผู้กล่าวหาไปอุทธรณ์ต่อนี้ ผู้ที่ถูกกล่าวหา ก็คือ ผู้ที่ประกอบอาชีพทางบัญชีรับอนุญาตนะครับ ก็ยังสามารถที่จะทำงานที่ผิดกฎหมายตามที่ผู้กล่าวหาฟ้องต่อไปอยู่นั้นแหละ เพราะว่าไปสู้เรื่องอุทธรณ์ ไม่รู้เมื่อไรจะเสร็จ พอไปถึงอุทธรณ์โน้น คำสั่งของคณะกรรมการอุทธรณ์ ก็จะบอกว่าสิ้นสุด แล้วผู้กล่าวหาไม่พอใจก็จะไปฟ้องศาลได้ กรณีอย่างนี้เท่ากับช่วยเหลือผู้ที่กระทำความผิด ถ้าผิดจริงนะครับ กฎหมายอย่างนี้แสดงว่าเอื้อให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาไปประทานโทษ อาจารย์แก้วสรรบอกว่ามีการเอื้อต่อกัน อันนี้จะเอื้อมาก เพราะคณะกรรมการ

จรรยาบรรณนี้อาจจะบอกว่า คุณ ไม่ผิด เสร็จแล้วคนร้องนี้ต้องไปอุทธรณ์ อุทธรณ์ไปที่ไหน อีกครับ คณะกรรมการอุทธรณ์ที่สภา ก็ถูกควบคุมโดยคนในพระราชบัญญัตินี้เหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นถ้าบอกว่าเพื่อจะรวบรัด เพื่อให้คนที่กระทำความผิดจรรยาบรรณ ถูกลงโทษ โดยเร็ว ก็ควรจะตั้งให้ยุติ คำสั่งตรงนี้ไปเสีย เขาจะได้ไปฟ้องได้ เพราะผมเห็นพรรคตาม ต่อไปนี้ ก่อนข้างจะชัดเจนว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ต้องการให้ยุติตรงนี้ เพื่อผู้ร้อง จะได้นำคำสั่งนี้ ไปฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป เพื่อเพิกถอนคำสั่งและให้ลงโทษผู้กระทำความผิดต่อไป ถ้ามาเดิมแล้วแก้ไขตามที่ท่านอาจารย์ณรงค์ นุ่นทอง เข้าใจและอธิบาย ผมก็เข้าใจ เมื่อสักครู่นี้ว่าต้องการที่จะให้ทั้ง ๒ ฝ่าย นี้มีโอกาสอุทธรณ์เหมือนกัน แต่ถ้าผมเป็นผู้ร้อง ผมไม่อยากจะอุทธรณ์ ผมอยากจะให้คำสั่งสิ้นสุดเร็ว ๆ แล้วผมจะได้ ๑. ได้ลงโทษคนนั้นเสีย ๒. ถ้าคำสั่งไม่ลงโทษ ผมก็จะได้ฟ้องศาลเสีย จะได้สิ้นสุดตาม แนวทางของผู้กล่าวหา เพราะฉะนั้นการเดิมในลักษณะนี้ ถ้าจะบอกว่าเอื้อประโยชน์ต่อ ผู้ประกอบการรับอนุญาตนั้น ผมเห็นว่าถูกต้อง เอื้อประโยชน์แน่ แต่ถ้าหากว่าจะเป็น ประโยชน์กับผู้กล่าวหาใหม่ ผมว่าผู้กล่าวหานี้จะต้องคอยติดตามและอีกนานเท่าไรก็ไม่รู้ จึงจะได้ฟ้องต่อศาลปกครอง เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าการตัดออกตามมาตรา ๕๔ นี้ น่าจะเป็นเรื่องที่ไม่สมควรตัดออก ควรจะยังอยู่ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : อยากเรียนเพิ่มเติมที่ประชุม ผมอยู่ข้างบนนี้ผมเห็นมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ แล้วก็มาตรา ๖๐ โยงกันหมด ๓ มาตรานี้ นะครับ เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

- ๕๕/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการครับ ที่จริงสิ่งที่คณะกรรมาธิการพิจารณา รู้ดีกว่า
ตรงกันข้ามกับที่ท่านประเกียรติอภิปราย ขอกัย ขออนุญาตท่านประธานฯ ให้ดูมาตรา ๕๔
ตั้งแต่วรรคแรกนะครับ “เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาจากผลการสอบสวนแล้ว
มีมติว่าผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณให้มีคำสั่งลงโทษตามมาตรา ๔๕” ซึ่งเราพิจารณา
ผ่านมาแล้วนะครับ คือ ถ้าเห็นว่าผิดก็ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้ากรรมการจรรยาบรรณ บอกว่า
ไม่ผิด ก็ให้ยุติเรื่อง ทีนี้ของเดิมว่า เมื่อยุติเรื่องแล้วคำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด คือถ้ากรรมการ
จรรยาบรรณพิจารณาว่าไม่ผิดถึงจะให้ยุติเรื่องและให้คำสั่งดังกล่าวถึงที่สุด ไม่ได้เข้าข้าง
ผู้ผิดนะครับ หมายความว่า ยกฟ้อง ถ้าพูดง่าย ๆ ถ้ายกฟ้องถึงจะให้ไปอุทธรณ์ เพราะฉะนั้น
เราจึงบอกว่า “คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด” เราตัดออกแล้วก็ไปเพิ่มว่า “ให้ผู้กล่าวหาสิทธิ
ยื่นอุทธรณ์” เพราะว่าไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการจรรยาบรรณนั้นเห็นว่าคนนี้ไม่ผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ
ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ในที่สนะผมนี้~~นะครับ~~ ไม่ว่าจะตั้งยุติเรื่องหรือ
สั่งลงโทษ มีความจำเป็นต้องกำกับดูแลทั้งนั้นเหมือนกัน เพราะเป็นการตัดสินใจ
โดยซีกเอกชน ซึ่งเลือกกันมาทั้งสิ้น อาจจะกลั่นแกล้งกันเอง นั่นก็สั่งลงโทษ อาจจะ
ช่วยกันเอง นั่นก็ตั้งยุติเรื่อง เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ เรื่อง ควรได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน
เพราะฉะนั้นในเมื่อสั่งลงโทษยังไปกรรมการกำกับดูแล~~นะครับ~~ แล้วเราก็เขียนบอกให้ไป
กรรมการกำกับดูแล ถ้าตั้งยุติเรื่องก็ต้องไปเหมือนกัน ผมไม่ได้พูดถึงใครช่วยใคร
ผมพูดถึงว่า เราจะให้เอกชนถืออำนาจเต็มไหมว่าจะบวกหรือลบนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นไม่ว่า
คุณตั้งอะไรก็ต้องไปกรรมการกำกับดูแล แล้วจากนั้นอยากจะไปศาลปกครองก็ไป ผมว่า
ทั้ง ๒ เรื่อง ไม่เห็นเหตุผลที่ต้องต่างกันเลย ด้วยความเคารพนะครับ เท่าที่ผมศึกษากฎหมาย
ปกครองมา แล้วก็เคยบรรยายอยู่~~บ้าง~~นี้~~นะครับ~~ เมื่อเราให้อำนาจอะไรต่อคณะกรรมการอะไร
แล้วเราไม่อยากจะหวังไปศาลปกครอง เราก็ตั้งกรรมการรับอุทธรณ์ไว้ อันนี้เป็นเทคนิค
ประจำ หลาย ๆ เรื่องจะหวังไปศาลปกครองเลยไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมก็เข้าใจอันนี้เป็น

หลักเดียวกัน ก็คือ มีการการกำกับดูแลคอยตรวจสอบอีกทีหนึ่ง แล้วตรวจสอบก็ต้อง
ตรวจหมดครับ ไม่ว่าสั่งลงโทษหรือสั่งยุติเรื่องก็ต้องตรวจ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ จะให้ข้างล่างก่อน ท่านสุนทร เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร พอท่านประเกียรติลุกขึ้นมาพูด
ผมค่อนข้างจะเห็นด้วย เพราะว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาแล้วก็คณะกรรมการจรรยาบรรณบอกว่า
ไม่ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ถ้าหากว่าคดีถึงที่สุดตามร่างเดิมนั้น ~~ครับ~~ ฟ้องศาลปกครอง
ได้เลย จะเร็วขึ้น จะถึงที่สุดเร็วขึ้น ที่จริงแล้วกรรมการที่มาพิจารณาอุทธรณ์ก็ไม่ได้มีอำนาจ
อะไรมากมาย ในที่สุดก็ไปอยู่ที่ศาลปกครอง ถ้าหากว่าท่านปล่อยไปอีก ถ้าท่านคัดออก
~~ครับ~~ คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด” คัดออกไป ก็ต้องไปอุทธรณ์ ถ้าไม่อุทธรณ์ก็ฟ้อง
ศาลปกครองไม่ได้ จะเข้าไปอีกช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งจะถึงที่สุดจริง ๆ ~~ซึ่งที่สุดจริง ๆ~~ ไม่ได้
อยู่ที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับ
ท่านประเกียรติครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติ นิดเดียวครับ พาดพิง

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณครับ ไม่เชิงพาดพิง
ผมอยากจะขออภิปรายความเห็นเพิ่มเติมหนึ่ง คือที่ท่านณรงค์ นุ่นทอง ขอรุณโทษ
กรรมาธิการที่ได้อภิปรายชี้แจงไปว่า ความคิดเห็นของผมตรงกันข้ามกับคณะกรรมการ
ตรงกันข้ามอยู่แล้วครับ ผมยืนยันว่าตรงกันข้าม จริง ๆ แล้วหมวด ๗ ว่าด้วยจรรยาบรรณ
ของผู้ประกอบวิชาชีพ กฎหมายหมวด ๗ ต้องการให้จบลงที่ประมาณมาตรา ๕๘
นอกจากนั้นก็จะไปเป็นหมวด ๘ เป็นเรื่องการกำกับ ที่นี้ในหมวดเรื่องจรรยาบรรณ
ในมาตรา ๕๔ จะเป็นเรื่องของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่จะสั่งให้ยุติเรื่อง แล้วก็
ถึงที่สุด แล้วก็โดยเจตนา คือ ต้องการให้ตรงนี้ถึงที่สุด แล้วถ้าผู้ร้องไม่พอใจก็ไปฟ้องศาล

LIRT

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กัชนี ๕๕/๓

แต่ที่นี้กรรมการมาโยงเอา ๒ เรื่องเข้าด้วยกันอีก ผมศึกษาแล้วนะครับ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ อย่างที่ท่านว่า มาตรา ๖๐ ไปอยู่ในเรื่องการกำกับดูแล-----

- ๕๖/๑

การกำกับดูแลส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการออกใบอนุญาต การกำกับเรื่องใบอนุญาตนี้มากกว่า ไม่ใช่เรื่องจรรยาบรรณ เพราะฉะนั้นเอาเรื่องการอุทธรณ์จรรยาบรรณมาอยู่ในเรื่องกำกับ อีกด้วย ในมาตรา ๖๐ (๕) นี่นะครับ ซึ่งตรงนี้ถ้าโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายจริง ๆ แล้วนี้ ผู้ที่ถูกร้องเรียนเรื่องจรรยาบรรณน่าจะสิ้นสุดอยู่ที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเท่านั้น สิ้นสุดตรงนั้น ไม่พอใจก็ไปฟ้องศาลปกครอง ไม่จำเป็นต้องอุทธรณ์ให้ยึดเชื้อ แต่แน่นอน ผู้ถูกลงโทษ กฎหมายนี้ก็ให้อีกตามมาตรา ๕๕ ซึ่งยังไม่ต้องเดิม ~~อันนี้~~ ถูกต้อง ~~อันนี้~~ ถูกต้อง คือถ้ากรรมการเดิมนี้เป็นแนวคิดหนึ่ง ซึ่งอยากจะให้ยึดเชื้อไปเสียก่อน แต่แนวคิด ตามกฎหมายหลักเดิมของสภาผู้แทนราษฎร คืออยากให้สิ้นสุดเป็นตอน ๆ อย่างที่ผม ชี้แจงอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันตามความเห็นของผมว่า ไม่ควรจะต้องตัดมาตรา ๕๔ ในวรรคสองนี้ออก ควรจะเป็นตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอตานเสริมสักท่านหนึ่งนะครับ แล้วก็ขึ้นมากรรมการ เชิญท่านเสริมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที กรรมการแก้ไขนี้ ~~นะครับ~~ /จริง ๆ ผมเข้าใจว่ากรรมการพยายามจะให้เป็นธรรม กับทั้ง ๒ ฝ่าย โดยให้มีกระบวนการเดียวกัน ในวิธีการของการพิจารณาโทษทาง จรรยาบรรณหรือมรรยาทนี้ ในส่วนของกฎหมายของสภานายความเอง ก็เขียนลักษณะ ตามร่างเดิมไว้ ก็คือจะให้ผู้ที่ถูกกล่าวหา ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ แล้วก็ถูกวินิจฉัยโดยกรรมการมรรยาท ว่าไม่ได้ประพฤติผิดกรรมการมรรยาท ~~นั่นก็ให้เรื่องยุติ~~ แล้วก็เป็นที่สุดเช่นเดียวกัน ก็คือ เป็นกระบวนการที่ตอนหลังนี้มีศาลปกครองขึ้นมา ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ ก็จะเป็นอีกกระบวนการหนึ่ง ที่ถ้าหากว่าคำสั่งที่ถูกตัดสินว่า มิได้ประพฤติผิดมรรยาทนี้ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณนี้ ถ้าหากว่าถูกสั่งอย่างนั้นแล้ว เขาก็จะไปฟ้องศาลปกครองทันที แต่ถ้าความหวังดีของ กรรมการ ~~นี้~~ ~~นะครับ~~ ถ้าหากไปเพิ่มให้มีสิทธิที่จะให้ผู้กล่าวหา ~~มีสิทธิจะอุทธรณ์ได้~~ ตามมาตรา ๕๕ นี้ กรรมการลองคิดดู ~~นะครับ~~ ว่า กระบวนการจะเพิ่มเงื่อนไขขึ้นมา อีกเงื่อนไขหนึ่ง ก็คือว่าแทนที่คดีถึงที่สุดตามมาตรา ๕๕ แล้วเขาไปฟ้องศาลได้ทันที

เขาต้องไปเพิ่มอีกกระบวนการหนึ่งก็คือ ต้องไปยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ
ตามมาตรา ๕๕ ก่อน ผลที่ตามมาก็คือว่า ถ้าหากประชาชนหรือชาวบ้านไม่ได้ไปยื่น
ตามมาตรา ๕๕ เท่ากับว่าอาจจะเสียสิทธิในเรื่องของการยื่นฟ้องต่อศาลไป จะเพิ่ม
กระบวนการตรงนี้ขึ้นมา แต่ถ้าเกิดเอาตามร่างเดิมนั้นนะครับ จริง ๆ ตอนแรกผมก็
เห็นด้วยกับกรรมาธิการเรื่องของความเป็นธรรม แต่ถ้าหากไปเพิ่มความเป็นธรรมนั้นคือ
เท่ากับไปเพิ่มเงื่อนไข พอไปเพิ่มเงื่อนไขนี้ ถ้าประชาชนที่ผู้กล่าวหาไปร้องนี้เกิด
ไม่ได้ทำตามมาตรา ๕๕ เขาก็เสียสิทธิในการจะไปยื่นฟ้องตามมาตรา ๕๔ ซึ่งคดีคำสั่ง
ในทางปกครองถึงที่สุด ช่วยพิจารณาตรงนี้นิดหนึ่งนะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นความหวังดี
ทำให้เกิดความเป็นธรรม แต่กระบวนการที่เขาเขียนไว้เดิมนี่ คือเขาจะไม่ผ่านกระบวนการ
ตรงนี้แล้ว เขาบอกว่า ถ้ากรรมการจรรยาบรรณบอกว่า ไม่ผิด เขาบอกเขาจะไปฟ้องศาลเลย
ก็เป็นเงื่อนไขที่ไปด้วยความรวดเร็ว ผมคิดว่ากรรมาธิการช่วยพิจารณาด้วยนะครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ศรี

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ
ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล กรรมาธิการนะครับ โครงสร้างของร่าง พ.ร.บ. นี้
มาจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ แล้วต่อมามีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ
ตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๕ ต่อ ๆ ไป แล้วหลังจากนั้นจะมีสภาวิชาชีพ ซึ่งสภาวิชาชีพ
อยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ และสภาวิชาชีพนี้
ยังมีกรรมการอื่น กรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี คณะกรรมการจรรยาบรรณ
ทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้สภาวิชาชีพทั้งนั้น แต่มีองค์ประกอบมีส่วนราชการเข้ามาเกี่ยวข้อง
ในเรื่องของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี แต่คณะกรรมการจรรยาบรรณนี้
ตั้งขึ้นโดยสภาวิชาชีพ ท่านไปดูสิครับ มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ
มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพแต่งตั้ง
เห็นไหมครับ ก็คือสภาวิชาชีพเป็นคนแต่งตั้งอีก

แล้วร่างเดิมที่เขียนไว้นั้น กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ผิดถือว่ายุติตรงนั้น แต่ถ้าผิดอุทธรณ์ได้
ถามว่าเป็นธรรมเนียม ถ้าอุทธรณ์ก็ต้องอุทธรณ์ด้วยกัน ผู้ถูกกล่าวหาต้องอุทธรณ์ได้ นะครับ
ผู้ที่ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ได้แล้ว ผู้กล่าวหาก็ต้องอุทธรณ์ได้ด้วย นั่นคือหลักคิดของ
คณะกรรมการ ถามว่า จะฟ้องศาลปกครองได้ไหม มาตราต่อไปนะครับว่า ให้คณะกรรมการ
จรรยาบรรณนี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณที่
คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา นั้น
ผมไม่เถียงนะครับ ในกรณีเข้าสู่ศาลปกครอง แต่ถามว่าที่ประชุมเห็นด้วยไหม ในเมื่อ
มาตรการดำเนินการคู่กันไปอย่างนี้ ถ้าเห็นด้วยก็ลงมติครับ ถ้าไม่เห็นด้วยก็กลับร่างเดิม
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรอีกทีหนึ่งก็ได้ครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ นิดเดียวครับ ผมก็พูดตามตรรกะที่ขึ้นมานะครับ คือถ้าไปบอกว่า
แล้วผมกล่าวหาเขาแล้ว แล้วกรรมการจรรยาบรรณ บอกว่า ไม่ผิด ท่านก็บอกว่าเพื่อ
ความรวดเร็วให้ไปศาลปกครองเลย ถือว่ายุติธรรมจะได้ไม่ยืดเยื้อ สำหรับผมเองผมมอง
ตรงกันข้ามตรรกะของผมนี้ ถ้าผู้ตรวจสอบโกงผม แล้วเขาช่วยกันนี้ ผมมีทางเลือก ๒ ทาง
ที่เราตัดสินใจในวันนี้ ก็คือ ๑. ไปศาลปกครองเกมตรงนั้น กับอีกอย่างหนึ่งมีกรรมการ
ซึ่งประกอบด้วยทางฝ่ายบริหารทั้งหมด แล้วผู้ประกอบอะไรทั้งหลายมาทั้งหมดแล้ว
ก็ตรวจสอบกันตรงนั้น แล้วถ้าแพ้อีกทีหนึ่งผมก็ไปศาลปกครองได้ ฉะนั้นระหว่าง
๒ ทางนี้ ทางหนึ่งไปศาลแท้ ๆ เลย กับอีกทางหนึ่งไปกรรมการแล้วก็ไปศาล
ผมก็คิดว่าผมเอาทั้งสองทางนี้นะครับ ทำไมมาเปรียบเทียบว่าไปศาลยุติธรรมกว่า
กับการมี ๓ ขั้นตอน แล้วกรรมการชุดนั้นไม่ใช่ศาล แต่ก็ประกอบด้วยข้าราชการ
ทั้งหมด กระบวนการพิจารณาก็เรียบง่ายไม่มีปัญหานะครับ เพราะฉะนั้นในทัศนะผมคิดว่า
การพยายามแยกความแตกต่างระหว่าง ๒ กรณีนี้ไม่สมเหตุผล กำกับดูแลก็ต้องกำกับทั้งหมด

ชิครับ ไม่ว่าจะยกคำฟ้องหรือจะลงโทษ ผมเห็นอย่างนั้น แต่ความแตกต่างที่ท่านยกมานั้น
ผมไม่เห็นสมเหตุผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับมาตรา ๕๔ นี้มีประเด็นที่พิจารณาเฉพาะวรรคสอง ~~นะครับ~~
ที่กรรมการได้แก้ไขตัดข้อความในท้ายวรรคออก ที่ที่ประชุมจะพิจารณาก็คือว่า
ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมการหรือว่าจะเห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรครับ
ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ที่มีภารกิจอยู่นอกห้องประชุมได้กรุณา
เข้ามาลงคะแนนด้วยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการ ~~นะครับ~~
กด เห็นด้วย ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกด
ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ และขอเชิญท่านผู้ทรงเกียรติข้างนอกได้กรุณาเข้ามา
ลงคะแนนด้วยครับ ลงคะแนนกันเรียบร้อยแล้ว ~~นะครับ~~ ปิดการลงคะแนน
และรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมธิการมากกว่านะครับ เป็นอันว่ามีการแก้ไขตามกรรมธิการครับ ขอปรึกษาว่าท่านจะดำเนินการต่อให้จบไหมครับ ต่อไปนะครับ เชิญต่อครับ ท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจครับ เชิญผ่านครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๖ ถึงมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ และ มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ ถึงมาตรา ๗๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจนะครับ ขณะนี้ที่ประชุมได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. เรียงตามลำดับมาตราครบทุกมาตราแล้วนะครับ ลำดับต่อไป เป็นการพิจารณาถ้อยคำทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่เท่านั้นนะครับ ท่านกรรมธิการ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ ท่านอาจารย์วัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านกรรมธิการช่วยดูมาตรา ๓๕ หน่อยนะครับ ผมอ่านหลายครั้งผมก็ไม่แน่ใจว่าควรเติมหรือไม่ควรเติม ยังขัดแย้งในความคิดตัวเองอยู่ นะครับ เพื่อท่านที่เคล่วคล่องในทางกฎหมายจะได้ชี้แนะได้ ใน (๓) ในหน้า ๑๓ ของ มาตรา ๓๕ ขึ้นต้นว่าไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก อันนี้คือตอนขึ้นต้นนะครับ

แต่ตอนลงท้ายของ (๓) บรรทัดก่อนสุดท้ายนะครับ หรือความผิดตามหมวด ๕ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ คำต่อไปเขียนว่า เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๕ ปี คำตรงนี้แหละครับ เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือว่าควรจะใช้ว่า เว้นแต่ เคยต้องคำพิพากษา ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าความหมายน่าจะต่างกัน ก็เรียนหารืออยู่ ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการ ท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ . กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี มาตรา ๓๘ (๓) เมื่อพิจารณาเสร็จแล้ว เรามาพบที่มีความบกพร่อง อย่างที่ท่านวัลลภได้กล่าววนะครับ เคยต้องคำพิพากษา และมีอีกส่วนหนึ่งครับ คำว่า “หรือ” ควรที่จะเป็น “และ” และลักษณะคล้ายกันนี้จะไปอยู่ในมาตรา ๔๕ (๓) เช่นเดียวกัน คือ เปลี่ยนคำว่า “หรือ” เป็น “ตาม” และก็คำว่า “หรือ” เป็น “และ” ลักษณะ ๒ ส่วนนี้ ก็ขออนุญาตที่ประชุมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม เสรี สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ขอภัยท่านกรรมการนะครับ ส่วนที่
 ท่านอาจารย์วัลลภถามนี้ ผมไม่แน่ใจว่ากรรมการเห็นด้วยกับท่านอาจารย์วัลลภ
 หรือเปล่า ผมฟังยังไม่ชัดเจนครับ ถ้าเห็นด้วยผมว่าไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “เคย” เพราะ
 เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ต้องคำพิพากษา คือ อาจจะ
 ต้องในขณะปัจจุบัน ถ้าเคยปัจจุบันไม่รวม แต่ถ้าใช้คำตามร่างเดิม ทั้งเคยแล้วก็ปัจจุบัน
 ด้วย ผมว่าตามร่างเดิมไม่ต้องมีคำว่า “เคย” น่าจะถูกต้องนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ครับ กรรมการ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
 ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ กรรมการครับ คือในมาตรา ๑๕ (๑) หลัก ก็คือ ไม่เคย
 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หลักตรงนี้ ข้อหา ก็คือ ผมแยกนะครับ เนื่องจากกระทำ
 ความผิดเรื่อยมาจนถึงหรือความผิดตามหมวด ๕ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
 หมายถึง กรณีนี้ต้องเป็นโทษจำคุกทั้งหมด หรือต่าง ๆ ผมไม่อ่านซ้ำนะครับ
 ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ก็สามารถอ่านได้ แต่คำว่า “เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือ
 พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” นั้น จะต้องประกอบคำว่า “ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด
 ให้จำคุก” ด้วย ไม่ใช่ต้องคำพิพากษาเฉย ๆ คำนี้เว้นแต่เคยต้องคำพิพากษา หมายถึง
 ต้องคำพิพากษาจำคุกนั่นเอง และพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรีอีกครั้งหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่ากรรมการ
 จะเปลอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นขอถามนิดหนึ่งครับว่า ถ้าในระหว่างขอรับใบอนุญาต แล้วเขา
 ต้องคำพิพากษาอยู่ จะขอได้หรือไม่ครับ แล้วจะอยู่ตรงไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : ไม่ได้ครับ ก็หมายถึงว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือยัง ถ้าต้องคำพิพากษาจำคุก ขอไม่ได้อยู่แล้ว เว้นแต่ พันโทมา ๕ ปี ถ้าจะให้สั้น ๆ เว้นแต่พันโทมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ก็ใช้ได้ ~~แต่~~ ^{ใน} ~~นี้~~ ^{นี้} ไม่อยากจะแก้ไขมากก็เอาถ้อยคำเดิมไว้เพื่อที่จะขยายความให้ชัดว่า เว้นแต่เคย ต้องคำพิพากษาและพันโทมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ทั้ง ๒ ~~อันนี้~~ ^{อันนี้} เป็นถ้อยคำที่ประกอบกัน ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : จบวาระที่ ๒ ได้นะครับ ยังนะครับ ท่านเสรี เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ เพียงแต่ว่าผมต้องการความชัดเจน ~~นะครับ~~ พออภิปรายกันไปอภิปราย กันมา ผมว่าเจ้าหน้าที่บันทึกเขาก็จะสงสัยแล้วท่านจะเอาอย่างไรกัน ผมว่าคำคำนี้ บางที คำคำเดียว ~~นี้~~ ^{นี้} ~~นะครับ~~ ก็อาจจะตีความกันไปได้หลายอย่าง ผมไม่ขัดข้องว่าจะใช้คำอะไร เพียงแต่ว่าผมอยากให้ใช้แล้วถูกเท่านั้นเอง หรือบางทีเราใส่คำว่า “เคย” ไปเพิ่มความหมาย ไปอีกคนละเรื่องเลย ผมก็ไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น แต่ถ้าคำว่า “เคย” กับไม่มีคำว่า “เคย” ถ้าความหมายเดียวกัน ถ้าเขียนเพื่อความชัดเจน ~~อันนี้~~ ^{อันนี้} คือการแก้ถ้อยคำ แต่ถ้าหากว่า ท่านแก้ไปแล้วก็เพิ่มคำว่า “เคย” ขึ้นมา ความหมายเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น เป็นเรื่องสาระไป ~~นี้~~ ^{นี้} ~~นะครับ~~ ก็ไม่ใช่เรื่องของการแก้ถ้อยคำ ผมต้องการความชัดเจนเท่านั้นเองครับ กรรมการช่วยตัดสินใจแล้วกัน ~~นะครับ~~ ^{นะครับ}ว่าจะเอาอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทรครับ ขอในประเด็นเดียวกัน ~~นี้~~ ^{นี้} ~~นะครับ~~

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ครับ คือตรงนี้ท่านกรรมการ รู้สีกะท่านสุรพงศ์ที่ว่าจะให้แก่ “หรือ” เป็น “และ” ใช่หรือไม่ครับ ผมขออนุญาต ยืนรอฟังท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการช่วยยืนยันให้ชัดเจนด้วยครับ

๑. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๕๕/๓

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : “หรือ” เป็น “และ”
ใช้ครับ ถูกต้องครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ครับ ก็คงจะได้ความชัดเจน
นะครับว่า ถ้าหากว่าเคยต้องคำพิพากษา ต้องโทษจำคุกมาก่อน ก็ต้องพ้นโทษมาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๕ ปี ก็คงแค่นั้นนะครับ ถ้า “หรือ” เป็น “และ” ผมเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ ยังไม่ชัดเจน

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมนี้ชัดเจนแล้วครับ เพียงแต่ผมอยากให้กรรมการท่านพูดให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่า
๒ จุด ที่ท่านต้องการแก้ก็คืออะไร เพราะท่านนิร್ದนพูด ๒ มาตรา เข้าใจว่ามาตรานี้
แก้ว่า “เว้นแต่เคยต้องคำพิพากษาและพ้นโทษ” ถูกไหมครับ หมายถึงในมาตรานี้
แก้ ๒ จุด แต่อีกมาตราหนึ่งตรงไหนครับผมมองไม่เห็น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง

- ๖๐/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 ณรงค์ นุ่นทอง ครับ ที่กำลังพูดอยู่นั้นในมาตรา ๓๕ (๓) คือข้อความเดิมอ่านแล้ว
 ไม่เข้าใจครับท่านประธานฯ ข้อความเดิมบอกว่า “เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษ
 มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” ที่นี้ใน (๓) วรรคต้นได้อธิบายกันไปแล้วขึ้นต้นด้วยว่า “ไม่เคย
 ต้องคำพิพากษาที่สุดให้จำคุก” เพราะฉะนั้นก็ต้องลงท้ายด้วยว่า “เว้นแต่เคยต้อง
 คำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” ตรงนี้ชัด และอีกทีหนึ่ง ก็คือ
 มาตรา ๔๕ (๓) เหมือนกันครับ ข้อความลักษณะเดียวกัน (๓) ของมาตรา ๔๕ ก็ขึ้นต้น
 ด้วย “ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” เพราะฉะนั้นลงท้ายก็ต้องเขียนว่า “เว้นแต่
 เคยต้องคำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี” ข้างหลังนี้โทษเบากว่าหน่อย
 พันมา ๓ ปี ก็ขอได้ ข้างหน้าต้องพัน ๕ ปี ฝ่ายเลขฯ คงบันทึกได้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์เสรีมีคำถามเชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นใจท่านประธานฯ แล้วครับตอนนี้ ท่านประธานฯ ครับ
 ผมว่าร่างเดิมนี้ ~~น่าจะ~~ ท่านดูให้ดี อยากฝากท่านนักกฎหมายด้วย ~~นะครับ~~ “เว้นแต่ต้อง
 คำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” ผมอ่านนี่นะครับ ผมเข้าใจว่า เว้นแต่
 มี ๒ เงื่อนไข

เงื่อนไขที่ ๑ ก็คือ ที่จะเข้ายกเว้นได้ คือ ต้องคำพิพากษา คือกรณีที่ ๑
 กรณีที่ ๒ ก็คือ ต้องคำพิพากษาเหมือนกัน แต่คำพิพากษานั้นเขาพ้นโทษมาแล้วไม่น้อย
 กว่า ๕ ปี เพราะฉะนั้นร่างเดิมของเขานี้ เขามี ๒ เงื่อนไข แต่ท่านกรรมการพยายามจะ
 แก้วว่า เคยต้องคำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี กลายเป็นเงื่อนไขเดียว
~~อันนี้~~ คือสาระแล้ว ~~นะครับ~~ ว่า สิ่งที่กรรมการแก่นั้น ไม่ใช่ถ้อยคำแล้ว ประการที่ ๑
~~นะครับ~~

ประการที่ ๒ ถ้าแก้ไปแล้วผมคิดว่าความหมายจะเปลี่ยนไปทันทีเลย
~~นะครับ~~ ว่า ๒ เงื่อนไขที่พูดถึงนี้จะกลายเป็นเงื่อนไขเดียวไปแล้ว ~~นะครับ~~ ท่านช่วยดูชัด ๆ
 อีกทีนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการการกฤษฎาตรวจสอบแล้วก็ปรึกษาหารือกันแล้ว ช่วยยืนยันให้ชัดเจนก่อนจบวาระ ๒ ด้วยนะครับ เชิญกรรมการครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล คือสาระนี้เรื่องเดียวกันนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านเสรีได้ถามว่าเป็น ๒ เจอนใจ คือเจอนใจเดียวกัน แต่เป็นถ้อยคำที่ต่อเนื่องกัน เพราะว่าหลักการ ก็คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะฉะนั้นคำพิพากษาที่จำคุก ไม่ได้แล้วครับ หมายถึง ขาดคุณสมบัติอยู่แล้วในการที่จะมาขออนุญาต แล้วก็ถ้าต้องคำพิพากษาให้จำคุกแล้วจะต้องพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ขยายความต้องประกอบกันอยู่แล้วครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระ ๒ ยังจบไม่ได้ครับ ท่านนิรัตน์ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ในมาตรา ๔๕ ครับท่านประธานฯ (๓) เขาขอแก้เป็นว่าไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากกระทำความผิดตามฐานความผิดตามกฎหมายเปลี่ยน “หรือ” เป็น “ตาม” ของเดิมนี้ตามฐานความผิดหรือกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๔๕ (๓) เป็นตามกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๔๕ (๓) ครับ มาตรา ๔๕ (๓) ครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันจบได้ครับ เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังไม่จบวาระ ๒ นะครับ เชิญ

LIRT

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๖๐/๓

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เคียวจะผิตพลาตครับ
 ขอย่างนี้ครับ ใน (๓) ของมาตรา ๔๕ นี้ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
 เนื่องจากระทำความผิตตามฐานความผิตตามกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๓๕ (๓)
 เว้นแต่เคยต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และพ้นโทษมาแล้ว
 ไม่น้อยกว่า ๓ ปี แก่ตามนี้~~ะ~~ครับ เพราะฉะนั้นผมต่อเลยครับ ท่านประธานฯ ครับ X
 ขออนุญาตดูมาตรา ๒๓ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๒๓ อ้างอิงถึงมาตรา ๒๒
 ย้อนไปดูมาตรา ๒๒ ครับ มาตรา ๒๒ กรรมการใน (๓) มาจากการแต่งตั้งนะครับ
 ในมาตรา ๒๒ (๓) มาจากการแต่งตั้ง แต่กรรมการซึ่งมาจาก (๔) นั้นมาจากการเลือกตั้ง
 เพราะฉะนั้นจึงมีคำว่า “แต่งตั้งและเลือกตั้ง” เท่านั้นในกฎหมาย-----

- ๖๑/๑

เมื่ออ้างถึงกฎหมายมาตรา ๒๒ (๓) ก็ต้องพูดถึงเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นคำใดที่ใช้คำว่า “เลือก” ให้เปลี่ยนเป็น “เลือกตั้ง” ทั้งหมด ถูกไหมครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้น ผมขอทบทวนอย่างนี้ครับ ตั้งแต่มาตรา ๒๓ วรรคสอง ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพบัญชี หรือกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่ประชุมใหญ่เลือก ผมเปลี่ยนเป็น “เลือกตั้ง” นะครับ เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) เพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งเลือกไว้แล้ว เปลี่ยนเป็น “เลือกตั้งไว้แล้ว” ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับเลือกตั้ง ~~อันนี้~~มาใช้ “เลือกตั้ง” อีกแล้ว หรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือก ~~อันนี้~~เปลี่ยนเป็น “เลือกตั้ง” นะครับ ซึ่งได้เลือกตั้งหรือ แต่งตั้งไว้แล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๒ และที่วรรคต่อไปครับ วรรคสาม เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้เลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือ ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังมิได้มีการครบ ท่านอ่านให้ครบ ~~หน่อย~~

พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไพ่นวล (กรรมาธิการ) : หรือยังมิได้มีการเลือกตั้ง มีคำว่า “เลือก” เฉย ๆ หรือยังไม่ได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) ขึ้นใหม่ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่านายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ~~อันนี้~~ที่พิมพ์ไว้จากร่างเดิมใช้คำว่า “เลือก” ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่ นอกนั้นเหมือนเดิมครับ คือขอเปลี่ยนคำว่า “เลือก” เป็น “เลือกตั้ง” ให้หมด เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๒ ซึ่งเขียนคำว่า “แต่งตั้งและเลือกตั้ง” ไว้เท่านั้น มีอยู่ ๒ คำ เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้งฉบับถ้าเกี่ยวข้องต้องใช้คำให้เหมือนกันครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภครับ

LIRT

ตอนนี้เนื้อหาสาระเมื่อสักครู่ได้พูดแล้วว่าหลักของมัน ก็คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก ถ้ามว่าเรื่องอะไรละ ก็เนื่องจากกระทำผิดตามมาตราต่าง ๆ เรื่อยมา จนถึง ~~วัน~~วันแต่เนี่ยเป็นข้อยกเว้น เว้นแต่เคยต้องคำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี นั่นคือ ข้อยกเว้น คือถ้าพ้นโทษมาแล้ว ๕ ปี ก็ถือว่ามีความสมบัติตามมาตรา ๓๘ ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ ก็มาตรา ๓๘ (๓) นั้นเป็นคุณสมบัติประการหนึ่ง เป็นคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมพยายามใคร่ครวญแล้วก็พยายามนั่งดู ท่านประธานฯ ครับ สั้น ๆ นะครับว่า คำว่า “เว้นแต่ต้องพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” ผมคิดว่าอย่างที่ผมบอกครับว่า เป็นคำพิพากษาหรือพ้นโทษ คำว่า “พิพากษา” กับ “พ้นโทษ” คนละกรณีนะครับ พิจารณา มาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ก็คือ พอศาลตัดสินพิพากษาปรับโทษอาจจะปรับโทษที่ไม่ต้อง ได้รับโทษ พอตัดสินแล้วมีผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ ก็คือ เป็นไปตามพิพากษา แต่เมื่อ พ้นคำพิพากษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ~~นั่น~~นั่นคือเงื่อนไขหนึ่ง หรืออาจจะมีคำพิพากษา แต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี คือ อาจจะถูกพิพากษา แต่โทษดังกล่าวมันอาจจะ ถูกจำคุก ๒ ปี เมื่อจำคุก ๒ ปี ระยะเวลาการนับการพ้นโทษไม่ได้นับตามคำพิพากษา ต้องนับตอนวันพ้นโทษ เพราะฉะนั้นอันนี้ คือ ๒ กรณี จะไม่น้อยกว่า ๕ ปี นั่นก็คือ ตอนที่ ศาลมีคำพิพากษานั้นกรณีหนึ่ง อีกกรณีหนึ่งก็ตอนที่พ้นโทษ ผมว่า ๒ เงื่อนไขตรงนี้เป็น คนละเรื่องกัน ~~อันนี้~~อันนี้ผมก็พยายามอธิบายที่น่าจะชัดเจนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรพงศ์ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ เนื่องจากต้องการให้ทำเป็นกรณีเดียวจึงตัดว่า “หรือ” ออกไป แล้วมีคำว่า “และ” เข้ามาแทนที่ เพื่อให้เป็นเรื่องเดียวกัน สั้น ๆ แค่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ติดพันนิตหนึ่งครับ ขออภัยครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมอนุโมทิตครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ถ้าหากว่ากรรมการตอบอย่างนั้น นั่นคือ ปัญหาที่ตามมาทันทีเลยครับ เพราะว่ากรณีที่มี
คำพิพากษาแต่ไม่ต้องรับโทษก็ยังมี ท่านไปใส่เงื่อนไขมีคำพิพากษาและพ้นโทษ
เพราะฉะนั้นมีคำพิพากษาแต่ไม่ต้องรับโทษ ~~นี้ครับ~~ ไม่มีแล้วนะครับเงื่อนไขตรงนี้
หลุดออกไปทันทีเลย นี่คือปัญหาที่ตามมาครับ ท่านกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรพงศ์ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม
พันตำรวจเอก สุรพงศ์ คือเนื้อหาที่ผมเองง่าย ๆ อีกทีนะครับ องค์ประกอบให้เต็มเลย
มาตรา ๓๕ (๓) ก็คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หลักมาอยู่ตรงนี้ แล้วก็จาก
การกระทำผิดอะไรละครับ (๑) ผมแยกย่อยไปนะ ~~ตรงนั้น~~ เนื่องจากกระทำความผิดตาม
มาตรา ๓๖๕ มาตรา ๓๒๓ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เว้นแต่ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์
และความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี
กฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี หรือกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน
จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิเฉพาะที่เกี่ยวกับ
การรับรองงบการเงินหรือบัญชีอื่นใดอันไม่ถูกต้องหรือทำรายงานเท็จ หรือความผิดตาม
หมวด ๕ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ อันนี้เป็นส่วนขยายของคำว่า
“ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” หลักอยู่ตรงนี้ แล้วที่ผมกล่าวออกมาเป็นส่วนขยาย
ออกไปเป็นข้อ ๆ แล้วตอนท้ายข้อยกเว้นก็คือ บอกว่า เว้นแต่ต้องคำพิพากษาและพ้นโทษ
มาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพื่อให้เป็นคำคำเดียวกัน มิฉะนั้นจะกลายเป็น ๒ กรณี อย่างที่
ท่านเสรีได้อธิบาย ขอบคุณครับ

LIRT

ว. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๖๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้เราอยู่ในห้วงเวลาที่จะพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำของ
ร่างกฎหมายที่พิจารณาผ่านมาแล้วนะครับ เรียงตามลำดับมาตราทุกมาตราแล้ว เพราะฉะนั้น
การแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำนี้ก็จะจำกัดอยู่ว่า แก้เฉพาะข้อความที่ไม่ขัดแย้งกันเท่านั้น
เชิญท่านนภินทรครับ

- ๖๓/๑

นายณินทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม นายณินทร ศรีสรรพางค์ จากจังหวัดราชบุรี ท่านประธานฯ ครับ การแก้ไขในวรรคสอง นั้น ต้องเป็นการแก้ไขที่ไม่เปลี่ยนหลักเกณฑ์ของกฎหมาย เป็นการแก้ถ้อยคำเท่านั้นเอง เมื่ออ่าน (๓) แล้ว คำว่า “ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” ก็คือ ศาลฎีกาตัดสินว่า พิพากษาให้ลงโทษจำคุกในหมวดของในมาตรา ๒๖๕ ก็ดี มาตรา ๓๒๓ ก็ดี แต่คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้นในบางกรณีอาจจะไม่ต้องโทษจำคุกก็ได้ เพราะศาลสามารถการลงโทษได้ในกรณีเช่นนี้เขามีสิทธิสมัครไหม เพราะฉะนั้นถ้อยคำในส่วนล่างถ้าหากว่า บุคคลเช่นนั้นไม่มีสิทธิสมัคร เนื่องจากต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แต่รอการลงโทษ ไม่มีสิทธิสมัคร เว้นแต่พ้นจากคำพิพากษามาแล้ว ๕ ปี เพราะฉะนั้นถ้อยคำตรงนี้ต้องใช้คำว่า “หรือ” ~~หรือ~~ ต้องใช้คำว่า “หรือ” แยกเป็น ๒ กรณี คนละองค์ประกอบกัน ถ้าเปลี่ยนคำว่า “และ” แสดงว่าผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แต่รอการลงโทษนั้นสามารถที่จะสมัครได้ เพราะฉะนั้นผมว่าถ้อยคำที่เขียน (๓) เดิม ถูกต้องแล้ว ใช้คำว่า “หรือ” ~~หรือ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรร แล้วก็มาคณะกรรมการท่านกรุณาปรึกษาหารือกันนะครับ แล้วก็ยืนยันข้อสรุปความเห็นของท่านให้ชัดเจนนะครับ เป็นครั้งสุดท้าย เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมว่าความเดิมชัดเจนแล้วก็ไม่เป็นปัญหา กล่าวคือ เขาไม่ได้เขียนว่า ต้องโทษตามคำพิพากษานะครับ เขาเขียนว่า ต้องคำพิพากษา เพราะฉะนั้นหลักของมันก็คือ ใครต้องคำพิพากษาแล้วให้ลงโทษจำคุก ห้าม ที่นี้เขาต้องการมากเว้นในกรณีที่ต้องคำพิพากษาแต่ไม่มีการลงโทษ เพราะรอการลงโทษ กรณีพวกนี้ต้องพ้นมาแล้ว ต้องพิพากษาไม่น้อยกว่า ๕ ปี มาแล้ว หรือกรณีที่มีการลงโทษจริงก็ ๕ ปี หลังจากพ้นโทษ เขาก็แยกไว้ชัดเจนแล้ว ไม่เช่นนั้นจะลึกลับครับท่านประธานฯ ครับ คนคนหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและไม่เห็นควรรอลงอาญา ติดคุกไปแล้ว พ้นไปแล้ว ๕ ปี โอ.เค. สมัครได้แต่อีกคนหนึ่งต้องคำพิพากษาลงโทษให้จำคุก แต่ศาลเห็นว่าเหตุอันควรปราณีก็ไม่รอลงอาญา พ้นแล้วก็พ้นคำพิพากษานั้นมาตั้ง ๕ ปีแล้ว

๐. ๖ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๖๓/๒

หมอนี้กลับไม่ได้รับการยกเว้น คนคิดถูกจริง ๆ กลับได้รับการยกเว้น เพราะฉะนั้นกฎหมาย
เขาเขียนไว้อย่างนี้ เขาแยกไว้ ๒ ชัดเจนนะครับ แล้วความอันนี้ก็เป็นสิ่งที่ตัดสินใจไปแล้ว
แต่พอเปลี่ยนตรงนี้ปั้ง นอกจากจะผิดหลักแล้ว ผิดระเบียบข้อบังคับด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน :
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการครับ ยืนยันครั้งสุดท้ายครับ เชิญครับ

- ๖๔/๑

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
กรรมการฯ ขอถอนน่ะครับ เพียงแต่ในอนุมาตรา ๔๕ คำว่า “ตาม” กับ “หรือ” นี้จะมี
อีกตัวหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เอาตามร่างเดิมน่ะครับ สรุปลแล้ว สรุปลเอาตามร่างเดิมของ
สภาผู้แทนฯ น่ะครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนครับท่านประธานฯ คือ
มาตรวจสอบเพื่อจะมาย้ำว่า ถ้าตาม ถ้าพิจารณาแล้วไม่ขัด ถ้าหรือไม่ขัดก็ไม่ดีใจ แต่ว่า
ผมอยากให้พิจารณาว่าถ้าเปลี่ยนเป็นตามจะเหมาะสมกว่าหรือไม่ ผิดหลักการไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คือคณะกรรมการต้องตัดสินใจ ~~น่ะครับ~~ มาโยนกลับที่ประชุม
คงไม่ได้ ท่านจะเอาอย่างไรครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการ มาตรา ๔๕ (๓) กรรมการเมื่อได้
ฟังสมาชิกฯ ทั้งตึงก็ยอมแล้ว คือ ไม่แก้แล้วละ ที่เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมา
แล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปีนี้ แต่มีอยู่คำแรกของบรรทัดที่ ๒ ใน (๓) ของมาตรา ๔๕ นี้ ของเดิม
บอกว่า เนื่องจากกระทำความผิดตามฐานความผิดหรือกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๓๕ (๓)
ผมเข้าใจตรงนี้ท่านกฤษฎีกาพอดีท่านไม่อยู่ ท่านขอแก้จาก “หรือ” เป็น “ตาม” เนื่องจาก
กระทำความผิดตามฐานความผิดตามกฎหมายที่กำหนด ขอแก้จาก “หรือ” ตรงนี้เป็น
“ตาม” ครับ ไม่ทราบจะใช้ได้ไหม ถ้าได้ก็จะแก้ตามนี้ แต่ถ้าไม่ได้ก็ท่านกรุณาให้ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร เพราะว่าตามร่างเขานี้ถูกแล้ว
น่ะครับ ท่านมาดูมาตรา ๓๕ (๓) ที่ฐานความผิด อย่างเช่น ฐานทำให้เสียทรัพย์ ฐานบุกรุก
นี่เราเรียกว่า ฐานความผิด หรือความผิด หรือกฎหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ (๓)

กฎหมายที่กำหนดไว้ก็เช่น กระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๓๒๓ แล้วก็หมวด ๕ หมวด ๖ ที่ว่านี้ครับ มีทั้งฐานความผิดแล้วก็กฎหมายที่กำหนดไว้ คือในมาตรา ๓๕ (๓) นี่นะครับ มีทั้งฐานความผิดแล้วก็ทั้งกฎหมายที่กำหนดไว้เป็นความผิด เพราะฉะนั้น ที่ตามมาตรา ๔๕ (๓) ที่เขียนว่า เนื่องจากกระทำความผิดตามฐานความผิดหรือกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๓๕ (๓) นั้นถูกต้องแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการไม่ติดใจแล้วนะครับ ขอมแล้วนะครับ ยืนยันให้ เป็นหลักฐานหน่อยครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ไม่ขัดข้อง ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปจะเป็นการขอมติ ในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จะขอมติจากที่ ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบกับร่างของสภาผู้แทน ราษฎรโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ ที่มีภารกิจอยู่ นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ไม่มีใครมีปัญหานะครับ ในการลงคะแนน ปิดการลงคะแนนและ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติเห็นด้วย ๑๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน งดออกเสียงและไม่ลงคะแนนไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม โดยที่คณะกรรมการมีข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บางประการ ซึ่งหากที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการจะได้ส่งไปยัง

คณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ท่านกรรมการมีอะไรจะ
เพิ่มเติมไหมครับ ตรงนี้เชิญครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : ลงไม่ทันนะครับ
เมื่อสักครู่นี้ครับ เพิ่มอีก ๑ ครับ เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เพิ่มคะแนนเห็นด้วยอีก ๑ นะครับ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
กับข้อสังเกตของคณะกรรมการไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าเห็นชอบ ~~นะครับ~~ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระ
เรื่องด่วนที่ ๓ ขอขอบคุณคณะกรรมการมากครับ

และวันนี้เราได้ใช้เวลาามากพอสมควร ~~นะครับ~~ ขอปิดการประชุม
เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ผู้กรายงานการประชุม

สุพิชญ์ลักษณ์ หาญพิทักษ์สุข
รุจิรา คีบุก
ทิพรรัตน์ แก้วสุขโข
ศรีอนงค์ นิสภา
มิ่งขวัญ พึ่งรัตนะมงคล
วนิดา ศิริทรัพย์สมใจ
อรสา เจียมเจริญ
ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ
สมบูรณ์ ขำกระแสร์

ธีรวรรณ นราพงศ์
ภักชนี กองสมจิตต์
สุชาดา ภมระภา
ตำรวจ ผลประสิทธิ์
ละไม สุวรรณพิทักษ์
ลัดดาวัลย์ รัตนบุรี
อัจฉริยา เอี่ยมโอษฐ์
อรนิตย์ ฤทธิมัต

กลุ่มงานฯ เลข ๒

สำนักกรายงานการประชุมและฯ เลข

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๑๗ ๑๒
๒	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๒
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	ปัญญา
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สมัย
๖	นายถวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๑๗๒ ๑๒
๗	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	โกเมศ
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สมชาย
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อนุกุล
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๐-๑-๑๒
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๑-๑-๑๒
๑๒	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	๑๒-๑-๑๒
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๑๓-๑-๑๒
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๑๔-๑-๑๒
๑๕	นายอมร นิลเปรม	๑๕-๑-๑๒

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน ๑๒ ปี ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๓

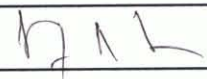
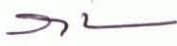
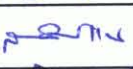
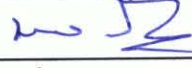
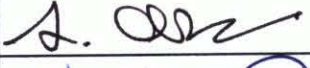
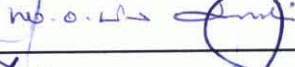
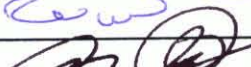
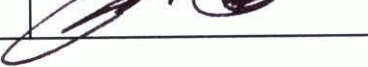
for Wka

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	
๖	นายถวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	
๗	นายโกเมศ ทิมชนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙	ร้อยตรี อนุภูฏ สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๕	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ จันทรที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๙

ประธานวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand